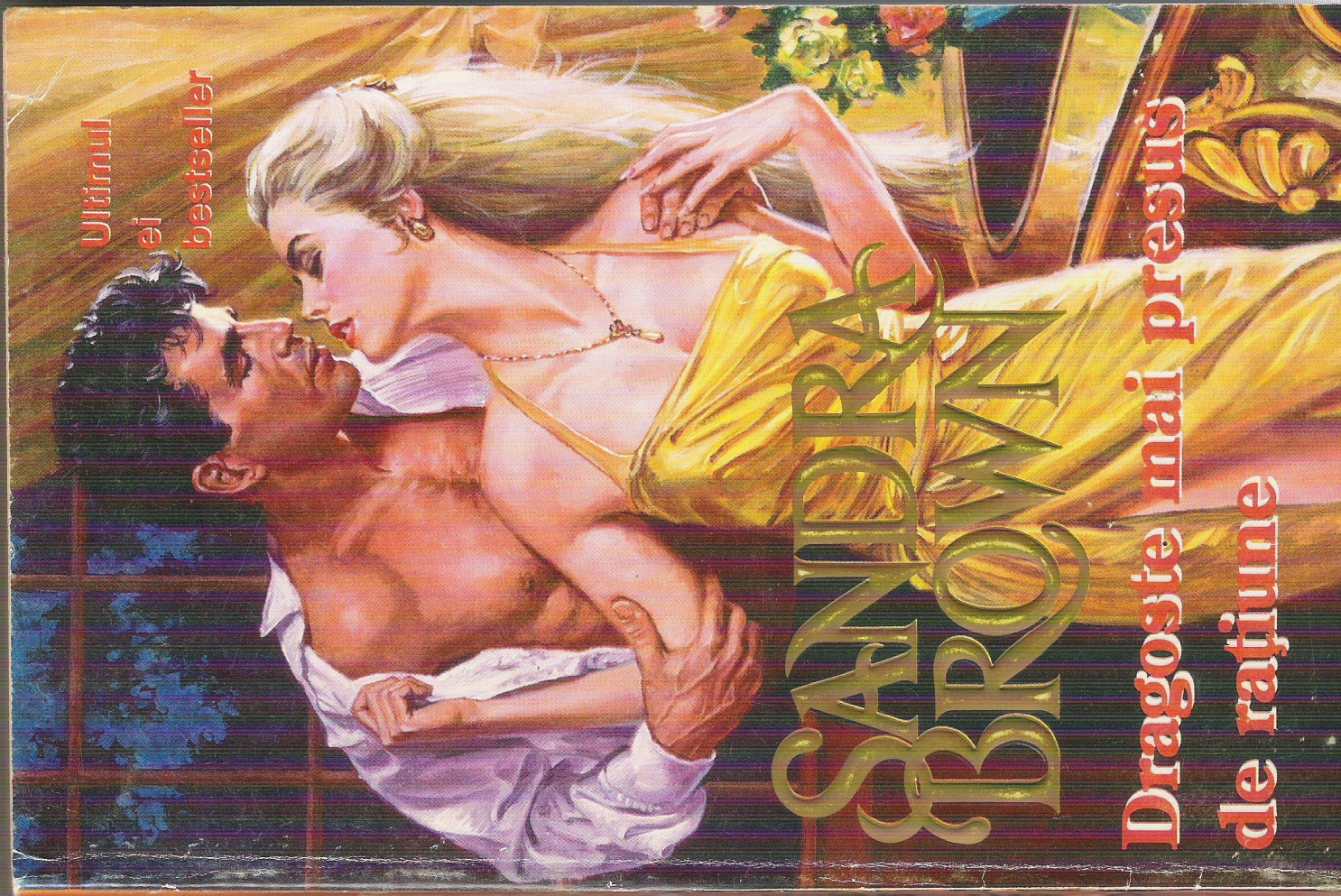
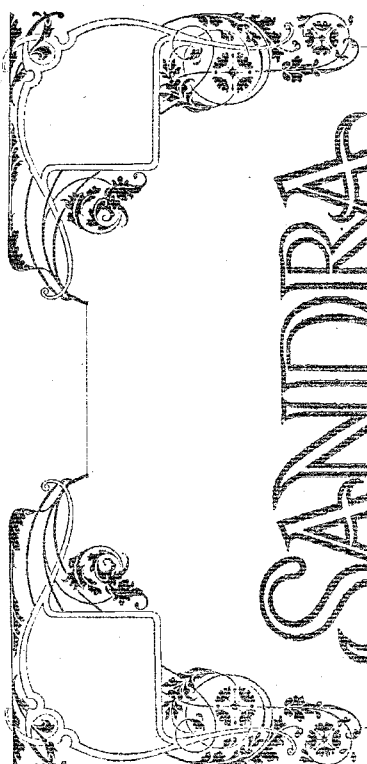

Ultimul
ei
bestseller

SANDRA BROWN

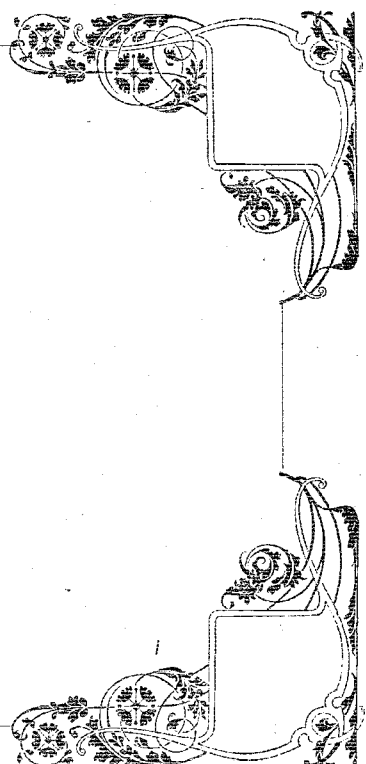
Dragoste mai presus
de rațiune

SANDRA
BROWN

*Dragoste mai presus
de rațiune*

Love Beyond Reason
by Sandra Brown

© copyright 1981 by Sandra Brown

© copyright 1994 by Editura MIRON

Toate drepturile asupra acestui titlu
aparțin editurii **MIRON**.

© copyright grafică Editura MIRON.

SANDRA
BROWN

*Dragoste mai presus
de rațiune*

Traducere de Anca Nistor

ISBN 973-95056-7-3

Capitolul III

– Consiliul municipal din Denver a votat astăzi majorarea impozitelor cu șase la sută pentru următorul an fiscal. Consilierii au afirmat că...

– Grozav, mormăi Katherine, asta-mi mai – lipsea, altă gaură în buget.

Puse peria în sertar și luă o sticlă cu loțiune de pe măsuta de toaletă din baie. Își propti piciorul lung și frumos format pe scaunul WC-ului și începu să-l ungă, îndreptându-și atenția din nou asupra vocii care se auzea la radioul de pe noptieră.

Sandra Brown

Încercarea unui bărbat înarmat de a jefui un magazin a fost zădărnicită de poliția din Denver. O echipă operativă a înconjurat clădirea după primirea telefonului.

„Impozite mai mari și jafuri. Ce mod plăcut de a încheia o zi!” își spuse Katherine spălîndu-se pe dinți.

Să fi fost una din acele seri cînd își permitea să se lase pradă autocompătimirii și amărăciunii? Asemenea momente de introspecție erau rare, dar se cufunda în ele ori de cîte ori o apuca melancolia.

Ar fi fost plăcut să-i spună „noapte bună” cuiva, să împartă camera, spațiul cu el, să respire același aer, să audă aceleași sunete. Cu el? De ce luase aceea nonentitate forma unui bărbat? Oftă. Singurătatea își avea avantajele ei, dar putea fi și tristă.

Mîine, vremea...

Încruntîndu-se, Katherine se uită la radio și se întrebă dacă acel crainic nu se sătura vreodată să vorbească singur. Se gîndea, oare, la sufletele celor cărora li se adresa? Le simțea, oare, tristețea și încerca să le-o aline cu vorbăria lui?

Avea o voce plăcută. Bine modulată și distinctă, dar, într-un fel... sterilă. Cuvintele lui erau cîteodată, anonime și impersonale.

„Doamne, dar deprimată mai sînt!” își spuse

Dragoste mai presus de rațiune

ea punându-și capotul și ieșind din baie. „Poate ar trebui să-mi iau o tovarășă de cameră, acum, că Mary s-a măritat” adăugă ea în gând, în timp ce se mai plimba o dată prin casă, într-o ultimă inspecție, înainte să stingă luminile.

Katherine iubea acea casă veche. După ce murise tatăl ei, când ea nu avea decât șase ani, mama ei a izbutit să păstreze casa și le-a crescut pe Katherine și pe sora ei mai mică, Mary, cum a putut mai bine, dintr-un salariu de funcționară de poștă. Nu fusese ușor pentru o văduvă, dar acest lucru le învățase pe fete să fie cumpătate.

Katherine verifică dacă ușa era încuiată și apoi stinse lumina din living-room, respingînd ideea unei tovarășe de cameră. Ea și Mary se înțeleseseră bine după moartea mamei lor, cu trei ani în urmă, doar erau surori, și firea veselă a lui Mary făcea să fie ușor să locuiești cu ea. Poate nu ar fi fost la fel cu altcineva.

Mary. Draga de ea. Viața nu i se îmbunătățise deloc după ce se căsătorise. „Nu, mulțumesc”, își spuse Katherine cu tristețe. Avea să rămînă independentă și să îndure acele scurte, dar dure-roase, crize de singurătate.

- Chiar în clipa aceasta ne-a sosit o știre...

Katherine se întinse spre butonul radioului pentru a pune ceasul să sune, când încremeni, deodată, uitîndu-se fix la cutia din lemn și crom și

Sandra Brown

ascultînd uluită cuvintele crainicului.

În seara aceasta, Peter Manning, o persoană bine cunoscută în cercurile de afaceri din Denver, a decedat în urma pierderii controlului asupra mașinii sale și a izbirii acesteia de un parapet de beton. Din rapoartele poliției reiese că mașina domnului Manning a părăsit șoseaua cu o viteză foarte mare. A decedat pe loc. De asemenea, în acest tragic accident, a mai murit o femeie neidentificată, care se afla lângă șofer. Peter Manning era fiul...

Katherine tresări violent cînd telefonul sună strident lângă ea. Trase adînc aer în piept înainte să apuce receptorul cu o mîină tremurătoare. Se prăbuși pe pat și îl duse la ureche.

– Da? întrebă ea cu un glas sugrumat.

– Domnișoară Adams?

– Da.

– Sînt Elsie. Lucrez în casa familiei Manning. V-am cunoscut...

– Da, Elsie, îmi amintesc de tine. Ce face sora mea? întrebă ea repede.

– De aceea am sunat, domnișoară Adams. Ați auzit de domnul Peter?

Nu era nevoie să-i spună cameristei că nu fusese oficial informată, dar confirmă faptul că știa de accidentul lui Peter.

– Ei bine, aici e un adevărat infern. Doamna

Dragoste mai presus de rațiune

Manning e isterică, țipă și urlă. Domnul Manning rezistă puțin mai bine. Fotografii și reporterii au dat năvală cu camerele, microfoanele și luminile lor orbitoare...

– Ce face Mary? o întrerupse Katherine cu autoritate.

– Ajung și la asta. Când polițistul le-a spus de accident, se aflau cu toții în living-room. Când a zis că în mașină cu Peter mai era o femeie, care murise și ea, doamna Manning s-a întors spre domnișoara Mary, care e atât de dulce, și a început să strige la ea. I-a spus niște lucruri atât de îngrozitoare, domnișoară Adams! A zis că, dacă domnișoara Mary ar fi fost o soție mai bună, domnul Peter n- ar mai fi plecat seara să caute...

– Te rog, Elsie, Mary se simte bine?

– Nu, domnișoară Adams. A fugit sus ca să scape de doamna Manning. Nimeni nu-i dădea atenție, chiar în starea în care se află. M-am dus să văd ce face și sîngerează, domnișoară Adams.

– Oh, Doamne...

– Da, și cred că au apucat-o durerile. M-am gîndit să vă spun dumneavoastră, pentru că aici nimănui nu-i pasă de ea. Nu se gîndesc decît la...

– Elsie, ascultă-mă cu atenție. Cheamă ambulanța și du-o pe Mary la spital imediat. Eu o să-l sun pe medicul ei ginecolog. Nu spune nimănui

Sandra Brown

ce faci. Dacă va fi nevoie să o scoți pe Mary prin bucătărie, fă-o. Dar urc-o neapărat în ambulanță. Ai înțeles?

– Da, domnișoară Adams, așa o să fac. Întotdeauna mi-a plăcut de sora dumneavoastră și m-am gândit...

– Lasă asta acum, Elsie. Cheamă ambulanța.

Katherine nu își putea permite să se enerveze acum din cauza vorbăriei lui Elsie, dar spera ca aceasta să o ducă pe Mary la spital imediat.

Închise și formă repede numărul doctorului după ce îl căutase înnebunită în cartea de telefon. Părea să fi uitat și ordinea alfabetică și își înjură neîndemînarea. Îi răspunse centralista, pe care o informă despre starea lui Mary. Femeia îi promise să ia legătura cu doctorul imediat și să-l cheme la spital.

Fără să se gîndească la ce face, Katherine își scoase repede capotul și cămașa de noapte și se duse la dulap. Punîndu-și o pereche de blugi, blestemă familia Manning și îndeosebi pe Peter. Cum a putut face așa ceva? Nu îi făcuse viața lui Mary destul de mizerabilă și fără să o umilească murind în timp ce se afla în mașină cu una din amantele lui? Ea credea tot ce îi spusese Mary despre faptul că abuza de ea fizic. Dar să o facă să nască la șapte luni? „Doamne, ajut-o,” se rugă ea punîndu-și un tricou și o pereche de sandale.

Dragoste mai-presus de rațiune

Fără să-și perie părul sau să se machieze, ieși în fugă din casă, se urcă în mașină și porni în goană spre spital. Se sili să conducă mai încet decît ar fi vrut, căci nu ar fi ajutat-o pe Mary cu nimic dacă s-ar fi rănit sau dacă ar fi murit într-un accident.

„Mary, Mary, de ce n-ai văzut ce fel de om era Peter Manning?” Să fi fost atît de captivată de zîmbetul din fotografiile care apăreau în ziare, în-cît nu îi sesizase superficialitatea? Peter Manning, Băiatul de Aur, fiul uneia dintre cele mai bogate și mai marcante familii din Denver, moștenitor al directorului unei bănci, al unor proprietăți imobiliare, al unor companii de asigurări și al altor numeroase întreprinderi, devenise soțul lui Mary Adams cu un an în urmă.

Katherine fusese uluită, pentru a nu spune mai mult, cînd Peter își îndreptase atenția deodată spre Mary, pe care o cunoscuse pe cînd ea lucra într-o galerie de artă, ca să facă rost de bani pentru școala de artă.

Era politicoș, curtenitor, superb, cizelat și încrezător în sine. O ridicase pe blînda, naiva și încrezătoarea Mary și apoi o lăsase să cadă. Cu putere și de la mare înălțime.

De ce? Acea întrebare o urmărise pe Katherine de la bun început. Mary era drăguță, dar nu aducea nici pe departe cu splendidele debutante

Sandra Brown

și celebrități cu care era obișnuit Peter. De ce îi dăduse atenție lui Mary?

Katherine îl claxonă pe un șofer care stătea pe loc în fața luminii verzi a semaforului. Furia ei, însă, nu se datora acestuia, ci bărbatului care transformase o tânără veselă și plină de viață într-un robot temător și apatic.

După numai câteva luni de căsnicie, atitudinea iubitoare a lui Peter față de soția lui, despre care Katherine a considerat întotdeauna că era prea exagerată ca să fie sinceră, a început să se schimbe radical.

Rămăsese șocată când Mary îi povestise înlăcrimată tot felul de lucruri îngrozitoare. Abuzurile fizice și emoționale aveau loc zilnic. Peter era furios că Mary rămăsese însărcinată, deși ea a jurat că o violase într-o seară, fără să-i lase timp să ia măsuri împotriva acestei situații. Căsnicia era un adevărat coșmar.

Dar imaginea pe care Peter o oferea lumii era una de fericire. În fața părinților și a prietenilor îi arăta lui Mary un devotament profund. Ipocrizia lui ar fi fost hilară, dacă situația nu ar fi fost atât de tragică.

Katherine găsi, din fericire, un loc de parcare lângă intrarea în spital. Încuie portiera și porni repede spre intrarea luminată, doar cu câteva clipe înainte să audă sirena ambulanței.

Dragoste mai presus de rațiune

Se afla în holul larg împreună cu medicul lui Mary când cei de pe ambulanță împinseră targa prin ușile care se deschisera automat. Katherine scoase un geamăt când văzu chipul surorii ei și duse mâna la gură pentru a-și înăbuși un țipăt. Ochii lui Mary erau deschiși, dar priveau în gol și nu observă prezența lui Katherine când fu dusă repede într-una din sălile de consultații.

După o examinare rapidă, fu trimisă în sala de nașteri, unde, după numai treizeci de minute de chin, aduse pe lume o fetiță.

Doctorul era palid când veni spre Katherine.

– E într-o stare foarte gravă, domnișoară Adams. Nu cred că va rezista pînă mîine dimineată.

Katherine se prăbuși moale lângă perete și îl privi pe deasupra pumnului încheștat pe care îl ținea apăsat pe buzele vineții. Ochii ei verzi se umplură de lacrimi care începură să-i șiroiască pe obraji palizi și îi umeziră șuvițele de păr auriu ce îi erau într-o totală dezordine.

– Îmi pare rău că trebuie să fiu atât de dur, dar cred că ar trebui să știți care e realitatea. A pierdut foarte mult sînge pînă să fie adusă aici și n-am putut schimba nimic, deși i-am făcut transfuzii, zise doctorul și o privi pe Katherine cu atenție înainte de a continua încet: Nu a fost o sarcină fericită. N-a vrut să se îngrijească. M-am temut pentru ea dinainte. Ei bine, știți ce s-a

Sandra Brown

întîmplat astăzi. Îmi pare rău în legătură cu domnul Manning. Cred că Mary nu vrea să trăiască, adăugă el cu compătimire în glas.

Katherine încuviință fără să spună nimic. Cînd doctorul dădu să plece, ea îl apucă de mîncă și îl întrebă cu un glas răgușit:

– Copilul?

El îi aruncă un zîmbet stins.

– O fetiță. Două kilograme. Perfect alcătuită. Ar trebui să supraviețuiască.

Mary muri în zori. Într-unul din rarele momente de luciditate din timpul nopții, a întreat de Katherine.

– O bucată de hîrtie, șopti ea.

– Hîrtie? repetă Katherine prosteste.

Oare Mary nu își dădea seama că acela era momentul de adio?

– Da, te rog, Katherine. Repede.

Abia putea rosti cuvintele.

Katherine căută cu disperare prin cameră o bucată de hîrtie și, în cele din urmă, găsi un prosop de hîrtie în baia strîmtă.

– Stilou, zise Mary încet.

Katherine găsi un stilou în poșeta ei și se uită

Dragoste mai presus de rațiune

mirată cum sora ei extrem de slăbită scrisese câteva rânduri cu o mână tremurătoare. Când termină, își puse obișnuita ei semnătură, după care se prăbuși pe perne, total epuizată. Chipul îi era alb și acoperit de broboane de sudoare. Buzele îi erau vineții. Cearcăne întunecate îi înconjurau ochii, dar aceștia erau mai străucitori și mai plini de viață ca oricând după căsătorie. Katherine o zări o clipă pe acea Mary care fusese odată și ar fi vrut să plîngă în hohote pentru că o pierdea.

Mary era blondă, cu ochi albaștri. Pielea îi fusese întotdeauna netedă și trandafirie. Ochii îi rideau ori de câte ori gura ei schița cel mai slab zîmbet. Era mai scundă și mai plinuță decît sora ei zveltă și se temea de fiecare calorie, pînă de curînd, cînd îi pierise orice poftă de mîncare. Vocea ei veselă, care acum se transformase într-o șoaptă, o smulse pe Katherine din reverie.

– Katherine, să-i dai numele Allison. Nu-i lăsa s-o ia. Ei nu trebuie s-o aibă.

Mîna ei albă, ca o gheară, o apucă de braț.

– Ia-o de aici. Spune-i că am iubit-o foarte mult.

Închise ochii și trase aer în piept de cîteva ori. Când deschise ochii din nou, aceștia erau visători și liniștiți.

– Allison e un nume atît de frumos. Nu crezi, Katherine?

Dubla înmormîntare avu loc două zile mai tîrziu și fu un adevărat spectacol. Pofa de scandal a publicului fu satisfăcută de reporterii care se întreceau care să scrie cel mai senzational articol. Fata care murise odată cu Peter era o animatoare de liceu în vîrstă de șaptesprezece ani. Era doar parțial îmbrăcată în momentul accidentului. Nașterea prematură a lui Allison și moartea lui Mary nu au făcut decît să dea și mai mult gust evenimentului.

Katherine era distrusă de moartea lui Mary. Peter murise pe loc, avînd gîtul rupt, fără să sufere. Cu sadism, Katherine se gîndi că acest lucru nu era drept, mai ales cînd își amintea chipul răvășit al lui Mary, frumusețea ei inocentă fiind afectată de toate acele luni de abuzuri fizice și atacuri verbale. Nu era drept.

Katherine abia suportase caracterul ostentativ al nunții, cu un an în urmă, dar înmormîntarea era un chin și mai cumplit.

Eleanor Manning, izbutind să arate minunat în rochia ei neagră și elegantă și cu părul blond, frumos coafat, era de neconsolat. Acum se agăța pîngînd de Peter Manning Sr., care era un bărbat

înalt, distins și grizonat, pentru ca, în clipa următoare să o acuze pe biata Mary că nu îl iubise destul pe Peter, scumpul ei fiu. Apoi își exprimă nemulțumirea și în legătură cu absența lui Jason, fratele mai mic al lui Peter.

– N-a fost de ajuns că ne-a umilit nevenind la nuntă. A trebuit să ne facă și mai mult de rîs nevenind acasă pentru înmormîntarea fratelui său. Africa! Doamne, e la fel de sălbatic ca păgînii care trăiesc acolo. Întîi au fost indienii. Acum, păgînii din Africa.

Și, în clipa aceea, izbucni din nou într-un plîns isteric.

Katherine știa foarte puține despre Jason Manning. Peter se referise la el foarte vag întotdeauna, de parcă existența fratelui său ar fi fost cu totul lipsită de importanță. Cu toate acestea, Mary fusese extrem de bucuroasă cînd primise o scrisoare de la el.

Cînd i-a făcut o vizită lui Katherine, i-a arătat scrisoarea cu o mîndrie timidă. Era nevoie de foarte puțin pentru ca Mary să fie fericită.

– Am primit o scrisoare de la fratele lui Peter. Știi că e în Africa! Lucrează în domeniul petrolului sau ceva de genul ăsta. Oricum, și-a cerut scuze că n-a putut să vină la nuntă și m-a felicitat pentru copil. Ascultă.

Citi apoi de pe foaia albă pe care se vedea un

Sandra Brown

scris hotărît și îndrăzneț.

– „Abia aștept să vin acasă și să te felicit ca un adevărat frate. Dacă ești atât de drăguță cum arăți în pozele pe care mi le-a trimis mama, tare aș fi vrut să te fi cunoscut eu primul. Să-l ia naiba pe Peter. Întotdeauna are noroc!” Bineînțeles că doar mă tachinează, spuse Mary roșind. Nu pare simpatic? Mai zice: „Ai grijă de nepoțica sau nepoțelul meu. O să fie minunat să avem un copilăș în casă, nu? Închipuie-ți, o să fiu unchiul Jace.”

Katherine încuviință entuziasmată, deși o făcu din politete doar. Era îngrijorată de faptul că Mary era foarte slabă, în ciuda burții care îi creștea. În ziua aceea, o interesase mult mai mult sănătatea șubredă și evidenta nefericire a surorii ei decît un frate aflat la mare distanță. Avea aceeași părere despre el ca și despre ceilalți membri ai familiei Manning.

După înmormîntare, zilele intrară într-o rutină monotonă și obositoare. Katherine se duse la lucru la compania de electricitate și continuă să scrie lucrări științifice și comunicări de presă, munca pentru care fusese angajată cu cinci ani în urmă. Oare trecuse chiar atîta timp de cînd absolvise colegiul? Făcea munca aceea plictisitoare de atîta vreme? Cîștiga un salariu bunicel, dar considera că era un fel de practică pentru o slujbă mai bună. Era mult prea talentată pentru ceea ce

Dragoste mai presus de rațiune

făcea și își dorea tare mult să găsească ceva care să-i stimuleze creativitatea. Poate că, acum, cînd avea responsabilitatea copilului, avea să caute o slujbă mai bine plătită.

Allison! Katherine era încîntată de ea. În fiecare seară se ducea la spital și o privea prin perețele din sticlă al sălii unde se aflau bebelușii născuți prematur. Abia aștepta clipa cînd o va putea ține în brațe. Allison cîștiga în greutate cu fiecare zi, iar medicul pediatru îi spusese mătusei nerăbdătoare că, atunci cînd fetița va avea două kilograme și jumătate timp de cinci zile consecutiv, i-o va da în grijă.

Ea aranjă în așa fel încît să-și ia liber două săptămîni în perioada cînd urma să o aducă pe Allison acasă și începu să caute cel mai bun centru de îngrijire al copiilor în timpul zilei pentru mamele cu serviciu. Trebuia să fie cel mai bun loc pentru a o lăsa pe Allison în grija lor. Nu îi trecea prin cap că siguranța fetiței ar fi fost în pericol.

Fu zguduită în calmul ei în clipa în care avocatul familiei Manning veni la ea la serviciu și îi umplu biroul cu hîrtii cu aspect oficial, spunîndu-i pe un ton arogant că „...clienții lui intenționează să își asume răspunderea creșterii copilului.”

– Clieții mei sînt gata să ia fetița și să o crească la fel ca pe propriul lor copil. Bineînțeles că veți fi despăgubită pentru timpul și cheltuielile

Sandra Brown

suportate în aceste cîteva săptămîni cît fetița a fost în spital.

– Vreți să spuneți „cumpărată“, nu?

– Vă rog, domnișoară Adams. Cred că interpretați greșit intențiile clienților mei. Ei sînt financiar capabili să crească fetița într-un mediu opulent. Cu siguranță că doriți ca fetița să se bucure de tot ce e mai bun, nu?

– Mama ei a considerat că s-ar bucura de tot ce e mai bun dacă aș crește-o eu.

Din fericire se abțin să-i spună de instrucțiunile scrise de mîna lui Mary.

– Sînt sigur că dorința tatălui ar fi fost cu totul alta.

Katherine nu putea suferi acea atitudine îngîmfată.

– Și, în plus, discuția aceasta e pur teoretică. Sînt convins că nici un tribunal nu ar acorda custodia unui copil unei tinere necăsătorite și cu morală îndoielnică, din moment ce niște oameni atît de iluștri ca soții Manning sînt dispuși să-și asume întreaga responsabilitate a creșterii singurului lor nepot, moștenitorul și urmașul fiului lor mai mare.

Insulta adusă caracterului ei era atît de gravă, încît Katherine nu o onoră cu un răspuns, dar știa că el o amenință. Și-l închipuia rostind acele cuvinte într-o sală de tribunal și numai cînd se

Dragoste mai presus de rațiune

gîndea ce rezultat ar fi avut o audiere pentru acordarea custodiei, simțea fiori de gheață prin tot corpul.

Katherine încercă să își înfrîngă panica și să judece la rece. Mai presus de toate, în mintea ei era hotărîrea că Allison nu avea să crească sub tutela lui Eleanor Manning. Nu subestima influența și puterea acelei familii. Probabil că aveau prieteni în locuri foarte importante. Ea și Allison trebuiau să plece cît mai departe de ei. Făcu o mulțime de planuri și le puse în aplicare imediat.

Medicul pediateru fu de acord cu scoaterea lui Allison din spital cu cîteva zile mai devreme decît intenționase, cu condiția să fie adusă la el la cabinet săptămîna următoare. Lui Katherine nu îi plăcea să mintă, dar promise solemn să ducă fetița la control.

Sună o agentă imobiliară cu care discută despre vînzarea casei. Banii obținuți urmau să fie trecuți într-un cont pe numele lui Allison, putînd fi retrași mai tîrziu împreună cu o dobîndă. Toată mobila avea să fie vîndută, cu excepția lucrurilor pe care Katherine voia să le ia cu ea. Tot ce se obținea de pe urma mobilei putea opri agenta imobiliară ca răsplată pentru deranjul ei.

Katherine închirie o cutie de valori și, după ce făcu o copie după jalnica bucățică de hîrtie, o împături cu dragoste și o puse în cutia de metal.

Sandra Brown

Nu răspundea la telefon și își acoperea mișcările cu grijă. Își ținea mașina parcată mai departe de casă și sacrifică folosirea luminilor după lăsarea întinericului. Temîndu-se să nu fie citată, făcea eforturi să fie cît mai invizibilă.

Adună ce lucruri putu și le îngrămădi în mașină. Era extrem de tulburată cînd se duse să o ia pe Allison de la spital.

O puse cu grijă în pătutul prins de centura de siguranță de pe scaunul din față și, aplecîndu-se, o sărută ușor pe fruntea catifelată.

– Nu prea mă pricep să fiu mămică, îi șopti ea copilașului adormit. Dar nici tu nu te pricepi prea mult să fii bebeluș.

Uitîndu-se la chipul acela care îi aducea aminte foarte mult de Mary, se simți liniștită pentru prima oară de cînd aflase de moartea lui Peter.

Părăsind orașul Denver, nu își permise nici o privire aruncată spre munți și nici gînduri legate de vînzarea casei care fusese singurul cămin de care își aducea aminte. Se gîndea doar la viitorul ei și al lui Allison: De acum încolo, nu mai aveau trecut.

Katherine își îndreptă spatele și umerii pentru a-și dezmoțî mușchii. Stătea pe podeaua aco-

Dragoste mai presus de rațiune

perită de ziare din living-ul apartamentului ei, unde de o jumătate de oră vopsea un dulăpior pentru camera lui Allison. Cu o seară în urmă, dăduse ultimul strat de vopsea albastră peste suprafața de lemn și acum îi mai adăuga o dungă galbenă. Vopseaua galbenă pătase ziarele și câteva picături săriseră și pe picioarele ei goale.

Cufundînd pensula în borcanul de vopsea, Katherine oftă mulțumită. Totul ieșise bine pentru ea și Allison. În orice altă împrejurare, a călători singură prin țară cu un nou-născut după ea, ar fi fost un proiect care ar fi speriat-o. Katherine părăsise Denver-ul în cele mai grele condiții, dar călătoria decursese bine. Allison era un înger de copil, dormind tot timpul cînd Katherine nu o schimba sau nu îi dădea să mănînce.

Katherine nu își amintea să fi trăit vreodată în Van Buren, Texas, dar ai ei locuiseră acolo înainte ca tatălui ei să i se ofere o slujbă mai bună în Denver.

Își aducea aminte că mama ei visa mereu la estul Texas-ului și la pădurile bogate de acolo. Peisajele despre care vorbea ea contraziceau total descrierile tipice ale Texas-ului care îl ilustrau ca fiind un tărîm sterp, cu tufișuri de mărăcini măturate de colo-colo de vînturi neconținute. După ce străbătu o astfel de regiune ce se întindea pe mile întregi, în vestul Texas-ului, Katherine de-

Sandra Brown

scoperi uimită că Van Buren era exact așa cum i-l descrisese mama ei – un oraș universitar liniștit situat în inima unor păduri de pini.

Uitându-se pe fereastră, Katherine fu încântată să vadă cei șase aluni care creșteau în curtea care despărțea apartamentul ei de deasupra garajului de casa lui Happy Cooper.

Noua ei proprietăreasă se dovedise a fi fost trimisă de Dumnezeu. Katherine ajunsese în Van Buren exact când începea vacanța de primăvară și avusese noroc să găsească acel apartament în care în ultimii doi ani locuiseră doi studenți de colegiu. Apartamentul, format din două dormitoare, un living-room, bucătărie și baie, era destul de spațios.

Katherine se ridică și porni desculță spre camera pe care o desemnase ca fiind a lui Allison, deși amîndouă dormeau acolo. Aplecîndu-se deasupra unui pătuț revopsit pe care îl găsise într-un magazin cu lucruri de mîna a doua, își privi nepoțica. Creșterea ei rapidă era uluitoare. În cele două luni de cînd se aflau în Van Buren, cîștigase în greutate și se împlinise, devenind un copilăș dolofan și fericit, în ciuda tragediei care îi marcase nașterea. Katherine îi zîmbi și trase încet un iepuraș din mîinile ei grăsuțe, după care o acoperi cu o păturică.

Lui Katherine îi făceau mare plăcere zilele cînd

Dragoste mai presus de rațiune

era liberă și stătea cu fetița. Izbutise să-și găsească o slujbă la biroul de relații cu publicul al colegiului, dar își făcea griji în legătură cu Allison în timpul zilei. Spre marea ei surprindere, Happy se oferise cu timiditate să țină fetița la ea. Când o auzise, Katherine o privise uluită, zîmbise, izbucnise în rîs și apoi, spre propria ei surprindere și spaima lui Happy, începuse să plîngă.

Ce s-ar fi făcut, oare, fără Happy, care era o bunică frustrată ce nu își vedea nepoții decît foarte rar? Avea două fiice care trăiau împreună cu familiile lor pe fiecare Coastă, și un fiu în Louisiana. Acesta era încă necăsătorit și Happy se plîngea de acest lucru cel puțin o dată pe zi. După ce fusese căsătorită timp de patruzeci și trei de ani înainte de a rămîne văduvă, Happy nu își putea închipui cum de unii oameni preferau să stea singuri.

Da, totul mergea foarte bine. Slujba lui Katherine era cu siguranță mai interesantă decît cea din Denver. Șeful ei i se părea uneori ciudat, căci avea obiceiuri neplăcute ca acela de a o privi stăruitor, de a transpira și de a-și umezi buzele. Dar, făcînd abstracție de aceste lucruri, îi plăcea munca pe care o făcea.

Scărpinîndu-și nasul absentă, și-l mînji de vopsea galbenă fără să-și dea seama. Apoi, fredonînd ușor, se duse să vadă cine bătea la

Sandra Brown

ușă. Nu se putea să fie Happy, căci ea nu bătea de obicei.

Katherine trase de pantalonii scurți și zdrențuiți, sperînd că, indiferent cine era, nu avea să se simtă jignit de aspectul ei.

– Da? Întrebă ea deschizînd ușa.

Chiar dacă ar fi vrut să mai spună ceva, i-ar fi fost imposibil. Bărbatul din prag era cel mai superb pe care îl văzuse vreodată. Dacă statura nu ar fi fost de ajuns pentru a-l face să atragă atenția, cu siguranță că părul negru ca abanosul și ochii de un albastru uluitor ar fi făcut-o.

El o privi la fel de atent și gura lui senzuală schiță un zîmbet amuzat cînd văzu în ce hal arăta. Știînd că avea să facă tot felul de treburi prin casă în ziua aceea, ea nu se ostenise prea mult în privința părului de culoarea mierii, așa că doar îl strînsese într-un coc neglijent în creștetul capului și îl prinsese cu ace care stăteau în diverse unghiuri. Cîteva șuvițe, decolorate de soare, îi încadrau fața și i se lipeau umede de ceafă.

Chipul îi era îmbujorat din cauza efortului și căldurii dimineții de sfîrșit de vară. Pantalonii zdrențuiți extrem de scurți și decolorați erau însoțiți de o cămașă la fel de zdrențuită ale cărei mîneci fuseseră tăiate demult fie de Katherine, fie de Mary. Îi înnodase poalele sub sîni. Era o cămașă foarte bună pentru vopsit, dar deloc po-

Dragoste mai presus de rațiune

trivită pentru primirea unor oaspeți.

Primul ei impuls fu să trîntească repede ușa pentru a pune capăt stînjeneții, dar bărbatul o privi drept în ochii ei mari și verzi și spuse fără nici o inflexiune în glas:

– Sînt Jason Manning.

Capitolul doi

Cuvintele lui o izbiră ca o lovitură puternică în stomac și o lăsară fără puterea de a mai gândi logic. Rămase stupefiată câteva secunde, după care se sprijini de toc, eliberînd aerul pe care îl reținuse din clipa în care deschisese ușa și îl văzuse pe acel bărbat magnific care era fratele lui Peter Manning.

Observînd că ea nu spune nimic și nici nu are de gînd să îl invite înăuntru, el zise ironic:

– Nu obișnuiesc să atac femeile, domnișoară

Dragoste mai presus de rațiune

Adams. Și, deși mi-am petrecut aproape doi ani în Africa, sînt tot un om civilizat.

Ochii îi erau plini de vioiciune și lui Katherine îi displăcu imediat umorul lui. Avea să distrugă lumea pe care ea o construise cu greu pentru sine și pentru Allison și mai avea tupeul să stea acolo și să zîmbească!

– Pot să intru? întrebă el politicos și, îmbufnată, Katherine se dădu la o parte pentru a-l lăsa să treacă pragul.

Închise apoi ușa în urma lui, dar imediat se răzgîndi și o deschise din nou. Observîndu-i mișcarea, el zîmbi și mai mult. Gropițele aflate de fiecare parte a gurii erau singura asemănare cu Peter. Dinții păreau extrem de albi pe fața lui bronzată.

– Tot te temi să nu-ți fac vreun rău? o tachină el, după care, devenind serios, adăugă încet: Văzîndu-te în costumația asta, trebuie să recunosc că-i al naibii de tentant, dar în nici un caz n-aș profita de o doamnă mînjită cu vopsea pe față.

Katherine le aruncă o privire hainelor îngrozitoare de pe ea și observă șocată cît de lipită de sîni îi era cămașa umedă. Făcîndu-i baie lui Allison, se udase din cap pînă-n picioare, cum se întîmpla de obicei, dar uitase de acest lucru după ce o dusesese la culcare.

„Oh, Doamne!” își spuse ea îngrozită. Riscă să

își ridică privirea spre Jason Manning, dar el tocmai se apleca să ia o cârpă udă pe care ea o folosisese pentru a șterge vopseaua. Fascinată, ca o făptură hipnotizată, îl văzu apropiindu-se de ea și apucându-i bărbia.

Îi dădu capul pe spate și începu să-i șteargă nasul cu grijă, fără nici un fel de emoție, dar Katherine descoperi că îi era greu să respire. Prezența lui era copleșitoare și o sufoca. Degetele care îi țineau bărbia erau puternice, dar blânde. Pielea lui era foarte bronzată și așa ceva nu se obținea stînd la soare perioade scurte de timp, și cu ajutorul a tot felul de alifii.

Cutele fine care se răsfirau din colțurile ochilor constituiau un alt semn că își petrecuse cea mai mare parte din timp în aer liber. Petrol? Parcă așa spusese Mary, nu? Nu își mai aducea aminte. De fapt, nu își mai putea aduce aminte nimic. Creierul i se golise complet cînd venise lîngă ea și îi luase bărbia în mînă.

Ochii îi erau adumbriți de gene dese, scurte și negre și sprîncenele negre și arcuite păreau trăsate cu pensula. Katherine îi venea pînă la piept și, ridicîndu-și privirea ușor, îi văzu gîtul puternic. În V-ul format de cămașa descheiată, zări cîteva fire de păr negru și cîrlionțat care, fără îndoială, îi acopereau pieptul larg. Dumnezeule! Ce gînduri îi treceau prin minte?

Furioasă pe sine pentru că îi permisesese un asemenea familiarism, ea îi dădu mîna la o parte și se depărtă.

– Ce dorești, domnule Manning?

El ridică din umeri și lăsă cârpa să cadă pe ziarele de sub picioarele lui.

– O Coca-Cola ar fi foarte bună, spuse el zîmbind nevinovat.

– Nu la asta m-am referit și știi foarte bine, zise ea furioasă.

Purtarea lui prietenoasă era numai un truc pentru a-i alunga suspiciunile și a o face să se relaxeze. Ei bine, se mai împotrivise avansurilor unui Manning. Cutremurîndu-se de dezgust, își aminti purtarea lui Peter față de ea. O să-i reziste și acestui Manning.

– Ce cauți aici? Îl întrebă ea cu răceală.

El oftă și traversă încăperea pentru a se așeza pe canapea, ale cărei perne fuseseră reparate de ea, fapt de care era foarte mîndră.

– Cred că știi foarte bine de ce mă aflu aici, Katherine.

Cînd își auzi numele rostit de el, inima îi tresări în piept. Își spuneau deja pe nume? Un alt truc al lui pentru a o dezarma, fără îndoială.

O privi o clipă, după care se rezemă de spătar.

– Am venit să iau copilul fratelui meu.

Ea știuse că acela era motivul, dar, auzindu-l,

Sandra Brown

o cuprinse groaza. Durerea din piept era aproape insuportabilă. Nu avea să se prăbușească în fața lui. Nu putea face așa ceva!

Păli vizibil și spuse încet, clătinînd din cap:

– Nu.

Cînd îi văzu tulburarea, el se ridică și făcu cîțiva pași spre ea, dar Katherine se dădu înapoi și atunci el se opri. Trecîndu-și degetele prin părul care întotdeauna avea să fie oarecum rebel, el murmură o înjurătură.

Își mușcă buzele de cîteva ori și o privi printre gene. Stătea în fața ei, cu mîinile în șolduri și aceea poziție autoritară o făcu pe Katherine să se simtă și mai vulnerabilă în hainele ei ponosite și desculță. Se mișcă jenată de pe un picior pe altul, dar îi susținu privirea cu cît calm află în ea.

În cele din urmă, el spuse:

– Uite ce e. Știu că n-o să-i fie ușor nici unuia dintre noi, așa că, ce-ar fi dacă am încerca măcar să facem ca totul să fie cît mai puțin dureros cu putință? Chiar aș vrea o Coca-Cola dacă ai. Sau o cafea? Hai să discutăm despre problema noastră comună ca niște oameni maturi. Da?

– Eu n-am nici o problemă, domnule Manning.

– Jace.

– Poftim? Întrebă ea, nedumerită momentan de întreruperea lui.

– Spune-mi Jace.

Dragoste mai presus de rațiune

– Ah. Deci, cum spuneam, eu n-am nici o problemă. Îl iubesc pe copilul surorii mele ca și cum ar fi al meu. Pe patul de moarte, Mary mi-a spus să am grijă de ea, s-o cresc și să n-o las în preajma nici unui Manning. Am legănat-o, am îmbăiat-o, am hrănit-o...

– Tu ai hrănit-o? Întrebă el și privirea i se fixă asupra sînilor ei, făcînd-o să roșească de jenă și de furie.

Și de ce sfîrcurile îi împungeau atît de tare cămașa? Încă de cînd o atinsese, fusese conștientă de acest lucru. Sutienu i se păruse inutil cînd se îmbrăcase de dimineață. Bărbatul acela era periculos în alte privințe decît în a i-o lua pe Allison și ea era incapabilă să acționeze în vreun fel.

Jace continua să o privească avînd acel zîmbet amuzat și nesuferit.

– Nu fi obtuz, domnule Manning. Știi foarte bine că, în spital, nou-născuților li se dau tot felul de formule de lapte praf în cazul în care mamele nu pot sau nu vor să...

– Să-i alăpteze la sîn? Întrebă el încet.

Katherine se uită pe fereastră și apoi își privi picioarele goale, numai să scape de ochii lui pătrunzători.

– Da, murmură ea și se duse grăbită spre bucătărie.

Pretextul de a-i aduce ceva de băut avea să-i

Sandra Brown

ascundă stînjeneala.

– Mă duc să-ți aduc ceva de băut.

Intră în bucătărie aproape în fugă și se prinse de dulap de parcă ar fi fost un loc de popas. Respirînd greu, își apăsă ambele mîini de tîmplele care îi zvîcneau și se întrebă în șoaptă:

– Ce se petrece cu mine?

Persoana aceea... bărbatul acela – și, Doamne, ce bărbat superb! – o zăpăcise complet. Tremura. Simțea furnicăture în pulpe. Dăduse vina pe firele care atîrnau din pantalonii tăiați, dar acum realizează că proveneau din interior. Își lipi mîinile de sfîrcuri dorind ca acestea să se relaxeze din nou.

– Pot să te ajut?

Katherine tresări cînd îi auzi vocea atît de aproape în spatele ei.

– P... poftim? Ah, nu. Ce voiai? O Coca-Cola?

– Da, ar fi foarte bună, spuse el, după care o întrebă arătînd cu degetul mare peste umăr spre living. Cum îi spune culorii de pe pereți?

Ea se chinuia să destupe o sticlă de Coca-Cola pe care o găsisese în frigider. De cînd o fi fost acolo? Dacă era răsuflată?

– Culoarea? Ah, se numește „terra cotta“.

Puse un pahar pe dulap și se duse să scoată gheață din congelator. Tăvița de cuburi se lipise și fu cît pe-aci să-și rupă o unghie încercînd să o desprindă.

Dragoste mai presus de rațiune

– E frumoasă. Cum de ți-a venit ideea asta? Nu-i puțin cam neobișnuită?

Ea rîse fără să vrea.

– Ar fi trebuit să vezi mutra proprietăresei cînd i-am cerut permisiunea să zugrăvesc și i-am arătat culoarea pe care o voiam. A crezut că sînt nebună, dar, pînă la urmă, a fost de acord. Sora mea, Mary...

Se întrerupse brusc, amintindu-și deodată cine era el și de ce se afla acolo.

El îi sesiză reținerea și o îndemnă cu blîndețe:

– Da? Sora ta, Mary...?

Katherine îi întoarse spatele și îi turnă Coca-Cola peste gheața din pahar.

– Mary era o artistă. Uneori ne distram proiectînd camere și zugrăvindule în culori neobișnuite. Într-o seară a făcut o cameră cu pereții portocali și, spre surpriza noastră, ne-a plăcut. De atunci am tot vrut să zugrăvesc o cameră în culoarea asta.

Îi întinse paharul de Coca-Cola și el îi mulțumi din cap, după care se dădu la o parte lăsînd-o să se ducă înapoi în living.

– Cine o să care lemnele de foc în sus pe scări? o întrebă el cu totul ieșit din context.

Capacitatea lui de percepție și spiritul de observație acut erau neobișnuite și supărătoare.

– Happy, proprietăreasa mea, m-a întrebat

Sandra Brown

același lucru. Dar îmi plac șemineurile și n-aș fi vrut ca acesta să nu fie folosit. Un fost chiriaș l-a zidit, dar eu l-am redeschis. Bănuiesc că o să aduc câte un butuc odată.

Ea păși pe lângă ziare și pe lângă dulapul ale cărui sertare le scosese pentru a-l vopsi mai ușor. Probabil că el o credea îngrozitor de dezordonată. Dar de ce avea importanță părerea lui?

– Te rog să scuzi dezordinea, dar trebuia să fac treaba asta în ziua mea liberă și înăuntru, ca să fiu mai aproape de copil.

Îi venea să-și muște limba. De ce trebuise să amintească de Allison? Într-un fel spera ca el să uite de scopul vizitei și să plece. Voia, oare, ca el să plece? Da! își spuse ea, dar nu era convinsă.

El își bău paharul și îl puse pe măsuța de cafea, așezându-l cu grijă pe un cartonaș. Oare nu făcea nici o greșală niciodată?

Din coșul de fructe luă o portocală pe care o mirosi apreciativ. Apoi o puse la loc și luă un măr de un verde aprins pe care îl analiză în același mod.

Katherine îl privi cu prudență cum traversează încăperea și se oprește în fața ferestrei largi, admirînd curtea umbrită de copaci. Storurile albe fuseseră ridicate pentru a-i oferi lui Katherine posibilitatea de a vedea verdeța care îi plăcea atât de mult.

Dragoste mai presus de rațiune

El își strecură mâinile cu palmele spre exterior în buzunarele de la spate ale blugilor strâmți.

Mușchii umerilor și ai spatelui se mișcă sub cămașa ecosez din bumbac ale cărei mâneci erau suflecate pînă la coate. Ea nu mai privise niciodată un bărbat cu atîta atenție. Dar nici nu mai văzuse picioare atît de lungi, de puternice și...

– Frumoși copaci, observă el.

Nu era nevoie de nici un comentariu, așa că ea nu spuse nimic. Trecură cîteva clipe de liniște pînă cînd el o întrebă încet:

– Acum pot să văd fetița?

– Doarme, încercă ea, dar el nu se lăsă.

– Promit să nu o trezesc.

Ea ar fi vrut să-l refuze, dar ar fi fost inutil. Dacă el dorea să vadă fetița, ea nu îi putea împiedica. Oftă resemnată și îi arătă camera unde Allison dormea liniștită, neștiind nimic de neînțelegerile pe care existența ei le crease între acei doi oameni.

Trupul masiv al lui Jace păru să umple încăperea cînd se aplecă deasupra pătului, dînd ușor pledul la o parte.

Allison era în poziția în care dormea de obicei: pe burtică, cu căpșorul întors pe o parte, cu genunchii strînși și cu fundulețul în aer.

Katherine urmări cu atenție reacția lui Jace care se uita la bebelușul a cărui respirație ușoară

Sandra Brown

era singurul sunet din încăpere. Întinse o mână mare și bronzată și îi mângâie obrazul trandafiriu cu degetul arătător.

– Bună, Allison, șopti el.

Katherine, care rămăsese uluită văzînd contrastul dintre mîna lui și căpșorul lui Allison, îl privi repede.

– De unde știi cum o cheamă? îl întrebă ea.

Avusese grijă să nu-i pomenească numele în fața lui, crezînd că, dacă fetița nu avea o identitate pentru el, avea să o dorească mai puțin.

– Mi-au spus asistentele de la spital. De acolo mi-am început căutările. Și-o aminteau foarte bine pe Allison. Împrejurările în care s-a născut și...

Se opri și se uită la Katherine. Oare zărea durere în ochii lui?

– Oricum, își aminteau de ea. Și de tine.

– De mine?

– Ah, da, mi-au spus de nu știu cîte ori cît de blîndă și de atentă erai. Ca să nu mai spun cît de frumoasă.

Vocea lui era o șoaptă răgușită și Katherine îi ocoli privirea care o fixa de la o distanță mult prea mică. Îi simțea răsuflarea fierbinte pe obraz.

Mîinile îi tremurau cînd o înveli din nou pe Allison. El îi atinse umărul ca pentru a o întoarce cu fața, dar ea se feri.

– Nu, strigă ea și, cînd Allison tresări la auzul

Dragoste mai presus de rațiune

vocii ridicate, continuă în șoaptă: Cum îndrăznești să vii în casa mea și să te porți frumos, prietenos... și cu afecțiune? Înțelege, domnule Manning. Nimeni n-o să mi-o ia pe Allison. Cu atât mai puțin cineva cu numele Manning. Nu vreau să am de-a face cu nimeni din această familie. Nici eu, nici Allison n-o să vă cerem nimic.

Trase adânc aer în piept.

– Fratele dumitale mi-a ucis sora!

Cuvintele acelea atârnavă grele între ei. Pentru o clipă rămaseră încremeniți în timp, adversari care se măsurau, fiecare cîntărind forța celuilalt.

Atmosfera era încărcată de emoție și încordare. Mai târziu, stînd singură și analizînd momentul respectiv, Katherine jură că nu se aplecase spre el și că mișcarea care îi unise fusese numai din partea lui. Nu își amintea decît că fusese învăluită de căldura lui puternică. Buzele care le zdrobeau pe ale ei provocau durere și ea îi răspunse cu aceeași furie. Își încheștă mîinile pe spatelui lui, în timp ce era strînsă de niște brațe de oțel.

Katherine nu putu să își dea seama în ce punct se schimbase acel sărut, dar, dintr-un anume motiv, ea nu mai voia să pedepsească, ci să placă. Deschise gura în fața limbii lui Iacome și, sesizîndu-i acordul, sărutul lui se transformă într-o explorare dulce. Se sorbeau de parcă nu

reuşeau să-şi stingă o sete pîrjolitoare. Apoi gurile li se contopiră din nou.

– Iu-huu, Katherine. Am văzut o maşină foarte ciudată afară. Mi-am făcut griji şi m-am gîndit să vin să văd...

Trupul imens al lui Happy Cooper umplu cadrul uşii dormitorului lui Allison şi rămase încremenită cînd îi văzu pe amîndoi lîngă pătuţ.

Cînd îi auziră vocea, ei se despărţiră, uluiţi de ceea ce se petrecuse între ei. Katherine avea impresia că tot singele i se concentrase în lobii urechilor şi tot trupul îi radia căldură ca un cuptor. Pieptul îi tresălta datorită efortului de a-şi umple plămîinii cu aer.

– Katherine? Întrebă femeia cu grijă şi cu un glas tremurător.

Cînd văzu că nici ea, nici frumosul necunoscut nu răspunseră, începu să dea înapoi şi apoi o rupse la fugă spre telefonul din living.

Katherine se trezi brusc din stupoare.

– Happy, strigă ea ducîndu-se după proprietăreasă şi apucînd-o de braţ. E... e în regulă. Nu s-a întîmplat nimic. Doar ne-ai luat prin surprindere, atîta tot.

– M-ai speriat de moarte! zise Happy. Nu sînt obişnuită să văd bărbaţi la tine, Katherine, adăugă ea şi începu să rîdă făcînd să i se mişte pieptul şi burta.

Dragoste mai presus de rațiune

Pe chipul ei rotund apăru un zîmbet sincer cînd îi întinse mîna lui Jace.

– Eu sînt Happy Cooper, prietena și proprietăreasa lui Katherine. Ce mai face îngerașul meu? Întrebă ea apoi arătînd spre micuța Allison, care dormea. Nu-i așa că e cel mai dulce copil pe care l-ați văzut vreodată? O iubesc ca și cum ar fi a mea.

Jace îi strînse mîna și o privi uimit, copleșit de dimensiunea și franchețea ei.

– Katherine, prezintă-mi-l pe acest bărbat splendid pînă nu leșin. Parcă-i o stea de cinema! Cine e?

Happy nu dădea niciodată dovadă de prudență sau tact. Spunea orice gîndea.

Katherine căută cea mai plauzibilă minciună și îngăimă:

– E... e cumnatul meu. Da. Fratele răposatului meu soț și unchiul lui Allison.

Îl privi pe Jace peste părul grizonat al lui Happy, sperînd ca el să nu o dea de gol. Îi plăcuse acel apartament de cînd îl văzuse și dorise neapărat să-l închirieze, dar faptul că Happy ezita să închirieze unei tinere necăsătorite și cu un copil, o făcuse pe Katherine să inventeze un soț care murise. Aproape nimeni nu putea să-i refuze ceva unei văduve tinere și neajutorate.

– Ce plăcere, domnule Adams, spuse Happy entuziasmată. Katherine trebuie să se simtă gro-

zav că o vizitează cineva din familie.

– Numele meu nu e Adams, doamnă Cooper, ci Jason Manning. Jace.

Happy rămase uimită.

– Cum de n-ai același nume cu fratele duminale?

Katherine își ținu răsufierea și închise ochii. Jace avea să-i dea în vileag minciuna și ea avea să-și piardă cea mai bună prietenă.

– Aăă... eram frați vitegi. Aveam tați diferiți, minți el cu ușurință.

Oare așa făcea mereu?

– Ah, înțeleg, bineînțeles, spuse Happy, bătându-l ușor pe mână. A fost cumplit să moară tocmai acolo. În Africa, nu?

Jace își ridică o sprinceană a nedumerire și ironie, iar Katherine roși. Ea nu se gândise deloc la faptul că el fusese în Africa, ci era doar cel mai îndepărtat loc care îi venise în minte când îi povestise lui Happy despre prăbușirea unui avion în care se aflase un soț inexistent.

– Da, în Africa, spuse Jace. Și a fost, într-adevăr, cumplit. Păcat că nu poate să fie cu noi astăzi.

Chipul și vocea lui erau grave, dar ochii albaștri îi erau plini de umor când se uită la Katherine peste capul lui Happy, care își ștergea ochii cu o batistă dantelată.

– Biata Katherine, oftă ea întorcându-se din

nou spre tinăra femeie.

În locul expresiei de tristețe apărură imediat una de bucurie și exclamă:

– Dar acum, că Jace e aici, n-o să mai fii nevoită să mergi singură la dans. Nu-i un noroc extraordinar?

Îl apucă pe Jace de mână și îl trase spre Katherine.

În ciuda staturii lui, forța lui Happy îl făcu să se ciocnească de Katherine pe care o prinse repede pe după mijloc ca să nu cadă. Se priviră intens. Nu uitaseră de sărutul din urmă cu câteva clipe. Nici unul din ei nu îl luase în glumă.

– Îmi făceam griji că trebuie să se ducă neînsoțită la dans, dar iată că, dintr-o dată, apare din senin un cumnat superb, continuă Happy încântată, ignorând semnalele tacite ale lui Katherine.

– Dans? Întrebă Jace.

Oare avea un radar în cap?

– Da. Banchetul facultății se dă în seara asta. Katherine a muncit atât de mult la pregătiri. A fost invitată datorită slujbei și trebuia să se ducă singură. Acum tu poți să o însoțești. Ai un smoching? Eh, n-are importanță. E bun și un costum negru.

– Happy, nu înțelegi. Domnul... aăă... Jace nu stă. Doar a trecut pe aici...

– Bineînțeles că stau, Katherine. Crezi că te-aș lăsa fără însoțitor în seara asta? N-am apucat să-ți

Sandra Brown

spun că firma petroliferă pentru care lucrez forează în zona asta. O să stau pe aici multă vreme.

Katherine rămase cu gura căscată, dar Happy bătău din palme bucuroasă.

– Ah, Jace, nici nu-ți închipui ce încântată sînt. Nu sînt de părere că o tînără ar trebui să fie lăsată singură. Katherine o să fie fericită să te aibă aici.

Jace îi zîmbi lui Happy și apoi se întoarse spre Katherine. O fixă cu privirea, mesaj pe care ea îl înțelese foarte bine. Avea să rămînă pînă cînd obținea custodia lui Allison.

– Trebuie să mă duc să duc alimentele înăuntru. Tocmai veneam de la cumpărături cînd am văzut acel... ăăă...

Pentru prima oară, Happy nu își găsea cuvintele.

– Jeep, o ajută Jace.

– Un jeep! Ce ciudat! exclamă Happy.

Katherine dădu ochii peste cap. Se părea că Happy nu era la curent cu faptul că o asemenea mașină era simbolul prosperității.

– Simțiți-vă bine. Diseară o s-o iau la mine pe Allison ca să puteți sta cît de mult vreți.

– Trebuie să plec și eu acum, Katherine. La ce oră să vin să te iau? o întrebă el punîndu-i mîna pe umăr cu o afecțiune de frate și, de ochii lui Happy, ea își înfrîna dorința de a-l respinge.

Lucrurile se petreceau repede. Nu putea să se

Dragoste mai presus de rațiune

gîndească. Cum avea să reziste o seară întreagă în compania lui?

– La șapte și jumătate, se auzi ea răspunzînd fără să fie conștientă că vorbise.

– Bine. Happy, vrei să te ajut să duci lucrurile înăuntru? O doamnă ca tine n-ar trebui să facă asemenea treburi.

Happy chicoti ca o fetiță.

– Oh, Jace, tare mult simt lipsa unui bărbat care să mă ajute, zău așa. Fiul meu, Jim, trăiește în...

Vocea ei se pierdu în timp ce coborau amîndoi treptele de la intrare. Jason Manning. Era dezgustător de deschis. Un domn perfect și fermecător. Oare avea intenția să ajungă la ea prin prietenii ei? Care îi era planul?

O speria. O tulbura. Trebuie să fi fost nebună de îl lăsase să intre în casă. Nu trebuia să aibă încredere într-un Manning. Nu văzuse cît de superficial fusese farmecul lui Peter? Trebuia să o apere pe Allison. Dar cum? Jason Manning era prea frumos și prea abil. Katherine găsea că acele trăsături erau mult mai periculoase decît răutatea și proasta reputație.

Imaginea din oglindă confirma faptul că efor-

Sandra Brown

turile ei pentru pregătirea banchetului fuseseră răsplătite. Făcuse o baie fierbinte după-amiază cît dormise Allison și apa ar fi trebuit să-i elimine tensiunea din corp, dar nu o făcuse decît să își dea seama și mai mult de efectul pe care îl avusese îmbrățișarea lui Jace asupra trupului ei. Se șterse repede și începu să-și onduleze părul. La ce ar fi trebuit să se aștepte din partea fratelui lui Peter? Acesta îi făcuse avansuri cînd era deja logodit cu Mary.

Într-o seară așteptase împreună cu Katherine ca Mary să coboare. Katherine îi strigase acesteia să se grăbească, fiindcă nu se simțea bine cînd era singură cu Peter chiar și în casa ei.

– Nu mă placi prea mult, nu, Katherine? o întrebase el luînd-o prin surprindere. De ce? Sînt chiar încîntător cînd ajungi să mă cunoști foarte bine. Aș vrea să fim prieteni.

Stătea foarte aproape de ea, în timp ce Katherine își făcea de lucru udînd o plantă de la fereastră. Îi mîngîie umărul ușor și ea se întoarse brusc, dîndu-i mîna la o parte.

– Nu înțeleg ce vrei să spui, Peter, spuse ea tăios. Nu te cunosc destul de bine ca să pot spune dacă-mi placi sau nu.

– Exact ce ziceam și eu! exclamă el aruncîndu-i acel zîmbet care fusese surprins de nenumărate ori de către fotografii rubricilor mondene

Dragoste mai presus de rațiune

ale ziarelor.

O luă de cot și o strînse ușor.

– Ce-ar fi să luăm într-o zi masa de prînz împreună și... spuse el coborîndu-și privirea asupra gurii ei, să ne cunoaștem mai bine.

Ea se cutremură de repulsie cînd îl simți că se apropie și mai mult. Îl împinse cu scîrbă și, chiar în clipa aceea, o auziră pe Mary coborînd.

Din fericire, aceasta nu știa nimic de defectele lui și, bineînțeles, Katherine nu îi spuse despre acel incident. Încă de atunci el își juca jocurile macabre.

La nuntă, a insultat-o pe Katherine cu un alt avans. În timp ce Mary sporovăia veselă cu cîțiva prieteni ai familiei Manning, Peter se duse lîngă proaspăta lui cumnată, care încerca să se facă invizibilă printre ghivecele cu plante și coșurile cu flori.

– Surioară Kate, arăți minunat în rochia de domnișoară de onoare.

Ea ura vocea aceea mieroasă și învățase să-i fie groază de ea. Începuse să i se adreseze așa, după ce ea îi respinsese primul avans. O enerva la culme de fiecare dată cînd folosea acel apelativ, dar niciodată nu i-ar fi dat satisfacția de a-l lăsa să vadă acest lucru.

Îi luă mîinile și o sărută pe obraz. Ea tresări de groază cînd îi simți limba caldă atingîndu-i obrazul

Sandra Brown

ușor. Stătea cu spatele spre încăperea plină de invitați, așa că nimeni nu-i văzuse gestul.

Ea îl privi furioasă printre gene, dar el îi zîmbi sarcastic.

– Ești îngrozitor de josnic, îi spuse ea.

– Ttt, surioară Kate. Așa vorbești cu fratele tău drag?

Avusese motive întemeiate să-l urască pe Peter Manning.

– Da, domnul Jason Manning nu se deosebește prin nimic de el și păstrează tradiția familiei, îi spuse Katherine imaginii din oglindă în timp ce se parfuma.

Își privi critic rochia și îi plăcu. Hotărîse să împacheteze în ultima clipă, înainte să plece din Denver.

– Nu mi-aș fi putut permite să cumpăr una, murmură ea cu tristețe.

O cumpărase pentru o petrecere care se dăduse înainte de nuntă la reședința familiei Manning. Îi lăsase o gaură foarte mare în buget, dar meritase. Modelul era clasic și avea să fie la modă o vreme.

Rochia, dintr-un *georgette* de un verde marin, îi cădea dreaptă pe trup și, în stil grecesc, un umăr era gol, în timp ce, pe celălalt, materialul era strîns într-un nod delicat.

Îi scotea în evidență silueta și i se mula pe

Dragoste mai presus de rațiune

forme. Culoarea se potrivea foarte bine pielii ei bronzate și îi accentua verdele ochilor. Katherine nu realiza cât de superb arăta în rochia aceea, dar se simțea mai încrezătoare când o purta.

Cercelul îi scăpă din mână când auzi bătaia în ușă. Aruncându-și încă o privire în grabă, luă cercelul cu perle, îl vârî în gaura din lobul urechii, îl fixă și apoi se duse să-i deschidă lui Jace.

Mai devreme, în cursul zilei, făcuse curat în living-room și dusese dulapul vopsit în celălalt dormitor. Living-ul era luminat de veioze, căci lui Katherine nu îi plăceau lustrele și becurile orbitoare.

Deschise ușa și, fără să vrea, își ținu respirația când îl văzu pe Jace într-un costum de un gri închis. După nasturi își dădu seama că era croit de un designer și observă că îi venea perfect.

Cămașa era din mătase bleu, iar cravata era de aceeași culoare, dar de o nuanță mai închisă. Părul negru și ondulat fusese periat, dar tot părea puțin rebel.

Fluieră încet și prelung când intră.

— Ia te uită! Să fie aceeași văduvă Adams pe care am cunoscut-o după-amiază?

— Intră, domnule Manning.

Îi sesizase sarcasmul. Joaca aceea trebuia să înceteze dacă voia să-și recapete controlul asupra situației respective.

Sandra Brown

– De ce faci asta? îl întrebă ea cuprinsă de disperare.

– Ce anume?

– Asta! strigă ea desfăcînd brațele ca pentru a cuprinde întreaga situație. De ce ești atît de drăguț și amîni inevitabila confruntare? Amîndoi știm de ce te afli aici, așa că aș vrea să renunți la chestia asta cu cumnatul protector.

El zîmbi, dar o mustră ușor:

– Nu uita cine a născocit povestea asta cu cumnatul, Katherine. Nu eu. Eu ți-am salvat pielea astăzi. Ar trebui să-mi mulțumești. Și, pe urmă, chiar sînt cumnatul tău.

– Ah! exclamă ea încheștîndu-și pumnii.

Văzînd că nu putea fi provocat, se înfurie și mai mult.

– Nu face asta! strigă ea.

Pe chipul lui apăru o umbră de supărare.

– Uite ce e, am venit să te însoțesc la dans sau la ce naiba o fi. E ceva chiar atît de groaznic? Crede-mă, Katherine, sînt o mulțime de alte moduri în care aș prefera să-mi petrec o seară cu tine, zise el fixînd-o cu ochii lui albaștri și calzi, după care adăugă sugestiv: Vrei să-ți explic mai pe larg?

O clipă ea se pierdu în profunzimea ochilor lui, dar izbuti să răspundă:

– Nu. Hai să terminăm odată cu toată treaba

Dragoste mai presus de rațiune

asta. Mă duc să o iau pe Allison.

Intră în camera fetei și fu surprinsă când îl văzu în spatele ei.

– O iau eu, zise. el aplecându-se deasupra pătuțului și întinzându-se să ia copilul.

– Nu, spuse ea cuprinsă de panică și îl apucă de braț, îndepărtându-l de Allison.

Cînd se întoarse spre ea, pe chipul lui se citea furie, dar se înmuie văzîndu-i teama din privire.

– Nu fug cu ea, Katherine. Nu-i stilul meu.

Să fi fost o aluzie la fuga ei din Denver împreună cu Allison?

– Voiam doar să o duc eu ca să nu-ți șifonezi rochia. Da?

Ea își umezi buzele, rușinată de izbucnirea pe care o avusese, și începu să adune scutecele curate, punîndu-le într-o sacoșă mare.

– Bine, zise ea încet.

Jace întoarse fetea încet pe spate și îi privi fața rotundă și trandafirie. Chicoti.

– O să fii o adevărată frumusețe într-o bună zi, Allison.

Mîinile lui mari erau uluitor de pricepute și de blînde cînd o înfășură într-un pled subțire și o ridică. O ținea bine, proptindu-i căpșorul într-una din palme.

– Seamănă cu...

– Mary, îl întrerupse Katherine repede, căci nu

Sandra Brown

voia să-l audă spunînd că semăna cu Peter.

El o privi peste capul fetiței.

– Exact asta voiam să spun. Bineînțeles, n-am văzut-o pe Mary decît în fotografii, dar Allison îi seamănă. Are ochii albaștri? E atît de leneșă, că încă nu i-a deschis să-i văd și eu.

Katherine rîse.

– Doarme bine. Și are ochi albaștri. Sper să nu-și schimbe culoarea.

El dădu să plece, dar ea îl opri.

– Stai. S-ar putea să saliveze pe haină. Dă-mi voie să-ți pun asta pe umăr.

Luă un tampon absorbant și i-l puse pe umăr. Contactul cu statura lui înaltă îi înteți bătăile inimii. Se retrase repede, dar nu înainte ca el să-i observe reacția.

Pentru a-și ascunde stînjeneala, se apucă să adune tot felul de lucruri pentru copil și plecară, după ce stinseră toate luminile din casă.

Happy le ieși în întîmpinare la ușă și Jace i-o dădu pe Allison. Le spuse repede că arătau foarte bine și imediat după aceea începu să-i gîngurească fetiței.

Traversînd pajiștea pe lîngă aluni, Jace îi propuse să ia mașina ei.

– Îmi pare rău, dar jeep-ul nu e prea potrivit pentru o întîlnire.

– Ai dreptate și o să luăm mașina mea, spuse

Dragoste mai presus de rațiune

ea dîndu-i cheile, iar el o ajută să urce.

Simți furnicături în braț multă vreme după ce el îi dădu drumul. Mașina era prea mică pentru statura lui, dar, pînă la urmă, reuși să urce la volan, bombănind furios cînd se lovi cu capul mai întîi și apoi cu genunchiul.

Pregătirile pentru banchet îi luaseră foarte mult timp lui Katherine de cînd se angajase, dar acum totul părea atît de lipsit de însemnătate. Toate simțurile îi erau anihilate de Jason Manning.

Făcu prezentări politicoase, mîncă, îl aplaudă pe vorbitor, conversă cînd era nevoită. Dar totul pălea în comparație cu prezența bărbatului de lîngă ea. Chiar și printre străini se purta politicos și fermecător, absolut stăpîn pe sine.

A fost un moment penibil cînd i-a făcut cunoștință lui Jace cu șeful ei, Ronald Welsh. Cei doi s-au privit cu atenție și ostilitatea dintre ei a făcut-o pe Katherine să nu se simtă bine deloc.

– Domnule Welsh, spuse Jace strîngîndu-i mîna.

Ronald Welsh îi răspunse, dar în ochii lui cenușii și inexpressivi nu se văzu nici un pic de căldură.

– Katherine, arăți minunat în seara asta, spuse el ignorîndu-l pe Jace și îndreptîndu-și toată atenția spre ea.

Dădu să-i atingă brațul, dar, instinctiv, ea se

Sandra Brown

feri. În ultima vreme, făcuse astfel de gesturi și la birou și, de fiecare dată, ea se simțise prost. Nu voia ca el să o atingă. Familiarismele nedorite și inutile o deranjaseră întotdeauna. Se gândi la sărutul de după-amiază și apoi se sili să și-l alunge din minte. Nu fusese deloc același lucru!

– Mulțumesc, Ronald.

El insistase să-i spună pe nume, deși ei nu-i făcea nici o plăcere. Le modifica relația într-un fel pe care ea îl considera jignitor pentru un raport profesional.

– Vrei să dansezi cu mine, Katherine?

Dar, înainte ca ea să apuce să răspundă, Ronald Welsh o luase în brațe, depărtându-se cu ea. Katherine nu putea decât să-i facă pe plac. În definitiv, era șeful ei și nu își putea permite să-l jignească.

Părul rar al lui Ronald era uns foarte mult pentru ca șuvițele să-i acopere locurile goale, dar mirosul uleiului de păr era îngrozitor.

– E bine, nu? o întrebă el lipind-o și mai mult de trupul lui bondoc.

– Da, foarte, spuse ea.

El părea hotărât să o țină sufocant de aproape și lipită de burta lui.

Ea trebui să îndure acel dans și încă alte câteva pînă ce Jace să vină și să o bată ușor pe umăr. Nu o invită prin cuvinte, ci își petrecu brațul

Dragoste mai presus de rațiune

puternic pe după mijlocul ei, în timp ce celălalt îi ținea mîna.

Jace o trase spre el și o conduse într-un dans lent și lipsit de efort. Nu spuse nimic. Ea nu putea să o facă. Senzațiile care porneau din străfundul stomacului, răspîndindu-i-se în tot trupul, îi atinseră corzile vocale, făcîndu-le să devină inutile.

Mîna care o ținea lipită de el, cu degetele răsfirate pe spatele ei, era ca o torță care îi ardea pielea. Îi simțea pulpele tari și musculoase prin materialul subțire al rochiei. Răsufierea fierbinte care îi mîngîia tîmpla era ușoară și aromată.

Era prea aproape pentru a-i vedea chipul, dar îi vedea părul ondulat care îi atîngea gulerul și simți o dorință puternică de a-și apropia mîna de onduleurile acelea și de a le mîngîia cu vîrfurile degetelor.

Muzica se opri, dar el nu îi dădu drumul, ci continuă să o țină posesiv de braț, conducînd-o afară, pe terasă.

Capitolul trei

Campusul era învăluit în întuneric. Numai sala banchetului era luminată. Katherine îl urmă pe Jace, fără să se întrebe nici măcar o clipă de ce o făcea.

Străbătu terasa din cărămidă și o fișie îngustă de iarbă, pînă la un zid deloc înalt care înconjura o grădină de trandafiri. Înainte ca ea să apuce să protesteze, el o luă de mijloc și o săltă pe zid.

– Te dor picioarele.

Putea să-i citească gîndurile?

– De unde știi? Șchiopătam cumva? Pantofii

Dragoste mai presus de rațiune

sînt noi și mă omoară, mărturisi ea.

– Te-am văzut scoțîndu-i puțin înainte să dansez cu tine. M-a durut sufletul să vin să te invit, dar m-am temut că n-o să mai am altă ocazie să dansez cu frumoasa balului, o tachinea el.

– Nu sînt deloc așa, protestă ea și vru să-i aducă aminte că nici nu o invitase la dans în adevăratul sens al cuvîntului, dar următoarea mișcare din partea lui o lăsă fără grai.

Își strecură mîna pe sub fusta ei și îi luă glezna în mîinile lui calde. Îi scoase apoi pantoful cu toc și începu să-i maseze piciorul delicat cu degetele lungi și puternice.

Îi zîmbi, ignorîndu-i impulsul inițial de a-și trage piciorul. Mișcările lui erau lente și ritmice.

– Faimosul masaj al doctorului Manning. Oamenii vin la mine de la cîteva mile distanță ca să le fac astfel de masaje. De obicei, trebuie să aștepte luni întregi pentru a obține o programare, dar cu tine, domnișă, o să închei o înțelegere deosebită.

Buna lui dispoziție era molipsitoare. Oare cînd se relaxase și rîsesese ultima oară? Ideea aceea că ar fi fost un tîmăduitor era o pură prostie, dar ea îl întrebă:

– De ce mi-e teamă, deodată, să aud termenii acestei înțelegeri deosebite?

El o privi cu atenție pornind din creștetul

Sandra Brown

capului și cercetîndu-i fiecare trăsătură înainte de a coborî spre gît și piept. Acolo, privirea îi zăbovi cîteva clipe, după care se ridică din nou spre față.

– Ar trebui să-ți fie teamă, șopti el, făcîndu-i cu ochiul.

Ea se mișcă ușor, simțindu-se stîmjenită sub privirea lui cercetătoare. El îi dădu drumul piciorului și i-l luă pe celălalt, pe care îl supuse aceluiași tratament. Degetele îi erau puternice, dar atingerea blîndă.

Erau amîndoi tăcuți și liniștea contribuia la crearea acelei intimități neașteptate. Nimic nu o tulburase pe Katherine mai mult vreodată decît mîinile lui Jace sub fusta ei, atingînd-o cu familiaritate.

Oare ceea ce era interzis și nevăzut era mai bun întotdeauna? De aceea bărbații din secolul trecut nu puteau rezista cînd zăreau glezna unei femei? Să fi făcut femeia modernă un pas uriaș înapoi atunci cînd începuse să-și etaleze sexualitatea?

Îi era dificil să se concentreze cînd degetul lui mare îi mîngîia atît de senzual arcul piciorului, dar ea știa că subiectul legat de Allison mai persista încă între ei. Totuși, deși ar fi vrut ca acel moment să nu se mai sîrșească niciodată, nu putu să mai tacă. Își dresе glasul și îl întrebă cu curaj:

– Jace, ce ai de gînd să faci în privința lui

Dragoste mai presus de rațiune

Allison?

Mîinile lui se opriă imediat, dar el continuă să-î țină piciorul.

– Ce crezi că am de gînd să fac?

Ea înghiți în sec și încercă să-și stăpînească tremurul buzelor.

– Nu o să ne lași în pace?

– Nu, Katherine, îi răspunse el încet.

Ea suspină întretăiat și își trase piciorul brusc din mîna lui. Sări de pe zid înainte ca el să apuce să o ajute și apoi se aplecă să-și caute pantofii prin iarba umedă.

– Katherine, te rog, nu, zise el și o apucă de mijloc cu hotărîre, întorcînd-o cu fața.

Ea se zbătu puțin, dar el refuză să-i dea drumul. În cele din urmă, forța lui învinse și ea își încetă eforturile de a se elibera, prăbușindu-se învinsă la pieptul lui.

El își plimbă mîinile în sus și în jos pe brațele ei. O trase încet-încet pînă cînd o lipi de trupul lui înalt și musculos. Apoi își lăsă capul în jos și îi adulmecă părul lîngă obraz. Cu degetele lui pricepute îi scoase pieptenele decorativ din păr și, cînd acesta îi căzu greu peste față, el scoase un sunet jos din gîtlej.

Îi mîngîie ceafa și îi atinse obrazul cu sărutări ușoare, lăsîndu-și mîna pe umărul ei gol și mîngîindu-i clavicula cu degetul mare.

Sandra Brown

Katherine era furioasă pentru că îl lăsa să-și permită asemenea libertăți în privința ei. De ce nu îl dădea la o parte?

Nu dăduse voie nici unui bărbat să facă așa ceva. Absolut nici unuia.

Dar era incapabilă să se miște sau să protesteze. Căldura pe care o emana trupul lui o atrăgea ca un magnet. Picioarele îi erau lipsite de vlagă. Voia să inhaleze cât mai mult parfumul coloniei lui. Era atât de ușor să se lipească de trupul lui puternic și să se lase pradă acelei senzații de delicioasă vulnerabilitate!

Oare îi simțea bătăile inimii sub mână? Mână! Cum ajunsese acolo? Toate mișcările lui erau atât de superbe și de firești, încât nici nu observase acea mângiere care o șocă prin îndrăzneală.

Își lipi buzele de gura ei și îi șopti numele:

– Katherine.

Își coborî mîna de pe umărul ei și îi acoperi sînul. Atunci ea îl împinse brusc și făcu un efort ca să-și recapete suflarea.

– Da, ești, într-adevăr, un Manning, strigă ea furioasă.

Ei fu întâi uluit și apoi defensiv.

– Parcă n-ar fi un compliment.

– Exact asta am vrut să spun, zise ea și toate frustrările și grijile din ultimele câteva ore inundară cuvintele pe care i le aruncă în continuare: Fratele

Dragoste mai presus de rațiune

tău mi-a făcut avansuri când era logodit cu sora mea, fără ca eu să-l încurajez cîtuși de puțin, iar la nuntă a făcut ceva și mai obscen.

Se cutremură cînd își aminti cum Peter îi atinsese obrazul cu limba. Și-l închipui pe Jace făcînd același lucru, dar imaginea nu îi stîrni deloc repulsie. Nervosă își alungă acel gînd din minte și spuse:

– Acum vii și mă pipăi. Crezi că mîngîierile astea și cuvintele dulci or să mă facă să mă răzgîndesc? O s-o păstrez pe Allison și n-o să te las nici pe tine, nici pe nimeni altcineva să mi-o ia. Înțelegi? Ține-te departe de ea – și de mine.

Se depărtă de el cu spatele, dar era o retragere și față de sine. Chiar și în clipa aceea, tînjea să se întoarcă în seninătatea senzuală a brațelor lui.

Alergă la mașină, dar, după ce încercă să deschidă portiera, își dădu seama că el avea cheile. Jace veni spre ea agale și, fără să spună ceva, îi descuie portiera. Nu încercă deloc să o atingă. După ce urcă la volan, îi dădu pantofii pe care ea îi uitase în iarbă.

Străbătură drumul pînă la apartamentul ei într-o liniște apăsătoare. El îi dădu cheile mașinii și ea o luă la fugă pe scări, fără să aștepte să o însoțească. Aranjaseră ca Allison să rămînă toată noaptea la Happy.

Katherine trînti ușa și o încuie. Își acoperi fața cu mîinile și se rezemă de ușă, gîfîind și luptîn-

Sandra Brown

du-se cu muștrările de conștiință. Îl lăsase să o sărute. De două ori. Voise ca acele clipe să nu se mai sfârșească. Și el era dușmanul ei.

Mult timp după ce auzi jeep-ul depărtându-se, fu incapabilă să se desprindă de ușă.

Toată noaptea se întoarse când pe o parte, când pe alta, umflînd perna, învelindu-se pînă la gît și apoi împingînd așternutul cu picioarele. Katherine era furioasă pe Jace că făcuse din ea o făptură atît de tulburată, care se purta ca o adolescentă la prima dragoste.

Ceea ce nici nu prea era departe de adevăr. După moartea tatălui ei, viața lui Katherine fusese complet lipsită de o influență masculină. Nici ea, nici Mary, nici mama lor nu avuseseră unchi, bunici, frați sau veri.

Teama firească de bărbați devenise și mai intensă în timpul adolescenței. Libertățile sexuale moderne le permiteau bărbaților să ceară mai mult decît voia ea să dea. Nu era pregătită să se descurce în astfel de situații și se înconjurase de un zid protector care nu se prăbușise niciodată.

Pînă în ziua aceea.

De ce, cînd era prudentă față de orice bărbat,

Dragoste mai presus de rațiune

Jace Manning reușise să o tulbure atât de mult? După ce fusese cu el în ziua aceea, ură acel zid de protecție.

Numai gândul la trupul lui zvelt făcea să i se înfierbînte sîngele. Își aminti de ochii lui albaștri ca cerul care îi cercetau trupul, încet. Pielea încă îi mai ardea în locurile unde o mîngiiseră degetele lui.

Se temea de el și de ce ar fi putut însemna amestecul lui neașteptat în viața ei și a lui Allison. Reacția ei fizică și emoțională față de el făcea ca amenințarea să fie și mai periculoasă. Era prea mare, prea viril, prea arogant. Era, oare, întotdeauna, atât de sigur de sine?

Și îi disprețuia numele. Manning. Fratele lui Peter Manning. Peter, care o ucisese pe Mary cu cruzime, lăsînd-o, astfel, orfană pe Allison. Peter, care se folosisese de bani și de farmec pentru a-și ascunde imoralitatea.

Încercă să-și amintească vreun indiciu de falsitate pe chipul lui Jace, dar imaginea lui era limpede în dosul pleoapelor ei fierbinți. Nu vedea decît doi ochi albaștri superbi, două gropițe adînci și o gură senzuală, zîmbitoare. În cele din urmă, căzu pradă unui somn agitat.

Sandra Brown

– Bună ziua, doamnelor! strigă Jace sărind din jeep.

Katherine stătea împreună cu Happy la umbra alunilor bînd limonadă rece de casă. Le întrerupse zgomotul frînelor și scrișnetul pietrișului sub roți cînd Jace opri mașina stropită de noroi pe aleea din fața casei lui Happy.

– Bună, strigă aceasta veselă și se ridică repede să-i pună și lui puțină limonadă din carafa de pe măsuta din sticlă. Ne bucurăm atît de mult că ai venit! Am fost la biserică azi-dimineață, dar abia așteptam să scăpăm de corsete – eh, bineînțeles că ea nu poartă așa ceva – și să venim aici, să ne bucurăm de umbră.

Îi dădu paharul cu lichidul rece. El îi mulțumi cu căldură, dar ochii îi sclipeau plini de neastîmpăr cînd duse paharul la buze. O cîntărea pe Katherine, gîndindu-se dacă ar fi avut nevoie de corset sau nu. Ea roși stîmjenită și se uită la Allison care dormea în brațele ei.

– Dar copilul ăsta nu se trezește niciodată? întrebă Jace lăsîndu-se pe vine lîngă scaunul lui Katherine și atingînd ușor burtica lui Allison.

Katherine îi simțea răsufierea pe picioarele goale și era teribil de conștientă de pieptul lui care îi apăsa gamba.

– Așal exclamă Happy cînd Allison deschise ochii leneșă și își privi unchiul pentru prima oară.

Dragoste mai presus de rațiune

La fel ca toți copiii, fu atrasă de vocea joasă, bărbătească și liniștitoare și îl studie pe Jace cu atenție, în timp ce acesta îi vorbea.

– E o păpușă, nu-i așa? întrebă el retoric, evident foarte impresionat de copil.

– Absolut, confirmă Happy. Uită-te la mama ei.

După un moment de derută, Jace își aminti de minciuna lui Katherine și îi aruncă un zîmbet tulburător.

– Înțeleg foarte bine ce vrei să spui, Happy, spuse el, după care se ridică brusc sperind-o pe Allison, care începu să scîncească. Iartă-mă, scumpo, n-am vrut să te sperii, zise el rîzînd. O să învăț să fiu mai atent în preajma ta.

Katherine îngheță. Deci, tot avea de gînd să fie cu Allison tot timpul.

– Poate n-ar trebui să te apropii atît de mult de ea.

– Dar *vreau* să fiu lîngă ea, spuse el degajat, și amîndoi se studiară cîteva clipe.

Happy, care își privea florile fără să fie conștientă de tensiunea dintre ei, întrebă atunci din pură curiozitate:

– Te duci să înoti?

Era imposibil să nu se observe că Jace purta doar un slip și un tricou descheiat la gît.

Jace spuse vesel:

– Da, am trecut să văd dacă nu cumva Katherine și Allison vor să mă însoțească la lac.

Vremea e destul de caldă pentru copil și cred că o plimbare le-ar face bine amândurora.

„Cît de caracteristic lui“, își spuse Katherine. Nu venise să o întrebe numai pe ea, ci o făcea în fața lui Happy, care se entuziasmă imediat și se duse repede să le pregătească niște gustări.

De cum dispăru Happy, ea spuse:

– Nu pot să fac baie unui copil de patru luni în lacul ăla și știi foarte bine.

– În regulă, spuse el liniștit, atunci eu o să înot și voi o să stați la umbră.

– Trebuie să o pregătesc, spuse Katherine ridicîndu-se și pornind spre apartamentul ei, dar el o apucă de braț.

– Nu, nu. O să te duci sus și o să găsești vreun motiv ca să nu mai mergi. Cît de pregătit trebuie să fie un bebeluș? Asta-i sacoșă cu scutece, nu? Întrebă el arătînd spre bagajul pe care îl luaseră la biserică în dimineața aceea și care acum se afla pe un scaun. O să ne întoarcem înainte să fie nevoie să mănînce din nou.

– Și de unde știi, mă rog, care e programul ei alimentar?

– Am ghicit, spuse el, aruncîndu-i acel zîmbet fermecător care îi adîncea gropițele din ambele colțuri ale gurii și cutele din jurul ochilor.

Happy ieși din casă cu un coș, care, după cum arăta, conținea mîncare pentru cel puțin o

Dragoste mai presus de rațiune

săptămână. Urcară în jeep și Katherine o ținu pe Allison în brațe pînă cînd Jace instalează pătuțul pe bancheta din spate. Apoi, el îi făcu vesel cu mîna lui Happy și plecară.

Lacul de la periferia orașului era artificial. Apa din mai multe rîuri fusese vărsată în el și peisajul din jur fusese transformat într-un parc public, care era un loc foarte atrăgător pentru cei care voiau să-și petreacă weekend-ul în aer liber. Jace găsi un loc la umbră, pe iarbă, mai departe de punctele aglomerate din preajma zonei de înot.

Scoase o pătură din jeep și o întinse pe iarbă înaltă. Puse pe pătură pătuțul lui Allison, după care își scoase tricoul cu dezinvoltură.

Priveliștea oferită de trupul lui pe jumătate gol era copleșitoare. Slipul era bleumarin cu dungu-
lițe subțiri, roșii. Materialul era întins perfect peste burta lui plată. Nu se vedea nici o urmă care să indice o limită a bronzului și Katherine roși puternic cînd se gîndi cum ar fi fost posibil acel lucru.

– Mă întorc repede. Dacă ai nevoie de mine, strigă-mă.

– Mulțumesc, dar o să ne descurcăm foarte bine, răspunse ea politicoasă.

El îi aruncă o privire exasperată, după care coborî dealul îndreptîndu-se spre lac.

„Foarte bine!” își spuse ea bucurîndu-se de enervarea lui. Poate avea să-i strice acea excursie.

Sandra Brown

Allison dădea din mâini și din picioare, încântată și intrigată de ramurile de deasupra capului. Se jucară amîndouă pînă cînd fetița obosi și începu să se agite. Imediat ce Katherine o întoarse pe burtă, adormi.

– Ce distracție, murmură ea cu tristețe întinzîndu-se pe pătură.

Involuntar, se uită spre lac, încercînd să-l distingă printre ceilalți care înotau în apa mîngîiată de razele soarelui. Își ridică mîinile deasupra capului, nervoasă că o interesa unde era el.

În acea poziție, dormind, o găsi Jace cînd se întoarse o jumătate de oră mai tîrziu. Katherine uitase cît de transparentă putea fi bluza tricotată din bumbac care trebuia purtată fără sutien pentru că avea bretele foarte subțiri. Faptul că stătea cu brațele întinse, îi făcea sfîrcurile să împungă materialul subțire. Pantalonii scurți, galbeni, nu-i ascundeau picioarele lungi și subțiri, bronzate de soarele Texas-ului.

Razele soarelui își făcură loc printre frunzele copacilor și îi căzură pe față. Ea clipi de cîteva ori înainte să deschidă ochii complet.

La început, crezu că imaginea lui Jace era o prelungire a unui vis frumos și buzele îi schițară un zîmbet leneș și ademenitor.

Dar sări ca arsă cînd își dădu seama că el nu era un rod al imaginației ei. Părul negru era încă

Dragoste mai presus de rațiune

ud și câteva bucle îi stăteau lipite pe frunte. Nervoasă, ea își luă privirea de la pieptul lui gol, care era acoperit de un păr negru și mătăsos.

Se așează pe pătură, întinzându-și picioarele lungi și sprijinindu-se într-un cot.

Apoi deschise coșul pregătit de Happy.

– Măr? Portocală? o întrebă el scoțind respectivele fructe.

– N-nu, mulțumesc, bîigui ea.

Brațul lui se afla lângă genunchiul ei și acea virilitate evidentă o enervă.

– Te superi dacă eu o să mănînc? întrebă el zîmbind și mușcă din măr. După ce înot, întotdeauna am poftă de mîncare, mormăi el cu gura plină.

Timp de câteva clipe se concentrează asupra mărului, după care o întrebă brusc:

– Îți place slujba pe care o ai?

Cu o seară în urmă, ea îi povestise pe scurt cu ce se ocupa.

– Da, răspunse ea cu grijă, pentru că nu știa unde voia să ajungă. E mult mai interesantă decît cea de dinainte, dar tot mi-ar plăcea să scriu și altfel de lucruri.

– Ca, de exemplu?

Îl interesa cu adevărat sau era un mod de a o face să-i dezvăluie secrete, eșecuri?

– Reclame, anunțuri publicitare în reviste,

chestii din astea.

El încuviință fără să spună nimic.

– Îți place de domnul... ăăă... cum îl cheamă? Welsh?

Ea ridică din umeri.

– Bănuiesc că e de treabă, deși, uneori, cred că e cam ciudat, dar probabil că și el mă consideră la fel.

Încercarea ei de a glumi dădu greș, fiindcă el nu schiță nici un zîmbet.

Reținerea lui, care nu îi era deloc caracteristică, o făcu să se simtă stînjenită.

– Ce faci pentru compania aceea petroliferă? Forezi?

– Nu. Încerc, uneori, să găsesc petrol. Sînt geolog la *Sunglow*.

– Geolog? Nu cred să mai fi cunoscut vreunul pînă acum! exclamă ea evident impresionată.

– Ai vrea să cunoști unul mai bine? o întrebă el și ochii îi licăriră cînd îi puse mîna pe genunchi.

Gestul lui o luă prin surprindere și, o clipă, fu prea uluită ca să poată vorbi. În cele din urmă îl întrebă cu o voce care nu semăna deloc cu a ei:

– Cum... cum se ajunge geolog?

El rîse și își retrase mîna înainte de a răspunde.

– Am învățat în Arizona, New Mexico și chiar și în Texas, la un moment dat. Lîngă Houston. Spre groaza mamei, am făcut unele cercetări și ex-

Dragoste mai presus de rațiune

periențe într-o rezervație indiană. Îi povesteam tot felul de lucruri despre scalpări și dansuri războinice, zise el și îi făcu cu ochiul. De fapt, nu dansam decât dansul ploii.

Ea nu putu să nu rîdă, închipuindu-și ce trebuie să fi simțit Eleanor Manning, regina societății din Denver, în legătură cu faptul că fiul ei trăia în preajma indienilor. Încet-încet se potoli și deveni serioasă. Își mușcă obrazul înainte de a-l întreba:

– Cum m-ai găsit, Jace?

☉ – Te-am găsit frumoasă și extrem de încântătoare, zise el cu căldură, dar acest lucru nu o făcu să-și uite scopul.

– Te rog să nu te joci cu mine. Cred că viitorul lui Allison e prea important.

El deveni deodată foarte serios.

– Îmi pare rău și ai dreptate.

Oftă și se întinse pe spate, împreunîndu-și mîinile sub cap.

– Ți-ai acoperit urmele foarte bine, Katherine. Tocmai epuizasem toate posibilitățile, cînd am auzit-o pe Elsie vorbind de tine și de Mary. Eram în camera mea și ea a venit să facă ordine. A început să vorbească despre Mary, despre cît de dulce și de nefericită fusese. Se pare că deveniseră prietene. Oricum, a spus în treacăt că singurul oraș pe care îl cunoștea Mary era Denver și pe urmă a adăugat: „Dar fetele s-au născut în

Sandra Brown

Texas". Am întrebat-o dacă știe unde. S-a chinuit să-și amintească și, pînă a făcut-o, am simțit că înnebunesc.

Trase aer în piept, umflîndu-și cutia toracică și sugîndu-și burta. Katherine își feri privirea repede, temîndu-se ca nu cumva mișcarea aceea să-i despartă slipul de piele.

El ridică din umeri.

– Am încercat și am reușit. A fost un noroc că *Sunglow* intenționa să foreze pe terenul petrolifer din estul Texas-ului. Am stat aici trei zile înainte să apar la ușă ta ieri dimineață. Te-ai aflat sub supraveghere, domnișoară Adams, îi spuse el zîmbind.

Ea se uita spre lac, așa că el continuă încet:

– Casa din Denver s-a vîndut. Am descoperit-o pe agenta imobiliară care s-a ocupat de tot și a depus banii într-un cont pe numele lui Allison, potrivit instrucțiunilor tale.

– Foarte bine, spuse Katherine.

Jace se ridică în capul oaselor.

– Din ce ați trăit, Katherine? o întrebă el.

Ea îl privi și îi răspunse defensiv:

– Dacă m-aș fi îndoit vreo clipă că n-o să pot s-o cresc pe Allison, n-aș fi luat-o de acolo.

– Nu ți-am adus o acuzație.

Ea își dădu la o parte de pe față părul auriu ca mierea și zise:

Dragoste mai presus de rațiune

– Am avut vreo două mii de dolari economii, din care am cheltuit pînă cînd am început să primesc salariu.

– Sînt sigur că ești de părere...

– Sînt capabilă să am grijă de ea. Am douăzeci și șapte de ani...

– Douăzeci și șapte? se miră.

Allison se mișcă ușor în pătuțul ei și atunci el repetă în șoaptă:

– Douăzeci și șapte?

– Da. Ce-i cu asta?

– Nimic, spuse el rîzînd. Arăți mai degrabă de șaptesprezece. Iartă-mă, continuă.

După izbucnirea lui, ea nici nu își mai amintea unde rămăsese. În cele din urmă, își adună gîndurile și continuă:

– Știu că pot să cîștig destul pentru a-i oferi un cămin lui Allison. Poate că nu-i la fel de luxos ca acela pe care l-ar fi avut în Denver, dar o iubesc.

Vocea i se frînse din cauza emoției.

– Nu mă îndoiesc de asta, Katherine. Vei fi capabilă să-i oferi un cămin foarte plăcut. Dar te-ai gîndit la viitorul ei? La colegiu? O să-i poți oferi asta? Și îmbrăcăminte? Și alte nenumărate lucruri de care are nevoie o fată?

Lovea prea aproape de țintă. Ea se gîndise la toate acele lucruri și își făcuse griji în privința lor, dar și le alungase din minte. Într-un fel, avea să

se descurce. O mai făcuse și altădată.

– Ai dreptate, Jace, dar știi că eu mi-am plătit singură colegiul? Că am ținut-o în școală pe Mary după moartea mamei? Că am plătit mare parte din taxe, haine și tot felul de lucruri când a urmat cursurile școlii de artă? Mă întrețin singură de multă vreme și m-am obișnuit.

El își frecă ceafa de câteva ori și, când vorbi din nou, schimbă complet subiectul.

– E ceva de băut acolo? Întrebă el arătând spre coș.

Katherine îl deschise și se uită înăuntru.

Îl privi și începu să ridă când îl văzu făcând ochii mici pentru a simula nehotărârea.

– Cred că o să beau o bere, zise el în final și izbucniră în râs amândoi.

Ea deschise cutia și scoase un țipăt când lichidul țigări, stropind-o.

După câteva minute se opriră din râs. Jace chicoti când se uită la ea.

– Ce-i pe fața ta?

Ștergându-și lacrimile provocate de râs, Katherine nu se împotrivi când el o ridică în genunchi.

– Hai să ștergem puțin din asta, zise el începând să-i îndepărteze picăturile de bere de pe față.

După numai câteva clipe, Katherine sesiză o schimbare în atingerea lui. Unde înainte fusese grăbită și avusese un scop, acum era lentă și

mîngîietoare. Își ridică ochii, neștiind că încă mai erau umezi din cauza lacrimilor de râs și, deci, fermecători.

Jace cercetă acele profunzimi verzi în timp ce își trecea degetele mari peste buzele ei tremurătoare. Mișcându-se încet, îi cuprinse capul în palme și își împlăti degetele în părul ei ciufulit, trăgînd-o spre el.

Buzele care le atinseră pe ale ei erau calde, dulci și, la început, șovăitoare, dar apoi deveniră mai lacome când o îmbrățișă și o lipi de el.

Ea deveni rigidă și se împotrivi, dar, în loc să-i dea drumul, el o ținu cu mai multă blîndețe și îi mîngîie spatele încet, cu tandrețe. Buzele lui erau acum convingătoare. Îi înconjură buzele cu limba, rozîndu-i ușor colțurile gurii. Fără să vrea, Katherine își simți gura relaxîndu-se sub a lui și gemu.

Cînd rămaseră amîndoi fără aer, el își desprins gura de a ei, dar își îndreptă atenția asupra urechilor. Apoi îi sărută pleoapele.

– Ochii tăi au culoarea frunzelor primăvara, îi șopti el cu o voce răgușită. De unde ai genele astea negre? De obicei, blondele n-au gene atît de negre.

Mîinile și buzele lui îi mîngîiau fiecare trăsătură a feței și își trecea degetele prin părul ei.

– Părul tău e ca mătasea răcoroasă. Aș vrea să-l simt pe față.

Îi captură gura cu mai multă precizie ca înainte, smulgându-i răspunsuri pe care ea nu le mai oferise nimănui.

O mână puternică o trase și mai aproape de el. Depărtă genunchii pentru a avea mai multă siguranță și ea își așează picioarele între ale lui, simțindu-i pulpele puternice.

Serzațiile care puseseră stăpânire pe ea erau înspăimântătoare și s-ar fi desprins de el, dar buzele care îi atingeau ceafa erau atât de blânde și mâinile care îi mângăiau pielea spatelui pe sub bluză erau atât de tandre! Nu era nici un pericol, nu? Își ridică brațele timidă și îl luă de gât, atingându-i mușchii umerilor.

– Oh, Doamne, Katherine.

Vocea lui era agitată și mâinile îi ridicară bluza. Părul de pe pieptul lui îi atinse sînii dezgoliți.

– Katherine, te vreau.

Ea nu putea să ignore dovada dorinței lui, din moment ce erau lipiți unul de celălalt.

– Ești frumoasă... dulce...

Mina lui îi acoperi sînii și, undeva, în capul ei, se declanșă un semnal de alarmă. Nu trebuia să se poarte astfel! Ar fi trebuit să-i reziste. Era un Manning și, chiar dacă n-ar fi fost...

Ah! Ce se întâmpla cu ea? Sfîrcurile o dureau de dorință sub atingerea lui. Își încleștă mâinile pe umerii lui.

Dragoste mai presus de rațiune

„Te rog, nu, Jace. Jace, nu. Jace.“ Își dădu seama deodată că îi rostea numele cu glas tare sub forma unui suspin, care se combina cu șoaptele lui.

– Katherine, ești... Sînii tăi. Katherine, te rog...

– Nu! strigă ea, desprinzându-se de el, dezechilibrându-se și făcându-l să cadă pe spate. Nu! Nu mă atinge.

Își trase bluza în jos și își acoperi obrajii înflăcărați cu mâinile tremurătoare.

– Katherine, eu...

– Nu... nu te scuza. Doar lasă-mă-n pace.

Suspina necontrolat și nu știa de ce. Să fi fost de rușine sau dintr-un sentiment de abandonare? Nu își putea permite să caute sursa acelor lacrimi.

Își dezlănțui asupra lui furia pe care o simțea față de sine.

– Chiar te-ai fi așteptat să te las...? Doamne, ce făceam?

Ca și cum s-ar fi depărtat de ceva periculos, făcu câțiva pași înapoi.

– Te așteptai ca toată lumea să-ți satisfacă orice dorință? Trebuia să fiu onorată că un Manning mi-a acordat puțină atenție? Și, dacă aș fi cedat, ar fi fost și mai multă muniție împotriva mea. Îmi amintesc cum avocatul vostru s-a referit la morala mea îndoielnică. Ești arogant, egoist și mincinos. Exact ca fratele tău, zise ea și îi întoarse

spatele.

Imediat o apucă de braț și o întoarse spre el. Ochii care, numai cu câteva clipe înaintea, o priviseră cu pasiune, aruncau acum fulgere de furie. Dispăruseră gropițele și zîmbetul senzual. În locul lor erau niște buze subțiate de furie și o bărbie de granit.

Katherine se înfioră în fața violenței care izbucni chiar în clipa aceea.

– Afurisită să fii! Să nu mai spui așa ceva niciodată. Mă auzi? spuse el și o zgîlți ușor. Să nu mă mai compari niciodată cu fratele meu. Niciodată!

Ultimul cuvînt îl rosti printre dinții încheștați și corzile gîtului îi ieșiră în evidență.

Katherine făcu o grimasă de durere și, cînd, în sfîrșit, el își dădu seama că o strîngea prea tare, îi dădu drumul brusc și se depărtă. Cînd o privi din nou, spuse răgușit:

– Iartă-mă. Nu m-am putut stăpîni.

Capitolul patru

Ea nu știa dacă se referise la pasiune sau la izbucnirea de violență. El începu să strângă totul în grabă și apoi se urcă în jeep.

Pe drum, Katherine îi aruncă o privire scurtă. Maxilarul îi era încheștat și privirea ațintită asupra drumului. Când ajunseră acasă, ea urcă scările spre apartamentul ei, cu Allison în brațe, iar Jason se duse să-i înapoieze coșul lui Happy și să-i povestească despre ieșirea lor la iarbă verde.

A doua zi dimineată, ea se duse la serviciu ca

Sandra Brown

de obicei, dar nimic nu era la fel. Weekend-ul fusese tumultuos. Era nervoasă și irascibilă, tresărind din orice. Faptul că nu știa care avea să fie următoarea mișcare a lui Jace era extrem de stresant.

Nu credea că avea să încerce să o ia pe Allison de la Happy când ea era la serviciu, dar nici nu putea fi convinsă de asta. Nu părea să fie atât de crud, dar și Peter își copleșise soția cu bune intenții.

Nu, în ciuda farmecului și frumuseții lui, Jace Manning nu era un om în care să se poată avea încredere. Ar fi însemnat să fie nebună dacă ar fi crezut altfel.

Nu trecu mult pînă cînd el își făcu cunoscută metoda de lucru. Cînd se întoarse de la serviciu, ea îl găsi în curtea din spate cu Happy, pe care o ajuta să repare o ușă despărțitoare. Avea, într-adevăr, tupeul!

– Nu-i drăguț din partea lui Jace că mă ajută? N-am spus decît că ușa e stricată și a venit să se ocupe de ea.

– Sînt convinsă, zise Katherine cu ironie în glas, dar Happy nu sesiză sarcasmul.

Oare ea nu se întreba care era, de fapt, motivul venirii lui Jace?

Acesta îi răspunse la întrebare.

– Se fac unele lucrări de degajare a terenului

Dragoste mai presus de rațiune

unde vrem să forăm și sînt liber cîteva zile. Nu-i un adevărat noroc?

Zîmbetul lui era fermecător și intenționat enervant.

– Absolut, spuse Katherine zîbind la rîndul ei, în speranța că avea să-l irite, dar el rîse.

Era cel mai enervant individ!

Următoarele cîteva zile au fost la fel. Dădea de el peste tot. A ajutat-o pe Happy la diverse treburi, i-a dus mașina la reparat, a stat cu Allison într-o după-amiază cînd Happy a trebuit să se ducă la o întrunire a femeilor la biserică. S-a oferit să o ajute pe Katherine să-și aranjeze apartamentul, dar aceasta refuza și cel mai mărunț gest de bunăvoință din partea lui. Nu voia să se lase păcălită de ipocrizia lui.

Vineri după-amiază, nervii ei erau la pămînt. Datorită faptului că se apropia începutul noului semestru, avusese foarte mult de lucru. Nu mai prididea cu scrisul comunicatelor de presă și al materialelor promoționale care i se cereau. Jace și comportamentul lui îi ocupaseră gîndurile toată săptămîna și descoperi că îi era greu să se concentreze în timp ce stătea în fața mașinii de scris.

– Katherine?

Tresări cînd îl auzi pe Ronald Welsh lîngă umărul ei. Avea un obicei extrem de supărător de

Sandra Brown

a veni lângă ea pe nesimțite și apoi de a se scuza tot timpul. Bătăile lui liniștitoare pe braț o deranjau teribil.

Fuse nevoită să spună aceeași minciună în legătură cu faptul că era văduvă și când solicitase slujba aceea. El fusese mișcat de povestea ei tragică și Katherine consideră că grija pe care i-o arătase imediat unei străine fusese extrem de suspectă.

– Te-am speriat? Iartă-mă, spuse el și, în timp ce ea acoperi mașina de scris cu un plastic, el ocoli biroul pentru a o privi în față. Te grăbești foarte tare? Mă gîndeam că poate o să începem sărbătorirea weekend-ului mai devreme, cu un păhărel.

* Katherine se îngrozi cînd el îi apăsă umărul cu mîna lui mare și grasă. Încercă să nu intre în panică sau să tragă concluzii greșite, dar, deodată, se simți oribil în acel birou strîmt.

– Ah, mulțumesc, domnule Welsh...

– Ronald.

– R... Ronald, dar trebuie neapărat să mă duc acasă. Dumnezeu, ce tîrziu e! exclamă ea uitîndu-se la ceas, dar nici nu observă ce oră era și nici nu îi păsa.

Nu voia decît să plece cît mai repede de acolo.

Izbuti să se ridice de pe scaun, dar cînd porni

Dragoste mai presus de rațiune

spre ușă, el o apucă de braț.

– Toată lumea a plecat, Katherine. Erau cu toții nerăbdători să-și înceapă vacanța în cinstea Zilei Muncii. Avem toată clădirea la dispoziție ca să sărbătorim.

Spre groaza ei și mai mare, el se duse și încuie ușa.

– Știu că nu vrei să mă dezamăgești. Îți place să lucrezi aici, nu? Sper că da. E foarte important pentru tine să ai o slujbă stabilă ca asta. Vreau să spun că trebuie să ții cont că ești văduvă și ai o fetiță.

Gitlejul lui Katherine se strînse de groază. Înghiți cu noduri și hotărî că lucrul cel mai bun era să pretindă că e de acord cu un tete-à-tete.

– Dacă stau să mă gîndesc bine, Ronald, mi-ar face plăcere să beau ceva, spuse ea.

Întreaga față îi deveni rigidă. Trebuia neapărat să ajungă la ușă!

– Știam că o să fii de acord, Katherine, spuse el și se apropie de ea cu trupul lui scund și gras, mîngîindu-i obrazul cu degetele ca niște cîrnăciori.

Lui Katherine îi veni să vîrse, dar izbuti să schițeze o umbră de zîmbet. Gura îi era atît de uscată, încît buzele i se lipiseră de dinți.

– Ce dorești să bei, draga mea? Știai că am acest mic bar ascuns tocmai pentru astfel de ocazii?

Îi făcu cu ochiul înainte de a se apleca deasupra unui sertar de birou. Katherine făcu un pas șovăitor spre ușă și, ca să acopere mișcarea, spuse:

– Orice. Beau orice este.

– Îmi plac la nebunie femeile care nu sînt pretențioase, zise el îndreptîndu-se și ținînd o sticlă într-o mînă și două pahare prăfuite în cealaltă.

Katherine le recunoscuse ca fiind din cele folosite la bufetul campusului și îi veni să rîdă isteric. Domnul Ronald Welsh nu azvîrlea banii pentru cuceririle lui.

– Vino încoace și stai lîngă mine, Katherine. Vreau să te relaxezi, spuse el așezîndu-se pe canapea.

În afară de a o rupe la fugă spre ușă, Katherine nu avea de ales. Trebuia să aștepte să i se ofere un prilej de a scăpa. Dar avea să i se ofere, oare, înainte de a fi fost prea tîrziu? Cu genunchii tremurînd, se duse spre canapea și se așeză lîngă el.

Mirosul dulceag al uleiului de păr, al transpirației lui și al whisky-ului ieftin pe care i-l oferea aproape că o făcuseră să verse. Dar zîmbi și duse paharul la buze. De obicei nu bea decît vin și alte băuturi mai slabe, așa că abia putu să înghită picătura aceea de whisky.

– Îmi plac femei care poartă rochii. Totdeauna ai venit la lucru în fustă sau rochie, spuse el

punîndu-i mîna pe genunchi și avansînd încetul cu încetul pe piciorul ei.

Nu se putea să i se întîmple așa ceva!

– Multor bărbați nu le plac dresurile, dar mie-mi plac. Găsesc că dresurile sînt incredibil de sexy, Katherine.

Mîna îi era sub fustă acum, urcînd din ce în ce mai mult și apăsînd din ce în ce mai tare. Broboane de sudoare îi apăruseră deasupra buzei.

– Vă rog, domnule... Ronald..., spuse ea cu o voce subțire și stridentă.

Următoarea mișcare a lui o luă cu totul prin surprindere.

Se aruncă asupra ei, lăsînd-o fără suflare cu greutatea lui. Încercă să-i descheie bluza de mătase, dar buzunarul de la piept fu sfîșiat cînd ea încercă să-i scape din mînă.

– Nu mă păcălești, Katherine. Și tu vrei asta la fel de mult ca mine, mormăi el. Țipă cît vrei că tot n-o să te audă nimeni.

Gîfîia sau era propria ei respirație întretăiată care îi suna în urechi în timp ce se zbătea sub greutatea lui zdrobitoare?

– Nu... oh, Doamne... ai înnebunit... te rog, nu...

El îi apucă partea din față a bluzei și o sfîșie, făcînd nasturii să zboare în toate părțile. Se chinui în zadar să-i desfacă închizătoarea din față a

Sandra Brown

sutienului, dar cînd degetele lui febrile nu reușiră acest lucru, o rupse furios.

Gura i se năpusti lacomă asupra gurii ei și buzele lui groase le supse pe ale ei, iar, cînd ea îl mușcă, el o plesni cu putere peste față.

Sînii ei delicați erau expuși mîinilor lui grosolane. Katherine țipă de durere cînd i-i zgîrie și i-i ciupi cu brutalitate.

Cînd își dezlipi buzele de ale ei pentru a le coborî pe gît, ea scoase un țipăt cu ultimele puteri. Acel sunet strident fu însoțit de cel al unui geam spart și de lemn plesnit.

Peste umărul lui Ronald Welsh, ea îl văzu pe Jace dînd un picior în ușă, făcînd-o să se deschidă, în sfîrșit, și, în cîteva secunde, îl apucă pe ticălos de gulerul hainei, trăgîndu-l de pe Katherine și izbindu-l în peretele opus.

– Nemernicule! urlă Jace trăgîndu-i un pumn în mutra stupefiată.

Katherine auzi zgomotul greșos de nas rupt și văzu sîngele țîșnind.

Suspînă isteric în timp ce Jace continua să care la pumni în Ronald. Acesta nu mai era coerent și se prelingea încet pe perete, fiind ținut în picioare numai de Jace, care îl apucase de cămașa pătată de sînge.

Jace îi mai dădu un pumn în burtă, după care îl lăsă să se prăbușească la pămînt.

Dragoste mai presus de rațiune

Se uită o clipă la forma aceea inertă, trăgându-și suflarea, după care își șterse fruntea cu mîneca și se întoarse încet spre Katherine.

Ea izbuti să se ridice în capul oaselor, dar avea senzația că, din clipă în clipă, avea să înceapă să țipe și să nu se mai oprească.

Jace îngenunche în fața ei și îi dădu la o parte părul încîlcit de pe chipul alb ca varul.

– Katherine? spuse el încet. Katherine, ești teafără?

Avea o expresie care trăda atîta îngrijorare, încît, cînd îl văzu, ea nu își mai putu reține lacrimile.

– D-da, spuse dînd din cap afirmativ.

El îi șterse lacrimile cu degetele și își lipi palma de urma roșie de pe obrazul ei, strîngînd din buze extrem de furios.

– Mă întorc imediat. Vreau să iau...

Dădu să se ridice, dar ea se agăță de umerii lui disperată.

– Nu! Te rog, Jace, nu mă lăsa singură cu el. Nu suport. Te rog.

Devenea isterică și nu mai putea stăvilii șirul de cuvinte.

Jace o trase la piept și îi puse capul pe umărul lui, mîngîindu- i-l liniștitor.

– Gata, gata. E în regulă. Nu te las, Katherine. Îți promit. Liniștește-te acum. Voiam doar să gă-

sesc ceva de scris. Președintele acestei importante instituții trebuie să afle despre treaba asta imediat. Dar bănuiesc că un telefon ar fi și mai bun.

Continuă să o țină strâns în timp ce se ridică. Îi luă poșeta de pe birou și apoi o luă în brațe și ieși cu ea în aerul serii. Era deja întuneric și campusul *Colegiului Van Buren* era pustiu.

După ce o așeză în jeep, caută prin mulțimea de lucruri îngrămădite în spate pînă găsi ce căuta.

— Poftim, pune-ți asta pe tine.

Ea se feri de mîinile care încercau să-i scoată bluza sfișiată pe care ea o ținea strîns, într-un efort de a se acoperi.

El îi spuse atunci răbdător:

— Katherine, dacă te vede Happy astfel, va trebui să-i dai o mulțime de explicații penibile. Pune-ți tricoul ăsta și poate reușim să ne strecurăm în casă fără să-i atragem atenția. Dacă spune ceva legat de bluză, o să-i zic că ai pătat-o de cerneală sau ceva de genul ăsta. Da?

Ea încuviință și nu opuse rezistență cînd el îi scoase bluza distrusă, pe care o aruncă apoi pe jos în mașină. Deși cuprinsă de apatie, Katherine roși de jenă cînd el îi îndepărtă bretelele sutienului rupt.

— Naiba să-l ia, murmură el văzîndu-i vîntăile și zgîrieturile de pe sîni.

Dragoste mai presus de rațiune

Cu o nespusă tandrețe, atinse una din zgîrie-turi cu vârful degetului.

Katherine îi privi chipul, nevenindu-i să creadă că vedea atîta emoție. Căldura mîinii lui i se transmise și atingerea aceea păru să-i aline durerea fizică provocată de atac și de traumatismul emoțional.

Jace strînse din dinți și spuse cu asprime:

– Ar trebui să mă duc înapoi și să-l omor pe ticălos!

Făcînd tot posibilul să nu-i provoace și mai multă durere, îi puse tricoul, care era mult prea mare pentru ea, dar al cărui material moale o făcu să se simtă bine.

Cînd fu sigur că stătea bine, Jace porni mașina și conduse cu o viteză moderată, iar cînd ajunseră acasă la Katherine, opri și coborî fără să scoată un cuvînt. Ea observă încîntată că mașina lui Happy nu se afla în locul ei obișnuit.

El nu îi lăsă timp să protesteze și urcă scările cu ea în brațe. O privi întrebător și ea îi arătă spre camera lui Allison.

O așeză pe patul pe care dormea ea de obicei.

– Pot să te ajut cu ceva? o întrebă el. Și nu începe să-mi spui că n-ai nevoie de ajutorul meu.

Ea îl privi și buzele îi tremurau.

– M-mulțumesc, Jace. Avea de gînd să... Nu

cred că m-aș mai fi putut opune mult. A fost oribil.

Se cutremură și se cuprinse cu brațele, legănându-se înainte și înapoi.

– Doamne, Katherine, nici nu-mi pot închipui cât de înspăimântător trebuie să fi fost pentru tine. Când am intrat și am văzut...

– De fapt ce căutai acolo? Întrebă ea deodată. El nu o privi în ochi când îi răspunse.

– Aăă... încă de când l-am cunoscut... la banchet, am simțit că nu e-n regulă ceva. Pură intuiție. Felul cum te privea mă enerva. Așa că l-am ținut sub observație. Când toate luminile din clădire s-au stins și toată lumea a plecat, în afară de voi doi, am început să devin bănuitor. Am încercat ușa, dar era încuiată. Atunci te-am auzit țipând.

– Îți mulțumesc, șopti ea și se întinse sovăitoare spre mîna lui.

El i-o luă și o privi în ochi desenîndu-i un cerc cu degetul mare în palmă. Mîngîierea și privirea lui pătrunzătoare o făcură să-i fie deodată foarte cald și se sili să-și tragă mîna. El îi dădu drumul imediat.

– Aș vrea să fac o baie, spuse ea.

– Bine. Între timp eu o să dau niște telefoane, zise el și ieși, închizînd ușa în urma lui.

Apa fierbinte îi provocă usturime cînd îi atinse zgîrieturile proaspete, dar, cînd ieși, se simți

Dragoste mai presus de rațiune

curățată de mirosul și de atingerea lui Ronald. Își puse un halat din bumbac și se strecură în patul de lângă leagănul copilului.

– Vine, strigă Jace înainte să intre în cameră împingând ușa cu șezutul.

Ținea o tavă cu ambele mâini.

– Serviciul la cameră, spuse el vesel și Katherine rîse cînd văzu un șervet vîrît sub cureaua blugilor.

Îi puse tava cu grijă în brațe și își admiră cu mîndrie opera.

– M-am gîndit că ți-ar plăcea un ceai cu pîine prăjită. Dacă vrei omletă sau altceva, mă duc să-ți pregătesc, dar mi-am închipuit că o să dorești ceva ușor.

– E perfect, spuse ea sorbind din ceaiul fierbinte.

Degajat și fără nici o ezitare, el se așeză de-a curmezișul patului, peste picioarele ei, sprijinindu-se în coate.

– Pentru informarea ta, domnul Ronald Welsh nu mai este angajat la *Colegiul Van Buren*. L-am sunat pe președinte, întrerupînd o petrecere care avea loc la el acasă și i-am spus toată povestea. Am amenințat că o să relatez totul ziarelor și că o să fac un scandal teribil dacă nu cooperează, dar s-a lăsat convins foarte ușor.

Îi zîmbi, dar în ochii lui albaștri nu se vedea nici

umbră de umor.

– Și domnul Welsh? Întrebă ea cu timiditate, amintindu-și de trupul lui prăbușit la pământ.

– Am chemat o ambulanță pentru el, zise Jace îmbufnat.

Katherine încuviință absentă.

– Are familie. Mă întreb ce o să se întâmple cu ei dacă își pierde slujba, spuse ea gânditoare.

– O să se aibă grijă de ei ca și de nota de plată a spitalului.

Katherine îl privi surprinsă.

– Ce vrei să spui?

El luă unul din animalele de jucărie ale lui Allison și îi studie urechile.

– N-are importanță, spuse el vag, după care adăugă repede: Cineva de la colegiu o să-ți aducă mașina.

Înainte ca ea să-l mai poată întreba ceva, o auziră pe Happy strigând veselă când intră în living-room:

– Katherine, Jace, sînteți aici? Allison și cu mine am avut un drum de făcut și...

Tăcu brusc când ajunse în dreptul ușii.

Jace nu încercă să se ridice de pe pat, iar Happy fu șocată când îi văzu pe amîndoi în patul acela mic și pe Katherine pregătită de culcare.

– Ce...

Însă Jace nu o lăsă să termine, ci se ridică,

luîndu-i-o pe Allison din brațe.

– Pe Katherine a durut-o foarte rău stomacul la serviciu și m-a sunat, rugîndu-mă să o aduc acasă. Am insistat să se urce imediat în pat și să se culce.

Mîntea cu atîta ușurință, observă Katherine.

– Oh, draga mea, te simți mai bine? Poate ar trebui să chemăm un doctor, spuse Happy, dar Katherine reacționează imediat:

– Nu, nu, mi-e foarte bine. Cred că am mâncat ceva la prînz și nu mi-a picat bine.

– Jace are dreptate. Stai în pat și nu-ți face nici o grijă. O iau pe Allison la mine.

– Nu, Happy. Vreau s-o am aici lîngă mine, spuse Katherine.

Într-un fel, trupșorul lui Allison îi dădea un sentiment de siguranță.

– Dar dacă ai ceva contagios? Copilul...

– Nu, nu-i nimic de genul ăsta, o întrerupse Jace. Am hotărît să rămîn aici noaptea asta, așa că, dacă o să aibă nevoie de ajutor sau dacă o să se simtă mai rău, te chem.

Și Katherine și Happy îl priviră uluite. Happy își reveni cea dintîi.

– Dar, Jace, crezi că se cuvine? Adică...

– Bineînțeles. O să stau în living-room. Și așa aveam de gînd să mă uit pe niște scheme și hărți, așa că o s-o pot face și aici.

Happy era cam șovăielnică, dar atitudinea lui Jace era atât de dezarmantă, încît ea nu mai protestă.

– Cred că ar fi mai bine să o lăsăm pe Katherine să doarmă, zise el și Happy le spuse repede noapte bună, o mîngîie pe Allison pe spate și plecă.

Jace o așeză în pătuț și îi spuse:

– Nu plec, prințeso, mă-ntorc imediat.

După aceea se întoarse în spațiul îngust dintre leagăn și pat și o întrebă pe Katherine:

– Ai terminat?

Ea dădu din cap afirmativ.

– Mai vrei ceva?

Ea scutură din cap și el luă tava, ieșind din cameră.

Cînd se întoarse, își frecă mîinile și se aplecă deasupra leagănului.

– N-am mai făcut asta niciodată, Allison, dar poți să mă îndrumi, nu-i așa?

Katherine rîse cînd îl văzu cum se chinuie să-i deschie năsturașii costumului. În cele din urmă i-l scoase, îi puse un alt scutec absorbant și, după ce o unse cu cremă, o pudră și o îmbrăcă în pijama, o ridică și se duse cu ea în bucătărie pentru a lua biberonul. Katherine îl auzi vorbindu-i copilului tot timpul.

Se întoarse ținînd un biberon cu lapte într-o

Dragoste mai presus de rațiune

mână și se așeză în balansoarul care scîrțîi sub greutatea lui.

– Afurisitul ăsta o să mă țină oare? Întrebă el și Katherine rîse.

– Sper, zise ea din așternut.

– E numai vina lui Allison, să știi. Dacă n-ar fi atît de grasă, n-am fi atît de grei. Ai auzit, prieteso? Va trebui să ții regim.

Îi duse biberonul la gură și ea începu să tragă din el cu poftă.

Katherine îl privea pe Jace din pat cum hrănea fetița. Îi vorbea încet și ea îl privea fascinată întinzîndu-și pumnii mici spre fața lui.

Ceaiul fierbinte pe care îl băuse și timbrul liniștitor al vocii lui Jace o făcură pe Katherine să devină somnoroasă.

După ce Allison bău tot laptele din biberon, Jace o puse pe umăr ca să o facă să rîgîie și izbucni în rîs cînd o auzi scoțînd un sunet teribil.

O așeză apoi în pătuț pe burtă și o bătu ușor pe șezut înainte de a o înveli cu pledul. După aceea stinse veioza de lîngă patul lui Katherine, astfel că numai lumina din living-room pătrundea în încăpere.

Jace se așeză pe marginea patului și își propti mîinile de o parte și alta a lui Katherine.

– Cum te simți? o întrebă el în șoaptă.

Ea se simțea apărută și mică, la fel de

Sandra Brown

neputincioasă și de dependentă ca Allison.

– Bine, șopti ea.

Răsuflarea lui îi atinse părul când el își lăsă capul în jos pentru a o săruta pe frunte. Ea închise ochii și îi simți sărutările ușoare pe pleoape. Apoi, el își lăsă buzele să alunece încet spre urechea ei, iar ea întoarse capul în așa fel încât să-i permită accesul.

– Știu că n-ai chef de așa ceva după peripețiile din seara asta, dar aș vrea atât de mult să te sărut, Katherine.

Îi șopti acele cuvinte la ureche și ea îi simți vârful limbii mângâindu-i lobul.

Scoțînd un geamăt slab de plăcere, ea își întoarse fața spre el, îi căută gura în întuneric, i-o găsi și își contopi buzele cu ale lui.

Fiecare credea despre celălalt că era delicios. O înnebunea cu limba lui îndrăzneță, care nu se opri decît după ce îi examină fiecare centimetru al gurii. Ea genu și își împleti degetele în părul lui, ținîndu-i capul nemișcat.

– Katherine, spuse el cu gura lipită de obrazul ei. Nu mai pot să fac asta multă vreme.

– Nu? îl întrebă ea dezamăgită.

– Nu, zise el cu un glas tremurător.

Ea își descleștă mîinile de pe ceafa lui și el dădu să se ridice.

– Jace, spuse ea.

Dragoste mai presus de rațiune

El se așeză din nou, și răspunse cu un glas răgușit.

– Da?

Ea ridică mîna timidă și și-o strecură pe sub cămașa lui, plimbîndu-și degetele peste părul mătăsos și mușchii lui fierbinți.

– Îți mulțumesc încă o dată pentru ce ai făcut.

El gemu și se aplecă din nou deasupra ei. De data aceasta, îi captură gura cu o pasiune nestăpînită. Își strecură mîna pe sub așternut și îi cuprinse mijlocul. Ea era conștientă de fiecare mișcare prin bumbacul subțire al cămășii de noapte. Mîna lui îi trecu peste șold și apoi peste burtă. Își răsfiră degetele, acoperindu-i tot abdomenul.

Un val de plăcere amestecată cu teamă o străbătu în clipa cînd palma lui se opri deasupra triumghiului dintre pulpele ei. Secundele treceau în ritmul bătăilor accelerate ale inimii. El nu făcea nici o mișcare, ci doar își continua sărutul pîrjolitor. Apoi, foarte încet, aproape imperceptibil, începu să traseze cercuri concentrice. Degetele lui o mîngîiau mai jos și mai adînc, pînă cînd...

– Jace!

Era un strigăt de spaimă și el își retrase mîna imediat.

Îi cuprinse fața în palme.

– Nu o să te mai deranjez în seara asta. Mi-am

Sandra Brown

promis mie însumi. Și nici n-o să-ți fac vreun rău.
O sărută ușor, după care ieși din cameră.

A doua zi dimineață, Katherine își puse un capot și o schimbă pe Allison, care era agitată și înfometată, după care ieși din cameră.

Jace se afla la chiuveta din bucătărie, frezând, în timp ce storcea suc de portocale într-o carafă. Aromă de cafea umplea încăperea.

– Bună dimineața, doamnelor, spuse el aruncând o privire peste umăr.

– Bună dimineața. Ai apucat să dormi puțin? Îl întreabă Katherine, căci observase câteva hărți și grafice răspândite pe jos în living-room.

– Am ațipit, spuse el ștergându-și mâinile pe un prosop și întorcându-se spre ea. Cum te simți?

Ea îi zîmbi și îi răspunse cu fermitate:

– Foarte bine. Pe cuvînt. Am impresia că a fost un vis urît.

– Foarte bine. Mă bucur, zise el mîngîindu-i obrazul ușor, după care adăugă: În timp ce tu îi dai să mănînce prietesei, eu o să fac niște ouă.

– Bine, spuse ea și chiar în clipa aceea sună telefonul. Alo!

Îi dădu receptorul lui Jace cu o expresie uluită

Dragoste mai presus de rațiune

pe chip. Cum de știa cineva că el se afla acolo?

– Interurban și personal, spuse ea.

El nu o privi când luă receptorul și spuse răstit:

– Jace Manning. Da, Mark. Ah, fir-ar să fie! Eh, am crezut că poate... nu știu. Totul e aranjat? Cum ai zis că-l cheamă? Da, la ce oră? Nu, dar o să mă descurc. La naiba, am uitat că e sărbătoare. Nu. Nu. M-am gândit că or să încerce așa ceva. Da... Dacă mai e ceva, sună-mă. Și ție la fel. Când o să se rezolve totul, te sun. Poți să le spui. Da, un adevărat șoc. La revedere și îți mulțumesc, Mark.

Puse receptorul în suportul de pe perete și îl privi câteva clipe înainte de a întâlni ochii întrebători ai lui Katherine.

– Cît timp îți ia să te pregătești pentru un drum pînă la Dallas?

– Dallas? Întrebă ea. Pentru ce să merg acolo?

– Pentru o nuntă. Ne căsătorim.

Capitolul cinci

– Ți-ai pierdut mințile? îl întreabă ea privindu-l nedumerită.

– Poate, zise el abătut, dar n-avem de ales.

– De ales? Ce tot spui acolo?

Allison devenea din ce în ce mai agitată, dar Katherine o mută pe umărul celălalt și începu să o legene absentă în sus și în jos. Toată atenția îi era atrasă de bărbatul care, în interval de o săptămână, preluase controlul asupra vieții ei.

– Katherine, îi spuse el cu o voce calmă și

Dragoste mai presus de rațiune

enervantă. Ce-ar fi să aduci biberonul lui Allison și să-i dai să mănânce, în timp ce noi stăm de vorbă?

Ea îi aruncă o privire ucigătoare, dar luă biberonul cu lapte pe care el avusese inspirația să-l scoată din frigider cu o oră în urmă și se așează pe unul din scaune, ținând-o pe Allison în îndoitura brațului stâng. Laptele avea să o potolească momentan, iar mai târziu avea să-i dea cerealele și fructele.

– Bine, cine a fost la telefon? îl întreabă ea cât putu de calmă. Vreau să aflu chiar în clipa asta ce-ai vrut să spui când ai făcut afirmația că trebuie să ne căsătorim. Nu că ar exista cea mai mică șansă ca așa ceva să se întâmple, dar sînt, pur și simplu, curioasă cum de ți-a venit o idee atît de absurdă.

Katherine consideră că, în ciuda împrejurărilor, vorbise foarte bine.

Jace îi zîmbi, în timp ce turna cafeaua.

– Te rog să ai grijă cum vorbești în fața copilului, Katherine. Cum bei cafeaua?

Găsi acest lucru extrem de amuzant și izbucni într-un hohot de rîs, făcînd-o pe Allison să îl privească peste biberon.

– Tocmai am cerut în căsătorie o femeie și nici măcar nu știu cum obișnuiește să bea cafeaua sau chiar dacă bea așa ceva, spuse el și își ridică o sprînceană întrebător.

– Cu o picătură de lapte, te rog, spuse Katherine.

Cînd avea de gînd, oare, să abordeze subiectul?

Îi pregăti cafeaua și i-o puse în față pe masă. Își umplu și pentru el o ceașcă și încălecă un scaun, proptindu-și mîinile pe spătar.

– Katherine, părinții mei au de gînd să te acuze că le-ai răpit nepoata. Probabil că ar pune chiar să te aresteze, dacă ar ști unde te afli.

Îi lăsă timp să înțeleagă bine. Toată culoarea dispăru din obraji ei. Allison se revoltă cînd mătușa ei o strînse deodată mai tare. Katherine scutură din cap ca pentru a nega cele spuse de ei.

– Nu, nu, nu pot să facă asta! Dejin tutela ei. Sora mea...

El o întrerupse.

– Pot și or s-o facă, te rog să mă crezi. Dă-mi voie s-o iau de la început, da?

Ea încuviință, neputînd să mai vorbească și el îi spuse ce știa în legătură cu situația din Denver.

– Un prieten de-al meu, un avocat, ține totul sub observație. Cînd m-am întors din Africa i-am găsit pe ai mei foarte supărați pe tine, ca să nu spun mai mult. Chiar de atunci emiteau tot felul de amenințări. O vor pe Allison.

Văzînd că voia să spună ceva, ridică mîna.

– Ascultă-mă mai întîi, da?

Dragoste mai presus de rațiune

Ea încuviință șovăitoare și el continuă;

– Cam în perioada în care am plecat încoace vorbeau de răpire, de FBI, de tot felul de chestii din astea. Atunci i-am spus lui Mark – prietenul meu – să mă anunțe când află ceva concret. Am ținut legătura cu el tot timpul și i-am dat numărul tău de telefon să sune aici în cazul în care nu mă găsește la companie sau la motel.

– Dar n-am răpit-o, Jacel exclamă Katherine când el făcu o pauză pentru a-și trage răsuflarea și a lua o gură de cafea. Mary mi-a lăsat-o în grijă înainte de a muri. Am și o hîrtie în acest sens.

– Unde e?

Ea ezită o clipă, după care îi arată spre biroul din living-room.

– Al treilea sertar din stînga.

Dacă distrugea documentul, mai avea originalul din cutia de valori din Denver.

El scoase copia și se întoarse în bucătărie. Se uită pe hîrtie și apoi își ridică ochii plini de tristețe spre ea.

– A scris asta înainte să moară?

– Da, spuse Katherine răgușită.

– E elocventă și valabilă, dar mă îndoiesc că ar avea vreo putere la tribunal.

– Originalul e în Denver, adăugă ea plină de speranță.

– Chiar și așa, spuse el clătînd din cap și

Sandra Brown

offînd. A văzut-o cineva scriind asta? Nimeni altcineva n-a mai semnat.

Katherine scutură din cap dezamăgită.

– Nu.

– Fiecare stat are propriile criterii de evaluare a testamentelor scrise de mîină. Am putea să le verificăm pe cele ale statului Colorado, dar...

Ridică din umeri și o privi gînditor.

– Katherine, aș vrea să-ți spun ce am aranjat, zise el și se duse lîngă chiuvetă, uitîndu-se pe fereastră. Din experiența trecută, mi-am închipuit că ai mei ar face orice ca să obțină custodia fetei lui Peter.

Era pentru prima oară cînd se rostea acest nume. Cînd își aducea aminte de Peter, Katherine se cutremura de repulsie. Oare imaginea chipului palid și nefericit al lui Mary nu avea să i se șteargă niciodată din minte? Jace o trezi din reverie.

– Am avut intenția de a obține custodia lui Allison eu însumi. De aceea te-am căutat.

Îi aruncă o privire scurtă peste umăr.

– Era firesc să-ți fie teamă de mine la început, căci eram decis să ajung la tine și la tribunal dacă era nevoie pentru a o obține pe Allison. Dar... ei bine, am văzut cît de bună ești cu ea și știu că un copil are nevoie de o mamă. Așa că... zise el și ridică din umeri, am început să mă gîndesc că ar trebui să ne combinăm eforturile și să o împărțim.

Dragoste mai presus de rațiune

L-am rugat pe Mark să facă toate aranjamentele necesare ca să putem obține un certificat de căsătorie în Texas. Are un amic la tribunalul din Dallas. Acum, din moment ce mama și tata vor să-și pună în aplicare amenințările, cred că ar trebui să ne căsătorim cât mai curînd posibil. Astăzi chiar.

- Ei nu îi venea să creadă că îi pune stăpînire pe viață cu atîta ușurință, fără să își pună problema că ea s-ar fi putut împotrivi.

- Ei bine, domnule Manning, eu nu sînt pregătită să mă mărit nici cu dumneata, nici cu niciun altcineva. Și, dacă îți închipui că m-aș căsători cu un Manning, ești nebun. N-am uitat cruzimea lui Peter față de Mary și nici n-o s-o uit vreodată.

El se răsuci brusc și o țintui cu privirea.

- Știu foarte bine ce părere ai despre familia mea și știu și de ce. Nu pot spune că te condamn.

- Mulțumesc, zise ea cu sarcasm. Cum pot să știu că nu e o înscenare? Ai putea să mi-o iei pe Allison și să le-o dai părinților tăi. Nu pot să cred că un muncitor ar dori neapărat responsabilitatea unui copil de patru luni.

Cuvintele ei erau urâte și pline de răutate, dar așa erau și împrejurările. Respira greu. Dacă nu ar fi fost Allison, ar fi stat în picioare, față-n față

cu el.

– Știi cum ar fi Allison dacă ar crește sub influența mamei tale? Ar...

– Da, spuse el calm. Știu.

Ea fu momentan luată prin surprindere.

– Da?

– Ar fi o proastă și nu i-ar păsa de nimeni și nimic în afară de sine. Exact ca tatăl ei.

Katherine deschise și închise gura de câteva ori înainte să spună ceva.

– Îmi pare rău, n-am...

– Te rog să nu-ți ceri scuze. Îmi dau seama că ai o părere foarte proastă despre mine. Mă vezi la fel ca pe ei. Nu-i de mirare că ai impresia că această căsnicie este deja sortită dezastrului.

– Nu o să mă mărit cu tine, Jacel strigă ea, după care adăugă mai încet: Am fost învățată că o căsnicie trebuie să fie ceva permanent și...

– Și acuzația de răpire e ceva permanent, Katherine. Stai puțin, spuse el cu autoritate când ea dădu să obiecteze. Nu cred că ar face, totuși, o asemenea acuzație, dar acest lucru te-ar marca toată viața. Se va scrie din nou despre moartea lui Peter și a lui Mary, ca să nu mai vorbim de cea a fetei care era cu Peter. Vrei să treci prin toate astea din nou? Data trecută ai fost doar pe margine, dar acum te-ai afla chiar în centrul atenției.

Traversă încăperea și își propti mâinile pe

Dragoste mai presus de rațiune

masă, aplecându-se deasupra ei. Fața i se afla la numai câțiva centimetri distanță de a ei.

– Ești pregătită pentru așa ceva? Ți poți permite financiar? M-am interesat. Nici un avocat nu s-ar ocupa de cazul ăsta pentru mai puțin de cinci mii de dolari. Poate chiar mai mult. Ți garantez că ai mei or să facă tot posibilul să câștige. Nu se vor da înapoi de la nici o cheltuială și șmecherie. Vor trage toate sforile. Și cu Allison ce se va întâmpla între timp? Probabil că va fi dată în grija statului și plasată unor părinți adoptivi temporari pînă se va lua o hotărîre, ceea ce ar putea însemna luni întregi. Asta vrei pentru ea?

Katherine strînse fetița la piept și își feri privirea. Avea dreptate! Cum ar fi putut să lupte în acea situație? Chiar dacă, pînă la urmă, avea să câștige, prețul victoriei ar fi fost prea ridicat. Atunci îi veni o altă idee.

– Dar dacă... dacă ne-am căsători, totuși, părinții tăi n-ar lupta atunci cu amîndoi?

– Ar putea s-o facă dacă aș încerca să obțin tutela eu singur. Ar putea folosi chestia aia cu un singur părinte. Dar împotriva amîndurora n-ar putea să lupte. Împreună alcătuim o familie. Am depune imediat o cerere de adopțiune și astfel ar deveni copilul nostru din punct de vedere juridic. Oricine ar fi în favoarea noastră. Și sîntem mult mai tineri decît părinții mei, un punct favorabil

pentru noi. Și, în plus, zise el zîmbind sarcastic, nu cred că lor, îndeosebi mamei, le-ar plăcea acest gen de publicitate.

Rîse ușor.

– De fapt, imediat ce or să aflu că sîntem căsătoriți, or să țină o conferință de presă în care or să declare cît sînt de încîntați că s-a rezolvat această problemă. Or să creeze impresia că a fost ideea lor și că sînt extrem de bucuroși că ne-am întîlnit.

Katherine o hrănise pe Allison și fetița, a cărei existență nevinovată era sursa atîtor probleme, adormise din nou. Katherine o duse în dormitor și o culcă în pătuț. Baia avea să i-o facă mai tîrziu în ziua aceea.

Cînd se întoarse în bucătărie, îl găsi pe Jace spălînd vasele.

– Mai bine du-te și îmbracă-te. Trebuie să ne întîlnim cu judecătorul și cu prietenul lui Mark la ora două.

– Jace, nu pot să mă mărit cu tine, spuse ea calmă.

Poate că lucrurile nu aveau să stea atît de rău cum le zugrăvise el. Furia era ceva inutil acum, dar nu putea suferi felul cum o grăbea.

– Pot să am grijă de Allison la fel de bine ca și de mine.

Ochii lui albaștri aruncară fulgere de minie

Dragoste mai presus de rațiune

cînd o privă.

– Ei bine, iartă-mă că îți aduc aminte, dar te descurci de minune. Ai grijă de tine, hm? Aseară era să fii violată de un dobitoc bătrîn și maniac.

– Nu-i drept! strigă ea. Am fost o victimă. Acum tu faci din mine din nou o victimă obligîndu-mă să intru într-o căsnicie pe care nu o doresc.

El era furios și se duse spre ea încet, dar amenințător, oprindu- se chiar în fața ei. Îi vorbi cu o voce înșelător de senină.

– Te-ai gîndit vreo clipă, domnișoară Adams, că nici eu nu țin neapărat să-mi sacrific libertatea? N-am străbătut lumea și o mare parte din țară ca să mă-nsoresc! Te rog să mă crezi că n-am avut această intenție nici măcar o clipă.

– Atunci, de ce...

– Pentru că simt că am obligația de a-i oferi acestui copil un cămin în adevăratul sens al cuvîntului. Ea e adevărata victimă, Katherine. Nu eu sau tu. Sînt gata să mă căsătoresc cu tine pentru a compensa tot ce i-a făcut Peter lui Mary. În același timp, tu îți vei ține promisiunea față de sora ta.

Se dădu puțin înapoi și o întrebă:

– Deci, ești gata să vii cu mine la Dallas?

Ea își acoperi fața cu minile. Îi era atît de greu să raționeze în apropierea lui. Îi simțea căldura furioasă care îi emana din trup. Era la fel de agitat

Sandra Brown

ca ea. Nu avea timp să analizeze situația. Trebuia să ia o hotărâre pe loc.

Cum putea să fie atât de stăpîn pe sine? Întotdeauna avea dreptate? Care erau alternativele? Nu exista nici una. El știa acest lucru. Și ea știa.

– Bine, Jace.

Era singurul lucru pe care i-l putea spune.

Îi mulțumi în gînd că nu arătă nici un pic de satisfacție cînd spuse:

– Mă întorc peste o oră. Vrei să rămînem la Dallas peste noapte sau să ne întoarcem?

Peste noapte? Cu el? Într-o cameră de hotel?

– Nu. Hai să ne întoarcem tot astăzi.

– Bine. Vrei s-o lăsăm pe Allison cu Happy?

– Nu. Dacă nu te superi, aș vrea s-o luăm cu noi. Nu vreau să mai știe cineva de chestia asta pînă nu se rezolvă totul. Happy ar vrea să...

– Înțeleg, o întrerupse el. Atunci, ne vedem peste o oră.

Drumul spre Dallas a fost lung și obositor. Jace s-a întors să le ia exact după o oră, timp în care Katherine făcuse eforturi teribile pentru a fi gata pînă venea el. Își puse o rochie galbenă subțire și un blazer bleumarin. Era ceva cu totul

Dragoste mai presus de rațiune

diferit de tradiționala rochie de mireasă, dar aceea nu era o nuntă tradițională.

Pe Katherine nu o mai mira faptul că Jace arăta minunat, indiferent cu ce s-ar fi îmbrăcat. În ziua aceea, sacoul bleumarin, pantalonii bej, cămașa crem și cravata imprimată i-ar fi umplut de invidie și pe cei care pozau pentru *Gentleman's Quarterly*. Avea aceeași grație și agilitate ca atunci când purta blugi.

Jace propuse să ia mașina ei, pentru că bancheta din spate a jeep-ului nu oferea destulă siguranță pentru Allison.

Parcurseră drumul în vreo două ore numai, dar li se păru o eternitate. Nici unul dintre ei nu vorbi prea mult. Fiecare se temea de gândurile celuilalt, drept pentru care se apărau păstrînd liniștea sau vorbind foarte puțin.

Cînd intrară în oraș, Jace opri la o benzinărie aglomerată datorită Zilei Muncii și întrebă cum să ajungă la tribunal.

Curiozitatea o făcu pe Katherine să întrebe:

– Cum ai reușit să obții un certificat de căsătorie?

– Ți-am spus doar. Prietenul lui Mark o să ni-l dea imediat. Nu va trebui decît să-l semnăm. Și tu să-ți treci al doilea prenume, pe care eu nu-l știu.

Îi aruncă o privire scurtă și un zîmbet strălucitor.

Sandra Brown

– June, murmură ea, încă nedumerită. Dar nu e nevoie de analize și alte chestii din astea?

– Un alt prieten de-al meu e medic în Denver. A garantat el pentru amîndoi și Mark a trimis toate hîrțile necesare aici.

Ea era șocată.

– E ilegal, nu? Fraudulos?

El doar ridică din umeri.

– Poate, nu știu.

Acea licărire de neastîmpăr pe care ea ajunsese să o recunoască, jucă în ochii lui cînd întrebă:

– De ce? Crezi că ai putea să ai sifilis?

– Ahh... spuse ea nervoasă.

Jace izbucni în rîs.

– Ar fi bine să nu te înfurii pe mine. Roșește ca o mireasă, pentru că am ajuns.

Nu îi fu greu să găsească un loc de parcare în acel weekend de sărbătoare.

– Așteaptă aici puțin, îi spuse el coborînd și apropiindu-se de doi bărbați care se aflau pe treptele clădirii pustii.

După ce vorbi puțin cu ei, se întoarse și îi spuse:

– Totul e aranjat.

Katherine dădu mîna cu cei doi, fără să o intereseze să le rețină numele și încercînd să nu le întîlnească privirile speculative. Credeau, probabil, că Allison era fetița ei și că era vorba de o

Dragoste mai presus de rațiune

căsătorie în pripă. Certificatul fu semnat în grabă.

Vîntul sufla cu putere printre zgîrie-norii din centrul Dallas-ului. Katherine se chinuia să-și țină fusta și, în același timp, pe Allison, care începuse să plîngă. Printre jurăminte, Jace o luă, culcîndu-i căpșorul pe umărul lui, și ea se liniști imediat.

Gata. Jace îi dădu lui Katherine sărutul convenit și apoi se întoarseră la mașină. După ce le instală pe amîndouă, el se duse înapoi la cei doi bărbați, cărora le dădu cîteva bancnote, le strînse mîinile din nou și după aceea urcă la volan.

Îi propuse lui Katherine să mănînce undeva, dar ea refuză, arzînd de nerăbdare să ajungă în sanctuarul propriei case.

– Vrei să mergem la *Neiman-Marcus* să-ți iau un cadou de nuntă? o întrebă el conducînd mașina prin labirintul de străzi din centrul orașului.

Ea fu tentată pe moment, căci nu mai fusese niciodată în acel magazin celebru. Allison își alese, însă, tocmai acea clipă pentru a-și arăta nemulțumirea, dînd agitată din picioare. Fără tragere de inimă, Katherine refuză oferta lui Jace.

Ca de obicei, el îi sesiză emoția și îi ghici dezamăgirea.

– O să venim odată singuri. Îți promit.

Drumul la înapoiere fu extrem de obositor. Cei doi adulți erau încordați și agitați datorită noului lor statut. Fie că simțea tensiunea dintre ei, fie că

Sandra Brown

era obosită și dorea să ajungă mai repede în mediul ei obișnuit, Allison a plîns absolut tot timpul.

Jace înjură dimensiunile reduse ale mașinii, spunînd că primul lucru pe care avea să-l facă marți dimineață va fi să cumpere alta.

– Cea mai mare mașină afurisită pe care o găsesc.

– Te rog să ai grijă cum vorbești în fața copilului, îi spuse Katherine cu dulceață.

El o privi furios și se lovi cu fruntea de apărătoare. Înjură din nou, dar, de data aceasta, în șoaptă.

Cînd ajunseră acasă, le era cald, foame și erau obosiți și nervoși. Katherine îi dădu lui Allison morcovi pasați și spanac pe care ea le scuipea pe sine și pe Katherine. Acest lucru făcu necesară cea de-a doua baie a zilei. Katherine răsuflă ușurată cînd o așeză în pătut în seara aceea.

Era epuizată și hotărî să facă ea însăși o baie. După ce le adusese, Jace plecase la motel.

– Trebuie să mă duc să-mi iau lucrurile și să eliberez camera. Sînt deja două săptămîni de cînd locuiesc acolo. Îmi pare rău că nu pot să vă ofer un cămin, spusesese el zîmbind. Te superi dacă o să stau la tine o vreme?

– Nu, bineînțeles că nu, zise ea.

Pînă în clipa aceea, nu se gîndise mai departe de ceremonie. Abia acum realizează, de fapt, ce pre-

Dragoste mai presus de rațiune

supunea acea căsătorie. Avea să locuiască împreună cu Jace. Să locuiască și mai ce? Întrebarea aceea o obseda.

Picioarele îi tremurau când ieși din baie. Scoase apoi din dulap un tricou al Universității din Colorado și cea mai veche și mai decolorată pereche de blugi, după care se încălță cu o pereche de sandale. „Poate că dacă nu arăt ca o mireasă, n-o să se aștepte să mă port ca atare“, își spuse ea plină de speranță. Își perie părul și și-l prinse în creștet cu doi piepteni.

Jace nu se întorsese când se apucă să pregătească cina. Intră fluierînd exact când ea așeza câteva sandvișuri cu brînză pe un grătar încins.

- Am timp să fac un duș? Întrebă el.
- Da, unul scurt.
- Nu stau mult. Micuța doarme?
- Da, am dus-o la culcare.
- Foarte bine, zise el îndreptîndu-se spre baie.

„Foarte bine“? De ce era atît de bine că Allison dormea? Însemna oare că nu avea să-i încurce? Mîinile îi tremurau când rupea salata într-un castron.

La o cutie de supă de ciuperci adăugă puțină ceapă și două linguri de sherry de gătit. Jace păru să-i aprecieze eforturile. După prima înghițitură, își arcui o sprînceană și spuse:

- Nu-i rău. Ai trecut primul test.

Sandra Brown

Primul test? Mai urmau, oare, și altele?

- Sper că-ți plac sandvișurile cu brânză.
- La nebunie, spuse el făcându-i cu ochiul.

Părul îi era încă ud și se îmbrăcase cu o pereche de blugi și o cămașă simplă, pe care nu o încheiase complet, astfel încât Katherine observă că părul des de pe piept era ud și cîrlionțat.

– Sper că nu te superi dacă o să despachetez mâine dimineață. Deocamdată am dus totul în living-room.

- N-nu, e... în regulă, îngăimă ea.

Oare toți tinerii căsătoriți întâmpinau greutăți în conversație?

Cînd el duse paharul la buze, ea îl avertiză:

– De obicei, eu nu îndulcesc ceaiul cu gheață. Dacă tu...

– Nici eu nu-l îndulcesc. Vezi cîte lucruri avem în comun deja?

Bău și o salută cu paharul înainte de a-l pune pe masă. O tachina, dar ea era nervoasă și irascibilă. Părea atît de mare. Abia avea loc în bucătăria aceea mică. Virilitatea lui o înspăimînta.

Mîncară într-o liniște apăsătoare. La sfîrșit, Katherine se scuză pentru simplitatea mesei.

– N-am fost la magazin de cîteva zile și a trebuit să mă descurc cu ce-am avut în casă.

– Nu te scuza. A fost delicios. Abia aștept să mă impresionezi cu talentul tău culinar. Dar să nu

Dragoste mai presus de rațiune

crezi că o să mă aștept să gătești tot timpul. Și eu mă pricep foarte bine la bucătărie.

Zîmbi și ochii albaștri îi licăriră. Gropițele din colțurile gurii se adînciră. Îi mai observase pînă atunci forma senzuală a buzelor? Da, recunoscuse ea, de multe ori.

El își plimba absent degetul pe suprafața mesei. Mîinile îi erau puternice, dar blînde, iar unghiile, tăiate și curate.

Katherine își aminti cum se simțise cînd mîna aceea îi mîngîiasse sîinii, la fel cum se mișca acum pe masă, încet, liniștitor. În ziua aceea, la lac, aceleași mîini îi ridicaseră bluza și o ținuseră lipită de pieptul lui gol. Cînd o sărutase, degetele lui îi mîngîiaseră sfîrcurile, strîngîndu-le ușor între...

Sări brusc de pe scaun, izbind masa și făcînd farfuriile să zăngăne. Nu mai putea să-l privească nici o clipă în plus. Ce nebunie! S-ar fi zis că se căsătorise cu el din dragoste. Ce absurd!

Jace se întinse peste masă și o apucă de încheieturi cu precizia unui șarpe. O ținui cu privirea și o trase cu hotărîre spre el. Își depărtă genunchii, așezînd-o între ei.

Dîndu-i drumul, îi scoase pieptenii din păr.

— Îmi place mai mult cum îți stă cu el lăsat liber, îi spuse el încet, privindu-l cum îi cădea pe umeri. E o culoare neobișnuită. Îl decolorezi? o întrebă el, trăgînd în joacă de o șuviță.

– Nu... soarele îl decolorează.

De ce îi era gîtlejul atît de încordat? Nu putea nici să tragă adînc aer în piept.

– E frumos, murmură el și mîinile lui ferme o traseră și mai aproape. Miroși excelent.

Ea îi simți umezeala răsufllării prin tricou.

– Vino încoace, Katherine, spuse el trăgînd-o în brațe.

Îi privi chipul multă vreme.

– N-ai de ce să te porți ca un poney speriat. N-o să-mi exercit cu forța drepturile conjugale. N-o să împărțim patul pînă n-o să ne cunoaștem mai bine, îi spuse el zîbind. Deși, aseară am fost tentat.

Aseară! Trecuseră numai douăzeci și patru de ore de cînd o scăpase din mîinile lui Ronald Welsh? Roși puternic cînd își aminti cu cîtă plăcere îi primise alinarea, mîngîierile pline de pasiune, intime, și sărutările. În timpul discuției aprinse din cursul acelei dimineți, se rugase ca el să nu folosească purtarea ei din seara precedentă ca metodă de convingere. Nu o făcuse, dar nici nu uitase.

În timp ce acele gînduri i se îmbulzeau în minte, îl privi surprinsă. Expresia ei trebuia să fi trădat multe, căci el izbucni în rîs.

– N-am posedat nici o femeie cu forța pînă acum și n-am de gînd să încep cu soția mea. Și, în plus, n-am citit ziarele de azi.

Dragoste mai presus de rațiune

O ridică din brațe și îi dădu o palmă ușoară peste șezut, după care se duse în living. Katherine încercă să își stăpânească emoțiile. Era supărată că o alungase cu atîta ușurință. Trupul îi ardea de dorința generată de pura lui masculinitate. Era chiar dezamăgită că nu își exercitase drepturile conjugale cu forța.

– Cred că mă duc să mă culc, spuse ea și îi zîmbi tremurător cînd se duse în living-room după ce făcuse ordine în bucătărie. A fost o zi plină de evenimente.

– Sigur. Odihnește-te.

– Noapte bună, atunci.

– Noapte bună.

O oră mai tîrziu, ea încă se mai foia în patul îngust, cînd Jace deschise ușa dormitorului.

– Doamnă Manning, îi spuse el.

Inima îi tresări și, instinctiv, trase cearceaful pînă sub bărbie.

– D-da? bîgui ea.

– În legătură cu celălalt dormitor...

– Ce este?

– Există o problemă.

– Care?

– Nu e pat.

Katherine duse mîna la gură ca să nu rîdă.

– Ah, Jace. Nu m-am gîndit! Îmi pare rău. Cînd m-am mutat, am știut că o să dorm în aceeași

cameră cu Allison pînă va mai crește. Am cumpărat patul ăsta, dar n-am...

– Ajunge, zise el oftînd. Probabil că nici dacă l-ai fi dus pe ăsta acolo, n-am fi încăput în el amîndoi. Iar dacă am fi făcut-o, nu m-aș fi putut ține de cuvînt, adăugă el cu un glas răgușit și oftă pentru a doua oară. Deci, bănuiesc că-mi rămîne canapeaua. Patul e în capul listei de cumpărături alături de mașină. Nici un afurisit de lucru nu mi se potrivește în afurita asta de casă, spuse el, și ieși trîntind ușa, dar Katherine știa că o făcuse din cauza exasperării, nu de furie.

Ea chicoti din nou, după care se întoarse și se lăsă furată de un somn odihnitor. Exact înainte de a adormi își spuse iarăși că reacțiile pe care le avusese față de el în seara aceea se datoraseră recunoștinței. Emoțiile ei își spusese, în sfîrșit, cuvîntul. Nimic altceva. Era convinsă de acest lucru, indiferent ce ar fi vrut Jacé să înțeleagă.

Capitolul șase

Lui Katherine îi era greu să își dea seama cînd a început să-și piardă încrederea inițială față de Jason Manning. În primele cîteva zile, după bizara lor căsătorie, ea a fost tot timpul în gardă, cîntărind fiecare cuvînt și repetînd fiecare gest.

Jace nu-i dădea motiv de nervozitate. Era extrem de atent, de politicoș și de săritor. Îi lăsa momente de singurătate, intuind foarte corect că punea mare preț pe intimitate.

Allison era o legătură puternică între ei. Era

Sandra Brown

încântător să-l vezi pe Jace înfiripînd o relație cu nepoțica lui, iar Katherine era fericită că nu se pune problema ca el să nu fie un părinte bun. Ba, uneori, Allison îi prefera compania.

– Cred că ar fi bine să ne îmbrăcăm și să mergem la biserică, îi spuse el din dosul ziarului de duminică în dimineața de după căsătorie.

Venise la micul dejun dezmoșindu-se după ce dormise pe canapea. Katherine rîse cînd îl văzu cum se strîmbă și cînd îi auzi oasele trosnind. Pentru manifestarea ei primi o privire încruntată.

– La biserică? întrebă ea surprinsă de propunerea lui.

– Da. Happy e afară în curte de vreo douăzeci de minute făcînd tot felul de lucruri minore și aruncînd priviri pline de indignare și dezaprobare în sus, spre noi. Fără îndoială că a văzut jeep-ul aici și își închipuie probabil că întretinem o relație ilicită.

– Ah, uitasem, spuse Katherine tulburată.

– Imediat ce o să fii gata, o să coborîm să-i spunem.

– Chiar vrei să mergem la biserică?

– Da. Doar dacă nu cumva convingerile noastre religioase nu se potrivesc. Eu sînt creștin, protestant. E vreo problemă aici?

– Nu, nu, doar că...

– Katherine, te-ai gîndit că s-ar putea să se

Dragoste mai presus de rațiune

bîrfească despre faptul că tînăra văduvă Adams s-a măritat cu cumnatul ei demult dispărut? Și că tînăra văduvă Adams are un copilăș de cîteva luni doar? Dacă familia Manning va trăi în Van Buren, doresc să se afle imediat că este un exemplu de moralitate. O să te apăr cum pot de speculații eronate sau defăimătoare. Nu avem absolut nimic de ascuns în afară de identitatea adevăraților părinți ai lui Allison și, de cum o vom putea adopta, asta n-o să mai fie o problemă.

O privi din dosul ziarului și îi zîmbi.

– Da?

– Îți mulțumesc, murmură ea, și, simțind cum lacrimile îi înțeapă pleoapele, ieși repede din bucătărie pentru a-i duce biberonul cu lapte lui Allison, care aștepta nerăbdătoare.

Nu voia să-i fie îndatorată, dar el făcea să fie necesar ca ea să-i fie recunoscătoare. Nu omitea, oare, nimic, niciodată? Nu uita nimic?

Jace fu încîntat cînd află că unele magazine aveau să fie deschise și cumpără un pat de la unul din cele mai mari, aranjînd să fie trimis a doua zi.

– Bine, Jace, dar un pat mare de mijloc nu încapă în camera aia! protestă Katherine cînd văzu ce alesese.

– O să-l fac să încapă chiar dacă ar fi să scot tot restul mobilei. Altă dimensiune nu-i bună

pentru mine, zise el și rîse strîngîndu-i brațul. Promit să nu-ți dau peste cap prea mult planurile de decorare.

Cumpără o camionetă și, spre uimirea lui Katherine, o plăti cu bani gheață. Provenind dintr-o casă unde se trăgea de fiecare bănuț și socotelile făceau parte din stilul de viață, Katherine nu putea concepe că cineva cheltuia atît de mult odată.

Acel gînd nu îi dădea deloc pace. Nu se vindecase de aversiunea față de familia Manning, chiar dacă acum era căsătorită cu un membru al acesteia și purta ea însăși acel nume. Ideea de a trăi din banii lor era îngrozitoare. Aduse vorba despre acest lucru cînd se întorceau de la cumpărături.

– Jace... spuse ea cu timiditate.

– Hmm?

Mîncă un baton *Hershey*. În ultimele cîteva zile, ea observase că avea o adevărată pasiune pentru ciocolată. Atunci, de ce nu se îngărășa?

– Tu ai plătit spitalizarea lui Ronald Welsh, nu-i așa?

El se opri din mîncat și îi aruncă o privire cînd opri la un semafor.

– Da, spuse el.

– Și i-ai trimis bani soției lui?

El îi răspunse dînd afirmativ din cap.

Ea își strînse fusta de vară între degete și continuă șovăitoare:

Dragoste mai presus de rațiune

– Ai o grămadă de bani. Adică, faptul că ai cumpărat mașina cu bani gheață și toate chestiile astea. E... salariul tău? Adică...

– Mă-ntrebi, de fapt, dacă banii sînt ai mei sau ai părinților mei.

Nu era o întrebare. Oprise mașina pe aleea din fața casei lui Happy și se întoarse să o privească.

– Banii sînt ai mei, Katherine, spuse el zîbind slab. I-am cîștigat muncind cinstit pe rupte. Cînd am venit din Africa mi s-a oferit o primă frumoasă. Willoughby Newton, proprietarul companiei *Sunglow*, e foarte cinstit. Am partea mea la fiecare puț pe care îl descopăr. De cînd am absolvit colegiul, n-am mai luat un sfanț de la ai mei.

– N-am vrut să mă amestec în problemele tale personale. Doar că...

– Nu voiai să trăiești din banii lui Eleanor și ai lui Peter Manning, Sr., pentru că ai foarte multă mîndrie, spuse el și apoi adăugă mai încet: Și eu sînt foarte mîndru de tine.

Se întinse spre ea și îi ridică bărbia, forțînd-o să-l privească.

– Iar problemele mele personale sînt și ale tale acum. Ai uitat că ești soția mea?

Buzele lui le atinseră pe ale ei foarte încet. Era un sărut scurt, lipsit de pasiune, dar Katherine îi simți dorința reținută. Inima îi bătu nebunește cînd

Sandra Brown

el se depărtă din nou și o privi cu ochii lui de un albastru fără fund. Ea simți că se înecă în ei, dar, imediat, el deschise portiera și coborî.

Happy primi vestea căsătoriei lor cu mare bucurie. Dacă bănuia existența vreunei relații anterioare sau se mira din cauza perioadei scurte în care el îi făcuse curte, nu spuse nimic, fapt pentru care Katherine îi fu recunoscătoare.

Happy se oferă să aibă grijă de Allison tot restul după-amiezei, cît ei zugrăviră un perete din dormitorul lui Jace. Katherine insistă să o facă înainte de a fi adus patul.

– Din moment ce o să zugrăvim amîndoi, n-o să dureze mult. Îți promit, zise ea cînd propunerea îi fu întîmpinată cu mormăieli.

– Cine a pomenit să se lucreze în Ziua Muncii? întrebă Jace, dar se apucă de treabă cu entuziasm cînd ea se îmbracă în costumul pe care îl purtase cînd o văzuse el prima oară. Arăți minunat în chestia asta, îi spuse el mai tîrziu, cînd făcură o pauză.

Ea stătea turcește pe jos, bînd o băutură răcoritoare.

– Dar să nu te prind că mai deschizi ușa cuiva îmbrăcată așa, mormăi el apoi.

Privind-o cu ochii pe jumătate închiși, spuse încet:

– Prima dată cînd ți-am văzut picioarele, a fost

Dragoste mai presus de rațiune

nevoie de toată puterea mea de stăpînire ca să nu te acostez pe loc.

– Poftim? Întrebă ea uimită de acea dezvăluire. Cînd?

– Păi, stai să mă gîndesc, spuse el pîrînd să se concentreze. Cred că se întîmpla a doua zi după ce am venit în oraș. Mă plimbam pe culoarele clădirii unde lucrai tu. Eram curios și voiam s-o zăresc pe acea domnișoară Katherine Adams care luase din spital cu atîta îndrăzneală un copil născut prematur și plecase la drum cu el.

Luă o înghițitură din băutura lui răcoritoare și se rezemă de perete.

– Ai ieșit din birou și te-ai dus să bei apă. Cred că ai înghițit vreo două aspirine. Oricum, cînd te-ai aplecat să bei, am putut să-ți văd foarte bine picioarele... și alte lucruri, zise el și ochii lui aveau un licăr de neastîmpăr.

Stînjeneala o făcu pe Katherine să nu poată scoate nici un cuvînt timp de cîteva clipe, dar apoi zise cu fermitate:

– Nu poate fi adevărat! Te-aș fi văzut dacă ai fi fost pe hol. Cu siguranță că te-aș fi observat.

El își arcui o sprînceană arătîndu-se brusc interesat.

– Ah, da? o întrebă el cu un glas scăzut și se tîrî pe șezut pînă ajunse lîngă ea. Asta înseamnă că îți consideri soțul oarecum atrăgător, doamnă

Manning?

– Ăăă... înseamnă...

– Da? Întrebă el încet apăsându-i umerii în jos.
Ce voiai să spui?

Fața lui se afla la mai puțin de un centimetru de a ei. Se întinse lângă ea și Katherine îi simți trupul lipit de al ei.

– Voiam să spun că...

– Mai târziu, zise el în șoaptă înainte să o sărute.

Katherine primi cu bucurie acel sărut, căci știa ce căldură delicioasă îi răspîndea în corp. Deschise gura sub buzele lui care se mișcau fără grabă. Îi atinse cu timiditate vârful limbii și un geamăt ieși din gîtlejul lui, gura devenindu-i din ce în ce mai lacomă. Mîna lui îi mîngîia mijlocul gol.

Își strecură genunchiul între pulpele ei și apăsa încet. Și el purta pantaloni scurți, astfel că, la atingerea pielii lui, ea cunoscuse o senzație electrizantă. El începuse să-și frece piciorul de al ei. Firele de păr de pe pulpa lui îi înțepau pielea netedă. Cît de diferite erau mirosul și pielea lui în contrast cu ale ei! Acele deosebiri o umpleau de o dorință teribilă de a le cunoaște mai bine.

El își ascunse fața în gîtul ei, murmurînd vorbe de neînțeles și sărutîndu-i pielea cu ardoare în timp ce se chinuia să-i descheie nasturii cămășii.

– Katherine, vreau să...

Dragoste mai presus de rațiune

– Hei, v-am făcut niște sandvișuri. Probabil că vă e foame. Veniți să-mi deschideți ușa pentru că am mâinile ocupate, strigă Happy prin ușa de la intrare.

– Nu-mi vine să cred! spuse Jace plesnindu-se peste frunte, după care se ridică și se duse să-i deschidă proprietăresei mult prea zeloase.

– E a doua oară când Happy întrerupe un moment de intimitate. Va trebui să agăț o cravată de clanța ușii așa cum făcea Ryan O'Neal în *Love Story* de fiecare dată când Ali McGraw era în camera lui?

– Jace, te rog! spuse Katherine simulând indignarea, dar apoi chicoti.

Happy venise și plecase repede. Nu voia să o lase pe Allison singură mai mult de un minut. Katherine și Jace mîncară sandvișurile și se apucară din nou de lucru. După puțin timp, terminară și se apucară să facă ordine.

– Îmi place așa, spuse el. Credeam că maronul o să întunece prea mult camera.

– Nu și când ferestrele se află pe peretele dinspre sud.

Katherine se gîndise foarte mult la decorarea

Sandra Brown

acelei camere, numai că nu își închipuise că va fi ocupată vreodată de un bărbat, așa că acum trebuia să le facă unele modificări planurilor ei inițiale.

Patul avea să fie lipit de peretele maron. În ziua aceea cumpărase lenjerie cu imprimeu maron și bej.

– Până la urmă cred că o să iau și o tăblie de pat din alamă. Ar arăta superb în contrast cu culoarea închisă a peretelui. Și o să cumpăr toate celelalte lucruri tot din alamă, veioze și alte chestii de genul ăsta.

Își imagina totul cu ochii deschiși.

– Dar s-ar putea să nu fie prea mult loc. Va trebui să văd ce spațiu mai rămîne după ce se va instala patul.

– Sper să fie și mai multă aglomerație aici – în curînd.

Tonul lui Jace o trezi din reverie și îl privi bănuitoare. Lumina care radia din ochii lui îi dădu de înțeles foarte clar la ce anume se gîndea.

Ea era fisticită, dar refuză să arate acest lucru și se prefăcu indiferentă. El îi sesiză jocul și zîmbi larg.

– Mă duc să o aduc pe Allison. Cred că s-a aerisit destul.

Porni spre ușă, dar apoi se întoarse.

– Katherine.

– Hmm?

Dragoste mai presus de rațiune

– Chiar am fost la tine la birou într-o zi și chiar te-am văzut mergînd pe hol, zise el făcîndu-i cu ochiul. Restul a fost imaginație.

Ea roși pînă în vîrfurile urechilor, dar el nu o văzu, deoarece ieșise deja.

– Bună ziua, doamnă Manning. Sînt Jim Cooper.

Katherine îi zîmbi acelui tînăr prietenos care se afla în fața ușii ei, dar nu își dădea seama pentru ce se afla acolo. Părea să se aștepte ca ea să-l recunoască.

– Îmi pare rău..., zise ea clătînînd din cap ușor.

– Sînt fiul lui Happy Cooper.

– Ah, spuse Katherine rîzînd. Intră. Iartă-mă, te rog. O clipă, numele nu-mi spunea nimic, zise ea și îi întinse mîna.

– Bănuiesc că mama a uitat să vă spună că mă mut din nou aici pentru un timp. Nu aici, în casă, adăugă el repede. Împart un apartament cu încă un băiat în partea cealaltă a orașului. Am dat o fugă să văd dacă domnul Manning e acasă.

– Nu, îmi pare rău, nu e. S-a dus să facă niște cumpărături. A venit doar de cîteva zile... Adică... n-am...

Sandra Brown

– Da. Mama mi-a spus că sînteți tineri căsătoriți, zise el zîmbind. Felicitări.

– Mulțumesc, murmură ea.

Nu era obișnuită să se gîndească la ea ca la o femeie măritată și să i se adreseze cineva cu apelativul de „doamna Manning”. Se întrebă dacă avea să se învețe vreodată cu acel nume. Și i se părea ciudat să fie nevoită să dea lămuriri despre asta altcuiva. Cu numai o săptămînă în urmă nu trebuise să aibă grijă decît de ea și de Allison. Acum, în viața ei apăruse și prezența foarte dinamică a lui Jace Manning. Locul unde se afla și obiceiurile lui se împleteau cu ale ei.

– Dacă tot am venit, mama mi-a sugerat să fac curat în pod, unde sînt o mulțime de lucruri de-ale mele din timpul liceului și colegiului și probabil că aveți nevoie de ceva spațiu în plus.

Jim Cooper zîmbi din nou și Katherine observă pentru prima oară că era foarte drăguț. Oare terminase deja colegiul? Trebuia să fie mai mare decît își închipuise ea.

Părul lui de culoarea nisipului era mai lung decît se purta, dar era îngrijit și curat. Ochiul, de un căprui cald, îi trădau firea deschisă și prietenoasă. Cîțiva pistrui pe obraji și pe nas îi dădeau și mai mult un aer copilăresc și neastîmpărat.

– Nici măcar nu m-am uitat în pod, recunosc Katherine. Nu te simți obligat să muți ceva pentru

Dragoste mai presus de rațiune

noi.

– O să arunc doar o privire astăzi. A fost ideea mamei. Chiar dacă o să găsesc ceva amintiri din timpul școlii, cred că o să pot trăi fără ele, zise el ducându-și mîna la inimă și făcînd-o pe Katherine să rîdă.

Părea atît de scund în comparație cu Jace, își spuse ea absentă, dar apoi se mustră pentru comparație. De ce devenise Jace, deodată, un standard după care îi judeca pe toți ceilalți bărbați?

Privit cu obiectivitate, Jim nu era la fel de înalt, dar nu arăta nici o tendință spre obezitate ca mama lui. Pantalonii scurți îi scoteau în evidență picioarele bine formate, iar tricoul îi strîngea torsul musculos.

– În pod se poate ajunge pe aici, nu, doamnă Manning? o întrebă el îndreptîndu-se spre dormitorul în care avea să doarmă Jace.

– Da, zise ea, urmîndu-l. Prin debara. Și numele meu e Katherine.

Jim o luă înainte și, cînd ea ajunsese în dormitor, el se afla deja în debara la scara ce ducea în pod. Cu foarte mare agilitate, urcă treptele și aprinse lumina.

Katherine îl auzi mișcîndu-se printre cutii și exclamînd cînd dădea peste vreo comoară uitată. Ea stătea la picioarele scării și se uita în sus spre

Sandra Brown

pătratul de lumină.

– Ai găsit ceva de valoare? îl întrebă ea.

– Te cred! Uitasem de toate... ăăă... chestiile astea. Cred că o să iau câteva cutii.

Începu să le aducă jos una câte una, așezându-se în mijlocul încăperii. Făcu câteva drumuri înainte să spună:

– Încă una și am plecat.

– Nu te grăbi, îi spuse ea. Allison doarme și, pînă se trezește, n-am treabă.

– Da, am auzit că aveți o adevărată păpușică aici. Abia aștept s-o cunosc, îi spuse Jim peste umăr, urcînd scara pentru a lua ultima cutie.

Trase cutia mai aproape de gura podului și, cum Katherine se uita în sus, fu acoperită de o ploaie de așchii mici și de praf. O particulă îi intră în ochi făcînd-o să scoată o exclamație de durere.

– Ah! țipă ea și își duse repede mîna la ochi.

– Ce este? întrebă Jim coborînd scara speriat. Dumnezeuule, ce-ai pățit? întrebă el din nou agitîndu-se în jurul ei neliniștit. Mă omoară mama dacă ți-am făcut ceva.

Numai durerea cumplită din ochi o împiedică pe Katherine să rîdă.

– Mi-a intrat ceva în ochi, spuse ea strîmbîndu-se de durere și apăsîndu-și mîna și mai mult pe ochi.

– Oh, Doamne, iartă-mă. Vino încoace, stai

Dragoste mai presus de rațiune

jos.

O luă de braț și o conduse cu grijă spre pat. Fără să vadă nimic, ea se așeză și Jim se sprijini pe pat cu genunchiul.

– Ia să văd, spuse el cu blîndețe.

Încercă să-i dea mîna la o parte. Ea se supuse, dar, cînd particula găsi un alt loc pe care să-l irite, își acoperi din nou ochiul cu repeziciune.

– Au! Mă doare dacă iau mîna.

– Știu, dar trebuie să mă lași să scot chestia aia, altfel poate să-ți afecteze ochiul și mai rău. Haide, zise el îndepărtîndu-i mîna. Deschide ochii.

Îi sprijini capul într-o mîna, în timp ce, cu cealaltă, îi examină ochiul cu foarte mare grijă.

Scoase un strigăt triumfător cînd zări firicelul de praf care provoca atîtea neplăceri.

– Așa, spuse el încrezător. Uită-te în sus acum. Nu, nu în jos. În sus. Încă o secundă. Așa, gata!

Degetul lui abil reușise să îndepărteze mica particulă.

– Sper că nu întrerup ceva, spuse Jace.

Sandra Brown

Capitolul șapte

Vocea lui răsună ca o bubuitură de tun în încăpere. Katherine se întoarse repede, cu ochii umezi, și îl văzu sprijinindu-se de tocul ușii. Nepăsarea lui era înșelătoare, căci maxilarul rigid și ochii reci arătau profunda lui nemulțumire.

– Sau să spun altfel, continuă el, când cei doi de pe pat nu făcură nici o mișcare și nu scoaseră nici un cuvînt. Ar fi bine să nu fi întrerupt ceva.

Își aținti privirea rece asupra lui Jim Cooper.

Nervoasă, Katherine se ridică de pe pat. Nu își

Dragoste mai presus de rațiune

dăduse seama că stătea întinsă, sprijinită în coate. Jim era aplecat deasupra ei, ținându-i capul într-o mână, avînd chipul foarte apropiat de al ei.

– J-Jace, îngăimă ea și apoi se muștră pentru faptul că era atît de timidă. E Jim Cooper, fiul lui Happy.

– Domnule Manning, spuse Jim salutîndu-l din cap și zîmbind șovăitor.

Înghiți în sec cînd Jace nu îi răspunse.

– Jim a venit să-și ia niște lucruri din pod și, în timp ce mă uitam în sus, mi-a intrat ceva în ochi.

Katherine se disprețui pentru faptul că stătea să-i explice acel incident. Nici ea, nici bietul Jim nu făcuseră nimic necuviincios. Expresia de pe chipul lui Jace nu se schimbă deloc. Nici măcar nu clipi.

– Domnule Manning, voiam să vorbesc cu dumneavoastră în legătură cu altceva, spuse Jim ezitînd.

Katherine îl admiră pentru curajul lui. În ciuda poziției lui relaxate, Jace părea extrem de autoritar.

– Da? întrebă el scurt.

– Voiam să vă cer o slujbă la *Sunglow*. Am... am lucrat la o companie independentă de forări în Louisiana, dar, datorită faptului că mama e singură și... ei bine... m-am gîndit că poate...

Jace se mișcă de pe un picior pe altul și își

Sandra Brown

încrucișă brațele plictisit. Katherine era extrem de furioasă văzînd acea atitudine de superioritate.

Observînd nerăbdarea lui Jace, Jim se grăbi să continue:

– În fine, am mare nevoie de o slujbă. Sînt un bun muncitor. Am și scrisori de recomandare.

Cînd termină, își umezi buzele.

Jace aruncă o privire în direcția lui Katherine și apoi se uită din nou la Jim Cooper. Ea se bucură cînd îl văzu pe acesta susținîndu-i privirea nelăturat.

– Ai un tupeu teribil dacă-mi ceri o slujbă după ce te-am surprins pe pat cu soția mea, zise Jace puțin amuzat.

– Jace, eu..., spuse Katherine, dar se opri brusc cînd el îi aruncă o privire încărcată de furie.

– Dar îmi place de mama ta, continuă Jace ca și cum n-ar fi spus nimic. Du-te la Billy Jenkins. Știi unde forăm?

– Da, domnule, răspunse Jim.

– În regulă. Spune-i lui Billy că te-am trimis eu.

– Vă mulțumesc foarte mult, domnule Manning, zise Jim, după care adăugă, arătînd spre cutii: O iau pe asta acum și după celelalte mă întorc mai tîrziu. Dacă se poate, adăugă el repede.

– Se poate, Jim, spuse Katherine zîmbind.

– Bine, atunci am plecat. La revedere, Kath...ăăă... doamnă Manning, zise el uitîndu-se

Dragoste mai presus de rațiune

nervos la Jace.

Încercă să treacă pe lângă el, dar acesta îl apucă de umăr, ținându-l pe loc.

– Dacă nu-ți vezi de treabă acolo, zbori imediat, să știi. Nu contează al cui fiu ești.

– Da, domnule, am înțeles, spuse Jim solemn.

Jace îi dădu drumul și îi susținu privirea lui Katherine pînă auziră ușa de la intrare închizîndu-se. Katherine era furioasă pe proaspătul ei soț. Purtarea acestuia nu era deloc scuzabilă. Manning cel mare și tare.

– Cum îndrăznești să te porți atît de groaznic cu cineva în casa mea? îl întrebă ea aruncînd flăcări din priviri.

– A avut noroc că nu i-am rupt gîtul. Nu-mi place deloc ideea de a veni acasă și de a-mi găsi nevasta în brațele altui bărbat.

– Abia îl cunoscusem de cîteva minute! A venit să te vadă și să facă ce-i spusese maică-sa. L-ai umilit intenționat. Nu-i decît un băiat.

Jace izbucni în rîs.

– Ah, da. Un băiat de douăzeci și doi de ani. Ascultă-mă pe mine, Katherine, domnului Cooper îi făcea o nespusă plăcere să te țină în brațe. Oricărui bărbat normal și cu sînge în vene i-ar place.

– Nu judeca pe toată lumea după pornirile tale animalice.

Sandra Brown

– Ai uitat de domnul Welsh?

– Ah! Nu ești decît o brută.

Palidă de furie, traversă încăperea și îl plesni peste față cu toată puterea.

I se tăie răsufierea cînd el o apucă brusc de mijloc și o trase spre el. Mîna i se înfipse în părul ei și îi dădu capul pe spate, astfel încît fu obligată să-l privească.

Teama îi era întrecută doar de neîncredere. Îl pămuisi! Și temperamentul lui nu trebuia deloc luat în glumă. Se dezlănțuise în ziua cînd fuseseră la lac și apoi din nou, cu și mai multă violență, asupra lui Ronald Welsh. Acum o străpunse cu privirea și ea își ținu răsufierea, speriată.

Spre marea ei surprindere, însă, el izbucni în rîs.

– Ești o adevărată pisică sălbatică atunci cînd te înfurii, nu, Katherine?

Își apropiase fața de a ei, astfel încît îi simțea răsufierea fierbinte pe obraji.

– Și ești superbă, spuse el răgușit. Cînd ești furioasă, arăți minunat.

O sărută și îmbrățișarea deveni mai strînsă. Ea era încă supărată și încercă zadarnic să-l îndepărteze, dar mîinile ei izbeau fără succes în pieptul lui tare ca o stîncă, așa că renunță cam în același timp, cînd limba lui îi pătrunse în gură.

Mîinile care, mai înainte, se opuneau, acum

Dragoste mai presus de rațiune

alunecau prin părul des de pe pieptul lui. El își coborî mîna pe o latură a feței ei și îi mîngîie obrazul cu degetul mare în timp ce gura îi cerea mai mult... și mai mult.

În cele din urmă, se desprinsese de ea, dar continuă să o privească tandru, plimbîndu-și degetul arătător peste buzele ei iritate.

– Katherine, am știut de ce venise tînărul Cooper. M-am întîlnit cu mama lui afară, dar nu-ți face iluzii. Sînt extrem de posesiv.

O sărută ușor pe nas și ieși din cameră.

Stările lui de spirit atît de schimbătoare o derutau și o uluiau. Oare avea să-l cunoască vreodată cu adevărat pe Jason Manning?

Președintele *Colegiului Van Buren* îi dăduse liber săptămîna următoare lui Katherine. Cînd Jace îl sunase în legătură cu Ronald Welsh, îl rugase să-i transmită acel mesaj.

– A zis că în decurs de doi ani s-au schimbat cinci, șase fete în acest post. Acum au aflat de ce, spuse el disprețuitor. Oricum, or să trimită un alt tip care să refacă întregul departament de relații cu publicul. Spunea că n-o să fie nevoie de tine săptămîna asta, dar că, bineînțeles, vei fi plătită.

Sandra Brown

Disprețul lui se citea foarte clar.

– Chiar vrei să te mai întorci acolo?

– Nu știu, spuse ea cu sinceritate. Atâtea lucruri s-au petrecut în ultimele câteva zile, încît nu prea m-am gîndit la asta. Nu cred că aş putea să stau acasă, doar să am grijă de Allison. Lucrez încă de cînd eram în liceu.

– Bine, gîndește-te săptămîna asta, îi sugera el. S-ar putea să se ivească ceva pe neașteptate.

Zîmbetul lui era enigmatic și ea nu reuși să-l convingă să spună mai mult.

Katherine se gîndi la conversația aceea în timp ce ieșea de sub duș și își punea pe ea un halat subțire. Ce se afla, oare, în spatele cuvintelor misterioase pe care Jace i le spusese cu o seară în urmă? Ce-o mai fi punînd la cale? De ce nu voia să-i spună?

Jace putea să fie foarte încăpățînat uneori. În fiecare zi descoperea o altă fațetă a personalității lui. Trebuia să admită că majoritatea erau favorabile.

Se fardă și își uscă părul. Făcînd ordine pe măsuta de toaletă, observă obiectele masculine care îi invadaseră deodată teritoriul feminin.

Îi luă aparatul de ras. Inițialele lui erau gravate pe mînerul de argint. Cine i-l dăruise, oare? Nu era un lucru pe care cineva să și-l cumpere singur. O femeie? Nu pomenise niciodată de alte

Dragoste mai presus de rațiune

relații, deși Katherine era convinsă că trebuia să fi existat multe alte femei în viața lui.

Pentru ce o fi fost inițială L, oare? Nici măcar nu știa tot numele soțului ei. El o întrebase care era al ei înainte să se căsătorească? Nu își mai amintea. Ziua aceea era ca un vis încețoșat în mintea ei.

Într-o ceșcuță de argint se afla săpunul de ras. Oare majoritatea bărbaților foloseau spumă? Știa atât de puține lucruri în privința sexului opus.

Din când în când își mai amintea vag de tatăl ei. Lucruri deosebite pe care acesta le spusese sau le făcuse. Odată o pedepsise și apoi plînsese mai tare decît ea. Aceea era o amintire foarte vie.

Dar nu își putea aminti lucrurile lui. Tot ce posedase păru-se să dispară odată cu dispațiția lui din viața lor. Oare folosisese o astfel de lamă?

O sticlă de parfum îi atrase atenția și se întinse spre ea. Îi studie eticheta și recunoscuse numele. Reclamele de la televizor referitoare la acel produs erau foarte sugestive.

„Nimic nu se interpune între iubita mea și mine în afară de Temper¹”. Cel care făcea reclama era un bărbat foarte atrăgător care era înfățișat întotdeauna întins pe pat și cu un cearceaf care îl acoperea discret de la șolduri în jos. Alteori, apă-

1. Temperament

Sandra Brown

rea pe o motocicletă și puneă frână, împrôșcînd pietriș în toate părțile pînă cînd camera îl prindea în prim-plan și el spunea: *"Temperamentul meu nu iese întotdeauna la iveală, dar există"*.

Katherine era atentă la toate reclamele, căci își dorea tare mult să le scrie. Cele pentru *Temper* nu erau, oare, cam banale? Duse sticla de parfum la nas și mirosi absentă.

Sau bărbații de pe Madison Avenue erau la curent cu orice? Nu cumva inima îi bătea mai tare după ce mirosise parfumul? Ciudat. Nu îi aducea aminte de chipul fotomodelului ci de...

Tresări surprinsă și cu un sentiment de vinovăție în clipa în care ușa se deschise în spatele ei.

Jace o privi în oglindă.

– Sper că-ți place.

Katherine își spuse, cu o parte detașată a minții, că bărbatul care făcea reclama nu avea nimic în plus față de soțul ei.

– Da, da, îmi place. Doar... ăăă...

De ce se bîlbîia ca o proastă? Era casa ei mai întîi.

– Allison a adormit. I-am citit din ziar, dar a adormit după prima pagină, spuse el zîmbind.

– Îți mulțumesc că ai stat lîngă ea. E atît de bine să pot face o baie liniștită, fără să fiu nevoită să stau cu urechile ciulite.

– Cu plăcere. Mica mea contribuție a fost

Dragoste mai presus de rațiune

excelent răsplătită. Arăți minunat, spuse el și se duse spre ea întorcînd-o cu fața.

Conversația fusese purtată în oglindă. O luă în brațe, dar o sărută pe frunte doar.

– Trebuie să mă duc pe terenul de forare și s-ar putea să mă întorc diseară tîrziu.

Era îmbrăcat de lucru, într-o pereche de blugi foarte vechi, foarte strîmți și decolorați, o cămașă la fel de decolorată cu mîneci scurte și niște cizme de cowboy uzate.

– Forează deja?

– Dacă au făcut tot ce trebuia săptămîina trecută, ar trebui să înceapă astăzi. Întîmplător, prietenul tău, Jim Cooper, a fost angajat.

Își ridică privirea spre el. Nu îi dăduse drumul din brațe.

– Tu ești șeful de echipă, nu?

După ce își petrecuse puținul timp în compania lui, bănuia că îi minimalizase poziția în cadrul companiei. *Sunglow* era una din cele mai prestigioase companii petroliere din America și nu era puțin să deții o funcție de conducere în cadrul ei.

– Da, într-un fel, spuse el ridicînd din umeri. Dar nu m-aș descurca fără oamenii mei. Sînt foarte buni cu toții. Lucrăm împreună de multă vreme.

Cînd ridicase din umeri, îi trimisese un fior prin trup lui Katherine. Datorită faptului că o ținea

Sandra Brown

strîns, ea sesiză și cea mai mică mișcare a lui. Cînd pieptul lui s-a frecat de sîinii ei, ea a răspuns fără să vrea cu o reacție fizică.

El simți imediat.

– Tot te mai supără? o întrebă el cu blîndețe. Zgîrieturile și vîntăile de pe sîni? Ar trebui să te duc la un medic, zise el cu o nuanță de îngrijorare în glas.

– Nu, Jace, se grăbi ea să-l liniștească. Se vindecă și mă simt foarte bine.

– Lasă-mă să văd.

– Poftim?

Întrebarea aceea ieși ca o boare.

– Nu, zău, e...

Vocea i se frînse cînd el se dădu înapoi puțin și îi desfăcu abil cordonul halatului. Apoi, i-l dădu la o parte foarte încet. Ea își ținu răsufierea cînd el îi privi trupul gol înainte să se oprească asupra sînilor. Zgîrieturile făcute de Ronald Welsh se transformaseră în niște dungi subțiri și trandafirii, iar vîntăile erau doar niște umbre vagi pe pielea ei de culoarea mierii.

– Cred... cred că ai dreptate. Se vindecă foarte bine.

Vocea lui era strangulată și răgușită. Își ridică privirea și ea citi în ochii lui scuze și implorare cînd cu o mîină îi cuprinse mijlocul pe sub halat și cu cealaltă îi mîngîie sînul. Atingerea îi era atît de

Dragoste mai presus de rațiune

ușoară, încît ea nici nu știa dacă nu cumva și-o imaginează.

El își lăsă capul în jos și Katherine închise ochii și își desfăcu buzele pentru a-i primi sărutul. O lipi și mai mult de el pînă cînd pielea ei sensibilă simți imediat țesătura moale a hainelor lui. Gura îi era posesivă, dar dăruia exact cît lua, încîntînd-o cu mișcarea agilă a limbii.

Își coborî gura spre gîtul ei mîngîindu-l în timp ce, cu degetul mare, îi freca ușor sfîrcul. Katherine își arcui spatele și lăsă să-i scape un geamăt.

Gura lui își continuă drumul spre sîn, iar ea îi simți răsufierea fierbinte pe piele în timp ce el, prin mișcarea leneșă a degetului, o excită într-un mod de nedescris.

Cînd sfîrcul i se întări plin de dorință, ea spuse pe un ton implorator:

– Jace...

– Oh, Doamne, iubito, gemu el, după care gura lui îi captură sfîrcul într-o căldură dulce și umedă.

Părul lui negru îi gîdilă pielea cînd își lipi capul de pieptul ei. Katherine i-l prinse în mîini nerăbdătoare și i-l ținu strîns ca nu cumva gura lui să-și înceteze activitatea delicioasă. Mîna îi alunecă mai jos pe șold, lipind-o și mai mult de el și obligînd-o să realizeze cît de puternică îi era

Sandra Brown

dorința. Fără să-și dea seama, Katherine începu să își rotească șoldurile.

Răsuflarea lui era întretăiată când o dădu la o parte. Rămase cu capul plecat o clipă și trase aer în piept în timp ce continua să o țină strâns în brațe.

Katherine tremura. Odată, când i-a permis unui băiat să o sărute mai mult decît ar fi fost normal, el s-a excitat la maximum și s-a înfuriat teribil când ea l-a refuzat, așa încît a pălmuit-o, adresîndu-i tot felul de cuvinte urîte și acuzînd-o că îl ademenise intenționat. Deși el se satisfăcuse cu grosolănie cu mîna și apoi o dezgustase cu scuzele lui, ea știa că, în general, avusese dreptate. Îi plăceau sărutările și pipăielile, dar niciodată nu ținuse la cineva atît de mult încît să-l lase să ducă actul la bun sfîrșit. În ceea ce privea jocurile sexuale, nu fusese cinstită și o știa foarte bine. Dintr-un anume motiv, nu voia ca Jace să creadă că îl chinuia intenționat.

– Jace? Îl întrebă ea cu o voce tremurătoare. Te simți bine?

Chipul lui era îmbujorat și umerii încă i se mai mișcau datorită efortului de a inhala cît mai mult aer.

Rîse cu tristețe.

– Nu prea, spuse el. Dar dacă mai faci așa, nu mai plec la lucru astăzi și trebuie neapărat să

Dragoste mai presus de rațiune

ajung acolo.

Ea nu făcuse altceva decît să-i răspundă pasiunii, recunoștea aceasta. Dacă el ar fi vrut să consume căsnicia, ea ar fi acceptat din tot sufletul.

– Îmi pare rău, spuse ea.

Simțea dezamăgirea și insatisfacția la fel de puternic ca el.

– Îți pare rău? o întrebă el și ochii îi sclipiră. Mie nu-mi pare rău absolut deloc că am o soție cu un corp de zeiță.

O sărută cu zgomot între sîni, după care îi încheie capotul și îi legă cordonul plin de regret.

– Probabil că o să-mi fie al naibii de greu să mă concentrez astăzi la lucru, dar aș face sacrificiul ăsta în fiecare zi.

Oftă adînc și o ciupi de bărbie înainte să plece.

Sandra Brown

Capitolul opt

Sîmbăta următoare, Jace o întrebă dacă nu voia să-l însoțească pe terenul de forare.

– I-am pus pe oameni să lucreze și astăzi și aş vrea să mă duc pe acolo să văd cum merge treaba. N-ar trebui să dureze mult. Ai vrea să mergi?

Săptămîna care trecuse fusese o plăcere pentru Katherine, căci fusese groaznic ca, în fiecare dimineaţă, să-i facă baie lui Allison, să o îmbrace, să-i dea să mănînce şi să o ducă la Happy înainte

Dragoste mai presus de rațiune

de a pleca la serviciu. Se bucurase foarte mult de acele zile libere neașteptate.

Reușise să-și găsească de lucru, aranjînd dulapurile și sertarele pentru a-i face loc noului locatar. Spre sfîrșitul săptămînii rămase fără ocupație și începuse să devină neliniștită. Din cauză că lucrase o mare parte din viață, lipsa de activitate era mult mai obositoare pentru ea decît munca.

– Da, mi-ar face plăcere, răspunse ea invitației lui Jace. N-am mai văzut niciodată o turlă de sondă.

Ascultîndu-l vorbind despre munca lui își îmbogățise vocabularul.

– M-au înnebunit, să știi, se plînsese el. Ei își închipuie că ești doar rodul imaginației mele. Nu vor să creadă că am, într-adevăr, o soție și o fetiță. Bineînțeles că Jim Cooper te-a lăudat, dar nimeni nu pune prea multă bază pe ce spune copilul ăsta.

Ea îl privi cu iritare, dar îl făcea plăcere să știe că le vorbise de ea oamenilor cu care lucra. Nu se întrebă de ce îi făcea plăcere. O căldură puternică îi învăluia inima cînd îl privi peste masa unde luau micul dejun – un mic dejun pe care el insistase să-l pregătească.

– Și, ce le-ai spus despre mine? Întrebă ea cu o prefăcută nonșalanță.

– Păi, stai să mă gîndesc. Dacă-mi amintesc

bine, le-am spus că ai părul de culoarea mierii mîngîiată de razele soarelui. Că ochii tăi sînt asemeni apelor din pădurile adînci în care se reflectă frunzișul des al copacilor. Că ai un corp de nedescris și un piept de proporții incredibile. Bineînțeles, că nu porți nici un fel de lenjerie pe sub cele mai strîmte tricouri și blugi care îți plac foarte mult.

– Jăce! Nu se poate..., exclamă ea înainte să-i vadă licărirea de neastîmpăr din ochi.

Cînd el izbucni în rîs, ea nu putu să nu i se alătore. Allison se uita la amîndoi plictisită.

– Mă tem că, dacă m-ai descris așa, or să fie foarte dezamăgiți.

El se încruntă ușor și spuse încet:

– Nu, n-o să fie dezamăgiți.

Inima ei tresări. Din dimineața cînd o sărutase în baie, el nu mai făcuse nici un gest asemănător. Ea știa deja că agresivitatea nu îi stătea în fire. Cucerea prin subtilitate. Toată săptămîna, nu promise sărutări decît pe obraz și pe frunte. Era, într-un fel, dezamăgită că reținerea lui o făcea să-i dorească atingerea.

Într-o seară, o rugase să se așeze lîngă el pe canapea ca să urmărească împreună buletinul de știri. Ea se așezase în capătul celălalt al canapelei, dar el spusese „Îh-îh“, și o trăsese spre el. Stătea rezemat confortabil de perne în capătul

Dragoste mai presus de rațiune

celălalt.

Ea își vîrî picioarele goale sub capot și, peste cîteva minute, își dădu seama că se relaxase. Îi simțea răsufllarea regulată, așa cum stătea reze-mată cu spatele de pieptul lui.

Tresări cînd el începu să-i mîngîie brațul cu mîna pe care pînă atunci și-o ținuse pe spătarul canapelei. Ea îl privi repede, dar el părea absorbit de emisiune.

Gesturile lui erau lente și hipnotice și degetele i se apropiau pe nesimțite de sîn. Materialul capotului se mișca sub încheieturile degetelor lui, atît de aproape era de a o atinge. Dar nu o făcu.

Sfîrcul ei se întări de dorință și în partea inferioară a trupului simți o căldură puternică. La sfîrșitul emisiunii era tentată să-i ia mîna și să i-o lipească de sîn. Degetele lui se opriră, în sfîrșit, și ea își ținu răsufllarea. „Acum o să mă atingă“, își spuse ea.

Spre marea ei dezamăgire, însă, el o bătu ușor pe braț și se ridică.

– Cred că ar fi bine să mă duc la culcare, spuse el.

În noaptea aceea, trupul îi fremătase din cauza unor dorințe nesatisfăcute și se întoarse cînd pe o parte cînd pe alta în patul ei îngust. Dacă ar fi invitat-o în patul lui, ar fi acceptat bucuroasă. Oare așa își manifesta el cruzimea?

Sandra Brown

Peter o făcuse pe Mary să-l iubească și apoi o torturase fizic și verbal. Oare metoda lui Jace se deosebea doar prin faptul că el tortura cu atingeri mătăsoase? Intenționa să o facă să țină la el, numai pentru a o chinui cu respingerile lui?

Hotărî să nu-i pese. A se îndrăgosti de Jace Manning era un fel de moarte lentă, fiindcă știa că nu o iubește. O dorea fizic. Reținerea nu îi stîrnise dorința. Acest lucru era evident în licărirea din ochii lui albaștri pe care îi surprindea adesea ațintiți asupra ei.

Dar motivele pentru care se însurase cu ea fuseseră explicate foarte clar. Se recompensa pentru felul cum se purtase Peter cu Mary. Se achita de o responsabilitate pe care simțea că o are față de Allison. Ba spusese chiar că n-ar fi vrut să se însoare și că, făcînd acest lucru, își sacrifică libertatea.

Așa cum zisese, prietenul lui, Mark, îi trimisese un articol din ziar despre căsătoria lor. Jace avusese dreptate în privința schimbării de atitudine a părinților lui. În articol se menționa că ar fi spus că, între Jace și Katherine, se înfiripase un puternic atașament imediat după ce se cunoscuseră (cînd să fi fost asta?) și, că părinții lui Jace, erau încîntați că acesta se însurase cu sora scumpei Mary.

Katherine se înfuriase cînd citise articolul, dar

Dragoste mai presus de rațiune

Jace ridicase din umeri doar și îl aruncase în coșul de hîrtii. Poate că era chiar atît de disprețuitor față de părinții lui cum pretindea. Oare avea vreo afinitate pentru ei pe care și-o ascundea ori de cîte ori era nevoie? Ca de exemplu cînd trebuia să convingă o femeie că era în avantajul ei să se mărite cu el?

Acum Katherine îi privi zîmbetul fermecător peste masă și își spuse din nou că trebuia să fie atentă cu sentimentele ei.

– Mă duc să o îmbrac pe Allison și plecăm cînd vrei, spuse ea.

Au mers vreo jumătate de oră, dar lui Katherine îi plăcea peisajul. Erau păduri dese de pini, cedri, stejari și ulmi. Din cînd în cînd se mai zărea grațiosul sînger care, primăvara, cu florile lui albe sau roz, îi făcea de rușine pe uriașii din jur.

Drumul de țară se îngustă și se transformă în puțin mai mult decît o potecă. Jeep-ul se hurducăia, făcîndu-le să le clănțane dinții și împiedicînd orice conversație. Katherine o ținea pe Allison strîns la piept, temîndu-se să nu-i scape din brațe cînd treceau peste vreun dîmb mai

mare.

Jace părăsi acel drum la un moment dat și intră pe un câmp presărat cu pini, care era oarecum mai plat. Când ajunseră într-un luminiș, se văzu instalația de forare. Pe Katherine o uluiră foarte mult activitatea și zgomotul. Toată aparatura aceea era impresionantă.

Cîțiva oameni din echipă se opriră o clipă pentru a-i face semne lui Jace cînd acesta coborî din mașină, nu înainte de a-i spune lui Katherine să nu se miște de acolo. După aceea, o rupse la fugă spre o rulotă cu aspect jalnic de unde ieși peste cîteva minute cu o cască de protecție pe cap și cu o lta în mînă.

– Ia, pune-ți asta, îi strigă el pentru a acoperi zgomotul infernal.

Katherine se uită sceptică la casca aceea galbenă.

– Îmi pare rău, dar asta-i regulamentul domnului Manning, spuse el făcîndu-i cu ochiul și îi puse casca pe cap, după care o luă pe Allison în brațe și porni spre rulotă.

Katherine coborî timidă din mașină, luîndu-și poșeta și sacoșa cu scutecele lui Allison. Simțea privirile care i se aruncau pe furiș, deși oamenii continuau să muncească. Nu încercă să-l recunoască pe Jim Cooper printre ei. Erau cu toții niște anonimi, asemeni unei armate. Oare blugii ei

Dragoste mai presus de rațiune

erau prea strâmți, se întrebă ea cuprinsă de panică, amintindu-și ce îi spusese Jace mai devreme.

Casca părea o măsură de protecție ridicolă și inutilă, dar Jace îi vorbise adesea de regulile stricte pe care le impunea în orice loc lucra.

– Prin anii treizeci, în timpul mării dezvoltări economice a Texas-ului, oamenii aveau nevoie cu disperare de locuri de muncă, pe care le găseau pe terenurile petrolifere, fie că erau calificați sau nu. Indivizii care îi angajau pe bani puțini, nu se gîndeau la pericolul implicat, ci erau doar bucuroși că aveau mînă de lucru ieftină. Abia mai tîrziu au intrat în vigoare regulamentele de protecție, numai că, din păcate, mulți au murit sau au fost răniți grav în niște accidente inutile. Oricînd există riscul unui accident în preajma unei turle de sondă, dar eu încerc să reduc acest pericol luînd cît mai multe măsuri de siguranță.

Se părea că nici soția lui nu era scutită.

Jace stătea acum pe treptele rulotei și îi ținea ușa deschisă. Cînd se uită la el, îl văzu zîbind. „Parcă ar fi mîndru de mine“, își spuse ea.

– Katherine, ți-l prezint pe Billy Jenkins. E rău, îmbufnat, încăpățînat, grosolan și total lipsit de scrupule, dar noi ne-am obișnuit cu el.

Katherine își scoase casca și se uită la cel pe care Jace tocmai i-l prezentase în acel mod cu totul neobișnuit. Billy era mai în vîrstă decît restul

Sandra Brown

oamenilor și ea se întreabă dacă Jace îi dăduse de lucru în rulotă în semn de respect.

Părul rar al lui Billy era cărunt și creț. Chipul parcă îi era o bucată de piele uscată și cafenie întinsă peste oasele feței. Riduri adânci i-l brăzdau ca o hartă rutieră. Picioarele crăcănate și torsul scurt îl făceau să pară și mai scund decât era.

O măsură pe Katherine din cap pînă-n picioare de cîteva ori, examinare care nu era lascivă, ci apreciativă.

– Aș vrea să știu cum de o fată drăguță și delicată ca tine s-a putut încurca cu un afurisit ca el, de spărgător de diagonală, spuse omul arătînd din cap spre Jace.

Insulta se referea la cineva care fora diagonal spre un alt puț. În timpul avîntului economic, acest lucru era considerat un delict foarte grav și vinovatul ca fiind cea mai josnică dintre fapte.

Katherine auzi în spate rîsul gros al lui Jace.

– Ai de gînd să stai acolo și să mă insulti sau să ne oferi ceva de băut?

– Ia-ți singur, eu vreau să văd copilul.

Katherine știa că sursa acelor înțepături era o afecțiune reciprocă. Billy se apropie de Jace și i-o luă pe Allison din brațe. Aceasta duse mîna imediat spre batista roșie din buzunarul lui, făcîndu-l pe bătrîn să rîdă.

– Așa te vreau. Știi cine-ți sînt prietenii, nu. Stai

Dragoste mai presus de rațiune

pe lângă bătrînul Billy și o să te distrezi de minune. Să știi că da. Ia vino să-ți arăt ceva frumos.

Billy o duse pe Allison la biroul lui plin de hîrtii, vorbindu-i cu dulceață în glas.

Katherine și Jace începură să rîdă.

– Nimic nu prostește pe cineva mai repede decît un copil, zise Jace uitîndu-se la Katherine și făcîndu-i cu ochiul. Poate doar o femeie frumoasă. Credeam că o să fiu nevoit să-ți apăr onoarea cînd l- am văzut pe Billy cum te privește.

– Am fost măgulită, spuse ea zîbind. Găsesc că e un adevărat domn.

– Ce? Nerușinatul ăsta bătrîn? Te uiți la mine urît de fiecare dată cînd folosesc un asemenea limbaj.

– Da, dar e cu totul altceva.

– De ce?

– Pentru că nu cu el sînt măritată, ci cu tine.

El o privi cu asprime, deși colțurile gurii i se mișcau ușor datorită hohotului de rîs pe care și-l reținea.

– Așa e și nu cumva să uiți asta vreodată, mormăi el.

Rîseră amîndoi și el o strînse în brațe cu putere. Katherine încă nu își recăpătase suflarea cînd el deschise un frigider ruginit și scoase două băuturi reci. Allison era fericită în brațele lui Billy, încîntată de atenția pe care i-o acorda acesta.

Sandra Brown

– la vino încoace, spuse Jace. Aș vrea să-ți fac o propunere.

Îi arătă un birou aflat în calălalt capăt al rulotei.

Ea îl urmă și se așeză pe scaun. În comparație cu acela, biroul lui Billy era ordonat. Era plin de scheme, hărți și diagrame. Ea ghicea doar ce reprezentau, dar era curioasă să afle despre ce propunere era vorba.

El se întinse peste umărul ei și luă o foaie de hîrtie. Katherine bănuî că acel scris îndrăzneț și înclinat conținea vreun mesaj.

– Am primit nota asta de la Willoughby. E proprietarul companiei *Sunglow*, ți-am mai vorbit de el.

Cînd ea încuviință, el continuă:

– Se pare că e îngrijorat în privința actualei reputații a companiilor petrolifere din cauza scăderii profiturilor și altor chestii din astea. E hotărît să facă ceva pentru imaginea publică a companiei și a reușit să ajungă la o înțelegere cu cîteva posturi de televiziune din cele mai mari orașe din Texas și Oklahoma – Houston, Dallas, Fort Worth, Austin și Oklahoma City printre altele. *Sunglow* le oferă servicii de întreținere și benzină pentru mașinile care transportă reporterii în diverse locuri, carele de filmare mobile și, în schimb, să beneficieze de reclame.

Luă o înghițitură de sifon și întrebă:

Dragoste mai presus de rațiune

– Mă urmărești? Să știi că poți să mă întrerupi dacă vrei. A durat mult timp ca să iau o hotărâre.

– Da, te urmăresc, dar...

– Acum să îți spun și care ar fi rolul tău. Au nevoie de cineva care să scrie reclamele, iar eu te-am recomandat pe tine.

Katherine îl privi uluită.

– Pe mine! strigă ea. Jace, eu nu știu absolut nimic despre...

– Petrol? Nici nu e nevoie. Willoughby vrea doar niște reclame care să conțină ideea că *Sunglow* e preocupată de situația energiei și că ia măsuri pentru a o îndrepta, ținând, în același timp, sub control prețul benzinei. Trebuie să ne îmbunătățim reputația. Ai experiență în domeniul relațiilor cu publicul. Ai scris comunicate de presă. Asta va fi o bagatelă.

– Dar *Sunglow* face asta cu adevărat? Nu pot să mint.

El păru aproape rănit.

– Katherine, nu ți-aș cere să minți. Crezi că eu aș lucra la o companie care trage pe sfoară publicul?

Ea își feri privirea.

– Nu, spuse apoi și își mușcă obrazul, încercînd să se gîndească.

Era un prilej atît de fantastic! Abia putea să își stăpînească emoția și, totuși, trebuia să aibă

Sandra Brown

atâtea lucruri în vedere.

– Nu cred că aş putea lucra aici, spuse ea gândind cu glas tare, iar el rîse.

– Bineînţeles că nu! Nici nu te-aş lăsa să stai aici şi toţi indivizii ăştia să se holbeze la tine! În nici un caz. Deja ştiu că tînărul Cooper îţi poartă sîmbetele.

Se sprijini de birou, încrucişîndu-şi gleznela. După zîmbetul lui larg, Katherine îşi dădu seama că doar o tachina în legătură cu Jim.

– Mă gîndeam să lucrezi acasă, continuă el. Cred că ar trebui să stai cu Allison în această perioadă critică a vieţii ei. Dar mai înţeleg şi nevoia ta de a munci. Poţi să-ţi faci singură programul să lucrezi cînd vrei numai să fii lîngă ea toată ziua. Ce zici?

– Ar fi minunat, Jace. Mi-am făcut atîtea griji că o lăsam singură înainte să... ei bine, înainte să ne căsătorim.

– Grozav. Atunci, s-a aranjat.

– Stai puţin! Lasă-mă să mă gîndesc o clipă.

Concentrîndu-se, bătea cu degetul arătător în buzele tîguiate.

– Nu va trebui să lucrez cu echipele de protecţie?

– Foarte bună întrebare. Un post de televiziune e din Houston şi ne oferă tot ce ne trebuie şi cei de acolo or să facă toată treaba după ce le

Dragoste mai presus de rațiune

trimiți materialele. Dacă au nevoie de tine, pot să sune. Sau, dacă e neapărată nevoie, poți să iei avionul companiei și să te rezezi pînă acolo o zi, două.

– Ah, Jace, mi se pare prea frumos ca să fie adevărat.

– Depinde numai dacă vrei s-o faci. Știu că ai putea.

Îi mîngîie obrazul ușor și îi zîmbi încrezător.

– Să-l sun pe Willoughby să-i spun că are o nouă angajată?

Ea ezită doar o clipă, după care exclamă, bătînd din palme:

– Da, da!

Katherine și Jace hotărîră să mănînce împreună cu lucrătorii. Unul din ei se dusese pînă în oraș, de unde adusese hamburgeri și cartofi prăjiți. După biberonul de lapte de la prînz, Allison păru mulțumită să doarmă în brațele lui Billy, care ignora toate glumele pe care ceilalți le făceau pe seama lui.

Mașinăriile din jur făceau un zgomot asurzitor cînd mușcau din pămînt și stîncă, iar motoarele aveau o cadență care ar fi înnebunit-o pe Ka-

Sandra Brown

therine dacă le-ar fi auzit ore în șir. Dar muncitorii păreau să nu bage de seamă zgomotul și mîncară rapid, uluitor de mult.

Stăteau pe pămînt sau pe banchetele camionetelor, ori în grupuri mici și era multă veselie între ei. Uneori, vocabularul lor devenea cam liber, dar Katherine bănuia că se abțineau foarte mult din cauza ei.

Cînd toată lumea termină de mîncat, Jace strigă:

– Ce naiba se petrece aici? Credeți că, dacă am adus-o pe nevastă-mea să vă cunoască, trebuie să pierdeți vremea toată ziua? Toată lumea înapoi la lucru. Picnicul s-a sîrșit.

Glasul îi era sever, dar el zîmbea. Se auziră mormăieli și bombăneli, dar se întoarseră cu toții încet-încet la treabă. Mulți o salutară sau îi adresară cîteva cuvinte timide lui Katherine cînd trecură pe lîngă ea. Jim Cooper îi zîmbi larg pe sub cască, dar se depărtă repede cînd Jace îi aruncă priviri furioase.

Membrii familiei Manning plecară la scurt timp după aceea. Urcînd scările spre ușa apartamentului, Jace spuse:

– Peste cîteva zile o să primești un pachet de la Willoughby cu niște materiale care s-ar putea să-ți fie de folos. Or să fie multe cifre, dar și cîteva lucruri interesante.

– Ard de nerăbdare să încep, spuse ea

Dragoste mai presus de rațiune

oprindu-se cu mîna pe balustradă. Era să uit. Va trebui să-i anunț pe cei de la colegiu că nu mă mai întorc la slujbă, nu-i așa?

Jace se dădu la o parte, lăsînd-o să intre înaintea lui. Zîmbi misterios și ea zări o licărire ciudată în ochii lui albaștri. O clipă mai tîrziu își dădu seama de ce era atît de încîntat de sine.

Pe un birou nou așezat în mijlocul living-ului, se afla o mașină de scris electronică. Katherine scoase un țipăt de încîntare și se întoarse spre el surprinsă.

– Pentru mine?

– Nu, pentru Allison, spuse el sec.

Ea îi ignoră gluma și se duse repede să examineze mașina aceea splendidă. Avea tot felul de mecanisme, sistem de corectare automată și alte lucruri care aveau să o sperie pe Katherine pînă o să învețe cum să le folosească.

– Ah, Jace, e minunată. Eu... cînd?

– Am cumpărat-o acum cîteva zile, dar i-am rugat să o trimită în absența noastră. Voiam să fie o surpriză. Îți place?

– Dacă-mi place? E visul oricărui scriitor. Dacă ai fi văzut...

Tăcu brusc în clipa în care un alt gînd i se înfiripă în minte.

– Eras sigur că o să accept slujba, nu?

– Speram să accepți, spuse el rîzînd.

Sandra Brown

Ea încercă să se arate îmbufnată, dar nu putea și chipul îi fu luminat de un zîmbet plin de încântare.

– Ar fi trebuit să fiu supărată pe tine că ai fost prea sigur pe mine, dar nu pot. Îți mulțumesc, Jace, pentru tot. Pentru slujbă. Pentru mașină. Pentru tot.

Se simțea rușinată că se îndoise vreodată de sentimentele lui.

– Vino încoace și mulțumește-mi cum se cuvine. Cu un sărut, îi spuse el, privind-o fără nici o urmă de zîmbet.

Intimidată deodată de tonul vocii lui, ea se îndreptă șovăitoare spre el. I-o luase pe Allison din brațe în clipa când dăduse fuga să-și examineze darul și fetița stătea mulțumită. Katherine se ridică pe vîrfuri și îl sărută ușor pe obraz.

El se încruntă.

– Țasta nu-i sărut. Uite, ăsta-i sărut.

Se aplecă și îi captură gura cu a sa. Neputînd să o cuprindă în brațe din cauza lui Allison, el folosi alte mijloace. Forța sărutului său era mult mai mare decît ar fi fost cea a brațelor.

Îi roase ușor buza de jos pînă cînd ea îi permise accesul, dar el continuă să se abțină, explorîndu-i buzele cu o limbă leneșă.

Ea gemu și se lipi și mai mult de el, luîndu-l de gît cu ambele brațe și trăgîndu-i capul și mai jos.

Dragoste mai presus de rațiune

Abia atunci el îi satisfăcu dorința. Gura lui o posedă cu o violență dulce. Sărutul lui îi făcu trupul să vibreze de senzații care îi mîngîiau sufletul.

Katherine se întrebă cum de putea să o transforme într-o ființă neputincioasă atît de ușor. „Cum de-mi stăpînește simțurile atît de complet? N-ar trebui să mă supun sentimentelor mele, dar vreau. Îl vreau.“

Acele gînduri îi treceau prin minte chiar în timp ce îi sorbea nectarul gurii. Apoi, cînd Jace își înclină capul și descoperi o nouă parte a gurii ei pe care să o exploreze, toate gîndurile se evaporară.

Katherine simți deodată niște lovituri în piept și abia atunci își dădu seama că Allison fusese strivită între ei. Își desprinsе brațele din jurul gîtului lui și se dădu încet înapoi.

Amîndoi se uitară în jos, la fetița al cărei chip se boți de indignare și aproape imediat începu să plîngă.

– la uite ce am făcut, spuse el și o ridică pe Allison pe umăr, bătîndu-i ușor spatele. Hai, prieteso, o să-mi răscumpăr greșeala. Mă duc să-i dau să mănînce, spuse el apoi peste umăr, îndreptîndu-se spre bucătărie. Tu joacă-te cu jucăria cea nouă.

Katherine nu zise nu, ci se așeză la noul birou și luă broșura cu instrucțiuni.

Sandra Brown

– Manualul ăsta e o adevărată enciclopedie, strigă ea. O să fiu nevoită să-l studiez cîteva ore pînă o să mă simt în stare să o pun în funcțiune măcar.

– O să te descurci tu, îi strigă Jace din bucătărie.

Trecu aproape o oră înainte să fie smulsă din studiul broșurii. Jace pășea cu Allison prin living-room, îndreptîndu-se spre dormitorul ei.

– A mîncat. Am reușit să-i dau aproape toată chestia aia cu aspect dezgustător. Mi-a ținut tovărășie cît am pregătit faimosul meu sos pentru spaghete. Îți place?

– Pare delicios?

– Trebuie să fiarbă puțin pe foc scăzut. Stai acolo și vezi-ți de treabă că mă duc să o culc pe Allison.

Imediat după ce termină el de vorbit, Katherine se aplecă asupra mașinii de scris, pierzîndu-se în complexitatea ei.

Un strigăt uimit de durere o întrerupse deodată din studiu. Lăsă cartea să cadă și dădu fuga în dormitor.

Capitolul nouă

Katherine deschise ușa repede și intră în cameră, dar acolo nu era nimeni. Se uită prostită la pătuțul gol pînă cînd auzi alt icnet și un „au!” de durere, ceea ce o făcu să-și dea seama că exclamațiile lui Jace se auzeau din baie.

Katherine se duse iute într-acolo, dar rămase încremenită de uimire.

Jace și Allison se aflau în cadă. Contrastul dintre fundulețul alb și neted al lui Allison și pieptul acoperit de păr al lui Jace era uluitor. Chiar și mai

uluitoare i se păru lui Katherine imaginea lui Jace care stătea întins în cadă. Nici măcar genunchii pe care îi ținea ridicați datorită faptului că nu încăpea cu totul în cadă, nu îi ascundeau masculinitatea.

– Ah, Katherine, slavă Domnului. Ajută-mă, spuse el strîmbîndu-se de durere și, pentru prima oară, ea observă care era motivul suferinței lui.

Allison era întinsă pe pieptul lui și îl apucase strîns de firele de păr. Datorită bucuriei de a fi găsit o jucărie nouă, strîngea din ce în ce mai tare și lovea încîntată cu piciorușele în burta lui.

Katherine înghiți nodul imens care i se pusese în gîtlej și murmură:

– O s-o iau imediat...

Se aplecă și apucă trupul mic și alunecos de mijloc.

– Nu! strigă Jace cuprins de panică. Dacă faci asta, mă depilează și se pare că ustură îngrozitor.

Katherine se uită la degetuțele care păreau încurcate zdravăn în părul negru și își dădu seama că avea dreptate.

– Atunci...? Începu ea să întrebe.

– Vezi dacă poți să-i descleștezi degetele. Mi-e teamă să-i dau drumul. E extrem de alunecoasă.

Katherine închise ochii o clipă și trase adînc aer în piept, după care îngenunche lîngă cadă și îi desprinse ușor degetele lui Allison. Atunci, Jace îi

Dragoste mai presus de rațiune

apucă pumnul și i-l ținu departe de el.

Katerine făcu același lucru și cu mîna cealaltă, aplecîndu-se peste trupul lui ca să vadă ce făcea. Refuză să-i simtă răsufierea în păr.

În cele din urmă, Jace scăpă din mîinile lui Allison, dar, în loc să i-o dea lui Katherine, se ridică repede continuînd să țină fetița în brațe.

– Ar trebui să-ți dau o bătaie bună pentru asta, domnișoară, o certă el. De acum încolo cînd o să mai facem baie împreună, o să-mi pun un tricou.

Fără să se rușineze, se duse gol pușcă în dormitor, unde o șterse pe Allison cu un prosop moale. O ignoră pe Katherine după ce îi aruncă peste umăr un „Mulțumesc, scumpo“.

Ea trecu pe lîngă el cînd traversă dormitorul. Jace îi punea pijamaua lui Allison stînd aplecat peste pătui. Fesele lui tari erau doar puțin mai deschise la culoare decît spatele lat și neted și se continuau apoi cu niște pulpe lungi și muscu-loase. Katherine ieși repede și se întoarse în living.

Răsfoi manualul care, cu numai cîteva clipe înainte, îi atrăsese atenția, și, după ce îl scăpă din mîinile tremurătoare, îl puse lîngă mașină. Nu mai putea să citească, de acest lucru era convinsă. Nu îl vedea decît pe Jace întins în cadă.

Se duse la bucătărie. Trebuia să găsească acolo ceva care să-i distragă atenția, să o liniștească, așa încît să înceapă să se poarte ca un om nor-

mal din nou și nu ca o bucată de gelatină.

Ridică ușor capacul de pe cratița cu sos și adu-mecă aroma delicioasă. Tocmai îl pune-a la loc cînd auzi niște pași înăbușiți și știu că Jace se afla în spatele ei. Capacul de aluminiu îi scăpă pe aragaz, dar înainte ca ea să apuce să îl ia, Jace întinse mîna și îl așeză la loc deasupra cratiței. Ea îi simți pieptul lipit de spate.

Își strecură apoi ambele mîini pe sub buza ei și, cu un gest iute, îi desfăcu sutienul. Dînd la o parte articolul din dantelă îi cuprinse sîinii.

– Te-a încins și te-a tulburat, nu? o întrebă el adu-mecîndu-i ceafa pe sub păr.

Virful limbii îi explora pielea catifelată de după ureche.

– Ce anume?

Mîinile lui o frămîntară ușor.

– Imaginea goliciunii mele. Se știe că poate tulbura teribil. Cînd eram în Africa, era de ajuns să trec pe stradă ca părinții fetelor să tremure de frică.

Vocea îi era puțin mai mult decît o șoaptă captivantă. Se apropie și mai mult și pulpele i se fre-cară de picioarele și de șoldurile ei.

Era greu să scoată vreun cuvînt, dar Katherine continuă acea conversație neobișnuită.

– M-mergeai gol pe stradă?

Mîinile lui îi lipiră sîinii unul de celălalt și își frecă degetele mari de sfîrcurile întărite.

Dragoste mai presus de rațiune

– Bineînțeles. În unele culturi africane, asta-i o chestinune de formă. N-am intenționat nici un joc de cuvinte, spuse el apoi, mușcându-i ușor lobul urechii.

– Aici nu e Africa, spuse ea oftînd cînd mîinile lui îi alunecară peste burta plată. Și ți-aș fi recunoscătoare dacă n-ai... ah, Jace.

O întoarse cu fața spre el. Ochii îi erau plini de hotărîre cînd o luă în brațe și străbătu cu ea living-ul, ajungînd în dormitorul care, pînă atunci, fusese numai al lui. O așeză cu grijă pe pat după care se ridică, își desfăcu prosopul din jurul mijlocului, lăsîndu-l să cadă, și se întinse lîngă ea.

Îi dădu la o parte părul care îi acoperea obrajii îmbujorați și îi sărută ușor tîmpla.

– Katherine, o să fac dragoste cu tine.

Nu îi cerea permisiunea. Își afirma intenția. O sărută cu tandrețe și cu o insistență convingătoare.

Se bucura de fiecare parte a trupului ei pe măsură ce i se oferea privirii. Îi îndepărtă hainele cu multă îndemînare și cu un calm înnebunitor, oprindu-se mereu să sărute și să mîngîie.

Cînd îi trase bikinii peste picioarele lungi, șopti cuvinte de laudă pentru trupul ei pe care Katherine nu și-ar fi închipuit niciodată că le putea rosti cineva.

Se întinse lîngă ea și o ținu strîns. Încetul cu încetul, trupul i se relaxă sub mîngîireile lui

Sandra Brown

liniștitoare. Mișcările lor excitante o făcură să participe și ea. Capul îi era pe pernă și bărbia ridicată, permițându-i gurii lui să-i atingă gâtul.

Buzele lui se contopiră apoi cu ale ei, sărutînd-o cu extrem de multă pasiune și tandrețe. Limba îi cerceta dulceața în timp ce mîinile îi explorau trupul. Continuă să rămînă cu buzele lipite de ale ei cînd șopti:

– Nu știu ce-ți place. Spune-mi dacă...

Ea, însă, îl reduse la tăcere, sărutîndu-l. Dacă acela era un exemplu pentru ceea ce avea să urmeze, nu era nimic care să nu-i placă.

Gura lui îi alunecă apoi ușor pe obraz spre ureche, tachinînd-o cu răsuflarea lui fierbinte și cu limba lui agilă.

Mîna o mîngîie pornind de pe umeri, peste sîni și în jurul mijlocului. Degetele lui îi mîngîiară interiorul mătăsos al pulpelor și ea se simți străbătută de un foc lichid.

– Ai o piele ca de catifea, murmură el plimbîndu-și mîna peste feminitatea ei. Îți aduci aminte de seara cînd te-am dus la culcare?

– Da, șopti ea.

– Și atunci aș fi vrut să te ating așa, spuse el oprindu-și mîna în triunghiul ei mătăsos.

Răsuflarea ei întretăiată îi fu oprită în gîtlej de sărutul lui adînc. Ea îi luă atunci capul în ambele mîini și i-l trase ușor în jos.

Dragoste mai presus de rațiune

– Jace, sărută-mă aici, spuse ea rugător apropiindu-i capul de sîni.

El îi sărută unduirile moi. Cu limba le contură părțile de dedesubt, pînă cînd ea începu să se zvîrcolească de dorință. Cînd îi simți gura închizîndu-se în jurul unui sfîrc, se auzi gemînd cuprinsă de extaz. El trase ușor și apoi își înălță capul încet și își folosi doar limba pentru a gusta acel mugur tare.

Ea îi prinse umerii și îi exploră mușchii tari. Căpătînd mai mult curaj, își strecură mîinile între trupurile lor și își plimbă degetele prin părul des de pe pieptul lui și examinîndu-i curioasă sfîrcurile mici și cafenii. Fu încîntată cînd îl auzi respirînd mai uite.

– Ah, Katherine, ești atît de dulce, spuse el cînd degetele îi descoperiră căldura umedă dintre pulpe.

– Acum? o întrebă el în timp ce îi rodea ușor urechea. Acum?

Ea încuviință și sărutul lui deveni simbolic.

Se ridică deasupra ei și găsi comoara pe care o căuta. Intră în moliciunea ei și împinse ușor, dar cînd întîlni un vâl neașteptat de împotrivire, se opri puțin și o privi uimit. Mîinile agitate de pe pulpele lui și șoldurile ei înălțate îl îndemneau să nu mai zăbovească.

După ce durerea inițială trecu, Katherine se

supuse ineditului acelei experiențe. Își alungă orice gând conștient, orice lucru care ar fi putut atenua furia senzațiilor care o copleșeau. Nu mai conta cum îl cherna, cu cine era înrudit sau faptul că proveneau din lumi diferite. Nu era doar o unire fizică, ci și una spirituală. Îi aparținea; era corect.

Deși era primul ei iubit, Katherine știa că era un adevărat expert. O încuraja, o lăuda, o adora, făcea dragoste cu ea prin intermediul cuvintelor ca și prin intermediul trupului. O săruta, o mușca, o lingea, o mângîia, o respira. Era ceva mai presus de o simplă consumare.

Cînd se simți alunecînd spre o stare de uitare necunoscută dar seducătoare, strigă:

– Jace! Jace!

– Da, scumpa mea, da, îi șopti el la ureche. Katherine, scumpă Katherine, dă-i drumul.

Și ea îl ascultă.

– O virgină? întrebă Jace uimit stînd în pat lîngă ea și ținînd-o strîns. Sînt însurat cu o virgină de douăzeci și șapte de ani, zise el apoi clătînînd din cap nedumerit.

– Acum nu mai sînt, zise ea lipindu-se și mai mult de el, dacă așa ceva era posibil.

Dragoste mai presus de rațiune

– Obrăznic! spuse el dîndu-i o palmă peste șezut în joacă. Acum bănuiesc că o să vrei s-o faci tot timpul, adăugă el oftînd și prefăcîndu-se resemnat.

Ea chicoti și se sprijini în coate, în timp ce el îi acoperea fața cu sărutări. Începu să o gîdile pînă o făcu să cadă pe spate. O privi și rîse ușor înainte de a-i captura gura.

Împreunîndu-și mîinile pe după gîtul lui, Katherine îl trase și mai aproape, încîntată că se întorseseră la pasiune. El îi mîngîie gîtul ușor și își coborî degetele spre pieptul ei, așezîndu-le apoi posesiv pe sînii ei.

Se opri din sărutul lui arzător și îi privi sînii și sfîrcurile care se întăreau sub atingerea lui.

– Fascinant, spuse el aplecîndu-se și sărutîndu-i ușor.

După aceea, mîna îi alunecă spre abdomen și, chiar atunci din stomacul ei se auzi un zgomot.

– Ți-e foame? o întrebă el rîzînd și desprinzîndu-se de ea.

– Da, gemu ea, întinzîndu-se spre el. Dar nu de mîncare.

– Haide, spuse el dîndu-se jos din pat. Hai să mîncăm.

Își puse o pereche de pantaloni scurți și un tricou care îi acoperea doar umerii și partea de sus a pieptului, lăsîndu-i gol mijlocul.

Sandra Brown

– M-aș simți jignit dacă n-ai gusta celebrul meu sos pentru spaghete.

– Aș prefera să stau în pat, scînci ea.

– Și eu, dar de acum încolo, doamnă Manning, am de gînd să mă asigur că îți vei menține un nivel ridicat de energie. Pentru că o folosești excelent.

O apucă de braț și o trase în genunchi la marginea patului. Își ascunse fața în gîtul ei ținînd-o strîns și mișcîndu-și mîinile în sus și în jos pe spatele ei.

– Katherine?

– Hmm?

– Îmi faci o favoare?

– Îhî.

– Pune-ți cămașa aia pe care ai avut-o cînd te-am văzut prima oară. Și leag-o la fel ca atunci. Da?

Ea se desprinse de el și îl privi.

– Asta-i favoarea?

– Nu în întregime, recunosu el. Nu mai pune nimic altceva decît o pereche de bikini.

– Jacel exclamă ea. Dar e indecent.

– Și? N-o să mai spun nimănui. O să spui tu?

– Ești incorigibil, șopti ea, sărutîndu-i una din gropițele din colțurile gurii.

– Și ție îți place, spuse el răgușit, după care o împinse în pat și adăugă: Grăbește-te că și mie

Dragoste mai presus de rațiune

mi-e foame.

Cînd Katherine intră în bucătărie îmbrăcată așa cum voise el, Jace se întoarce și o privi lasciv, după care se duse spre ea și o îmbrățișă, sărutînd-o cu pasiune.

– Asta am vrut să fac în ziua aceea, spuse el.

– Asta ai și făcut, îi aminti ea.

– Ah, da, am făcut, nu-i așa? Eh, bravo mie, zise el.

În timp ce spaghettiile fierbeau, Katherine făcu o salată, iar Jace unse cîteva felii de pîine cu unt și usturoi și le vîrî în cuptor.

Cu o dexteritate obținută din experiență, el deschise apoi o sticlă de vin roșu pe care o pusese mai devreme în frigider. În mod miraculos, totul fu gata în același timp și se așezară să ia cina.

Să fi fost mîncarea delicioasă, sau fericirea lui Katherine îi dădea acea impresie? Vorbiră în permanență, astfel încît masa dură vreo două ceasuri.

Ea află că Jace urma să împlinească treizeci și trei de ani și care era data nașterii lui. Al doilea prenume al lui era Lawrence. Povestiră amîndoi despre copilăria lor. Fiecare află care erau preferințele, prejudecățile, opiniile politice și filozofiile personale ale celuilalt.

Cînd se săturară de spaghetti, salată, pîine și vin, Jace insistă să mănînce amîndoi cîte un

Sandra Brown

castronel cu înghețată de ciocolată. În timp ce strîngeau apoi masa împreună, Katherine se minună din nou cum de putea să mănînce atît de mult fără să se îngrase.

Stăteau amîndoi lîngă pătutul lui Allison, fiecare cu brațul petrecut pe după mijlocul celuilalt, și se simțeau legați și mai mult de decizia de a crește împreună fetița. Katherine îi schimbă scutecele, dar Allison nu se trezi.

Nu exista nici o îndoială cu privire la locul unde avea să doarmă Katherine în noaptea aceea. Se duse cu Jace în dormitorul celălalt, firesc și fără nici o ezitare. Înainte ca ea să apuce să aranjeze așternutul, el se dezbracă și se duse lîngă ea. Cu o grijă meticuloasă, îi desfăcu nodul cămășii și i-o lăsă în jos peste umeri. Ea își îndepărtă bikinii și apoi se întinseră amîndoi în patul cel mare.

– Sînt teribil de gelos, spuse el mîngîindu-i umărul.

– De ce? întrebă ea cu o voce care aducea mai degrabă a tors de mulțumire.

– Pentru că prima dată ai stat în patul ăsta cu Cooper.

– Așa e, spuse ea oftînd cu o falsă disperare, bănuiesc că va trebui să renunț la Jim.

Riseră amîndoi, după care tăcură un moment îndelungat, mulțumiți să se țină în brațe doar.

– Cum te simți? șopti Jace în întuneric.

– Așa, spuse ea și își strecură mîna cu

Dragoste mai presus de rațiune

timiditate pe sub așternut, iar el își ținu răsuflarea cînd ea își atinse ținta.

Katherine zîmbi satisfăcută cînd îi simți mișcarea instantanee sub atingera ei.

– Dumnezeule, gemu el. Nu la asta m-am referit, dar răspunsul tău e clar.

Făcu un efort pentru a-și controla respirația.

– De fapt, mă întrebam dacă nu cumva ți-am făcut rău, pentru că n-am fost tocmai blînd.

Scoase un geamăt cînd ea căpătă și mai multă îndrăzneală.

– Katherine... spuse el răgușit, după care adăugă, puțin mai normal: Nu mi-aș fi închipuit niciodată că ești virgină.

– Credeai că sînt o stricăță care a înșirat o mulțime de amănți? Întrebă ea mușcîndu-l ușor de gît.

– Nu, sigur că nu, spuse el printre dinții înțeleștați, căci îi era din ce în ce mai greu să vorbească. Doar că mă gîndeam că o femeie atît de frumoasă ca tine trebuia să fi... fost implicată... pînă acum. Mă bucur foarte mult că n-ai fost.

– Ah, Jace, murmură ea cufundîndu-și fața în părul de pe pieptul lui și sărutîndu-l ușor, apoi trecîndu-și limba peste sfîrcurile lui.

– Katherine... spuse el încet. Mă... mă faci să plutesc.

Își strecură mîna sub cearceaf și i-o luă pe a

Sandra Brown

ei, sărutându-i-o.

Îi puse un sărut plin de pasiune în palmă în timp ce o rostogoli pe spate.

Stăpînindu-se cu măiestrie, o posedă din nou cu extrem de multă blîndețe.

Săptămînile următoare au fost idilice. Katherine și Jace erau total absorbiți unul de celălalt. Împărțeau acele priviri și gesturi proprii îndrăgostiților și, totuși, afecțiunea lor era observată de oricine sesiza acele schimbări.

Rîdeau, vorbeau și făceau dragoste cu o bucurie care contrazicea împrejurările în care se căsătoriseră. Katherine se jucă și exersă la mașina de scris, iar pînă la sfîrșitul primei săptămîni, compuse cîteva încercări de reclame.

În timpul zilei, cînd Jace era la lucru, ea își petrecea ore în șir punînd pe hîrtie idei și făcînd cercetări. Îi citea apoi cu glas tare lui Allison, care era o ascultătoare foarte atentă. O țineau într-un pătuț așezat pe podeaua living-ului, pînă cînd, într-o seară, Jace aduse un leagăn de interior. Montînd acel obiect în formă de A și instalînd-o pe Allison pe scaunul moale și confortabil, el remarcă:

– Apartamentul ăsta devine mai neîncăpător

Dragoste mai presus de rațiune

pe zi ce trece.

Pentru cineva care gătise întotdeauna numai de nevoie, Katherine descoperi o plăcere neobișnuită de a găti pentru Jace. Într-o seară îi făcu surpriza unei prăjituri cu ciocolată, despre care el spusese că era mîncarea lui preferată.

Ea știa că era iute la mînie. Nu văzuse acest lucru în seara cînd o atacase Ronald Welsh? Și o mai dovedise de cîteva ori în timpul discuțiilor de dinainte de căsătorie. În ziua cînd fuseseră la lac și, fără să vrea, îl comparase cu Peter, își dăduse seama exact, cît de exploziv îi putea fi temperamentul.

Dar acum nu se vedea nici urmă de așa ceva. Era ușor de trăit alături de el, era ordonat și generos. Allison se bucura de multă afecțiune din partea lui. În fiecare zi cînd venea de la lucru, făcea un duș, se schimba și apoi își petrecea timpul vorbind și jucîndu-se cu ea. Uneori, dacă era agitată, o legăna. Atenția lui o potolea întotdeauna.

Într-o seară, Katherine îl auzi gîngurindu-i în timp ce stătea cu ea în balansoar.

– Allison, fetiță scumpă, tati te iubește. Te iubesc, Allison.

Cuvintele acelea îi străpunseră inima lui Katherine. Căci, nici în cele mai intime momente, Jace nu îi spusese că o iubea. O copleșea cu

Sandra Brown

vorbe de dragoste, și niciodată nu se elibera fără să-i ofere și ei, cu răbdare și tandrețe, o perfectă satisfacție.

Tinjea, deodată, să-l audă spunându-i acele cuvinte cu acea sinceritate cu care îi vorbea lui Allison. Și atunci își dădu seama.

Îl iubea pe Jason Manning.

Cînd se întîmplase? În ce moment renunțase la suspiciune și îl acceptase ca pe un bărbat sincer ce părea să fie? Cînd încetase să mai caute motive ascunse în adîncimile ochilor lui? Nu știa. Tot ce știa era că îl iubea și că, dacă nu avea să rămînă în viața ei, aceasta avea să se transforme într-un vid întunecat.

Niciodată nu își permisesese să fie atît de vulnerabilă în fața altei persoane. Era ceva ce o speria. Mai întîii își asumase controlul asupra vieții ei. Acum îl deținea și pe cel asupra inimii și a sentimentelor ei. Ce avea să facă dacă îi înșela vreodată încrederea? Cum i-ar fi suportat duplicitatea?

Alungă acel gînd îngrozitor din minte și îl ascultă cum îi cînta încet lui Allison. Nu ar fi înșelat-o. Nu ar fi putut! Nu cînd trăiau o experiență sexuală atît de totală. Nu se mai săturau unul de celălalt.

Un alt gînd cumplit îi invadă mintea. Pofta trupească. Bărbații puteau să facă sex și, în același timp, să rămînă cu sufletul și mintea întregi. Asta

Dragoste mai presus de rațiune

Însemnau, oare, pentru Jace toate acele clipe splendide de iubire? Să fi fost, oare, atât de abil, încît să o facă să creadă că însemnau la fel de mult pentru el ca pentru ea? Oare vorbele pe care i le șoptea la ureche cu atîta pasiune nu erau decît niște tirade învățate pe de rost?

– Hei, ce bunătate culinară mai pregătești pentru seara asta?

O trezi din acea reverie tulburătoare venind în spatele ei lîngă aragaz și punîndu-i mîinile pe umeri.

– Ochi de șopîrlă, spuse ea rîzînd și frecîndu-se fără să-și dea seama de el.

– Cu sos de brînză? Grozav! Una din mîncărurile mele preferate, spuse el adulmecîndu-i ceafa și lipind-o de el sugestiv. Și la desert?

„Ușurel, Katherine“, își spuse ea. „N-ar putea să te sărute așa dacă n-ar simți ceva pentru tine.“

Pe măsură ce sărutul deveni mai profund, toate gîndurile dispărură din mintea ei.

Katherine bombăni hîrtoapele care îi făceau

Sandra Brown

mașina cea nouă să zdrăngăne în timp ce se îndrepta spre locul de forare. Îi făcea o surpriză lui Jace cu un prînz special. Happy fusese încîntată să aibă grijă de Allison cînd Katherine îi spusese ce avea de gînd.

Happy Cooper sesizase schimbarea ce se petrecuse între Jace și Katherine. Încă de cînd îi văzuse prima oară, bănuise că era soțul lui Katherine și că venise după ea după ce aceasta plecase în urma vreunui conflict ca între soți.

Oricine vedea că erau nebuni unul după celălalt. Și, cu siguranță Jace era tatăl lui Allison, altfel nu putea să țină atît de mult la acel copil. Era încîntată că cei doi își rezolvaseră problemele care îi despărțiseră inițial. Poate că nu stătuseră destul timp singuri. Astfel că avea grijă ca acest lucru să nu se mai întîmple și se oferea mereu să stea cu Allison. Pe urmă, din moment ce Katherine lucra acasă acum, îi simțea lipsa fetei.

Katherine începu să audă zgomotul caracteristic zonei de forare chiar înainte de a ajunge. Bucuroasă că drumul acela hurducăit se sfîrșise, parcă mașina la o mică distanță de locul propriu-zis și continuă să meargă pe jos.

În coșul pe care îl ținea pe braț erau o sticlă de vin, pui fript și fructe. Sînii, nestingeriți de vreun sutien, i se mișcau sub bluza de mătase în timp ce mergea pe drumul acela accidentat.

Dragoste mai presus de rațiune

Chicoti ușor gîndindu-se la ce avea să urmeze. Se gîndi la tot felul de scheme prin care să-l facă pe Billy să iasă din rulotă, așa încît ei doi să se bucure de un prînz intim.

Spre surprinderea ei, văzu că nu avea să fie nevoie să-l îndepărteze pe Billy, căci acesta nu era în rulotă, ci își făcea de lucru la una din camionetele vechi. Judecînd după toate piesele din jurul lui, era ocupat de multă vreme.

– Bună, Billy, îi strigă ea pentru a acoperi zgomotul.

Cînd el își ridică privirea și o văzu, se uită nervos peste umăr, spre rulotă, după care se apropie de ea tîrșîindu-și picioarele crăcănate și ștregîndu-și mîinile pe o cîrpă murdară de petrol.

– Bună, Katherine.

– De ce nu lucrezi în rulotă? Ți-a dat Jace altceva de făcut cumva? Întrebă ea rîzînd și arătînd spre mașina dezmembrată.

– Nu, am plecat de bunăvoie. N-am vrut să stau sub același acoperiș cu ea, zise el arătînd din cap spre o mașină Winnebago lungă și sclipitoare pe care Katherine nu o observase pînă atunci.

– Ea?

– Da, spuse Billy simplu, după care întoarse capul și scuipă disprețuitor în praf.

Se întoarse agale spre camionetă, iar Katherine se uită uluită întîi la mașină și apoi la

rulotă.

– Ei bine, spuse ea ofînd. Halal dejunuri-surpriză.

Se duse la rulotă, deschise ușa și intră în spațiul slab luminat. Cînd ochii i se obișnuiră cu întunericul, se uită spre biroul lui Jace.

În clipa aceea simți că-i vine rău. Rămase fără grai, uluită și cu inima zdrobită. Apoi, o gelozie cumplită îi puse stăpînire pe tot trupul.

Jace stătea sprijinit de birou cu picioarele lui lungi depărate și întinse, iar între ele, cu mijlocul lipit intim de el, se afla o femeie brunetă. Mîinile lui Jace erau împreunate la spatele ei și degetele ei cu unghii date cu lac roșu se strecurau prin părul lui negru și des.

Văzînd reacția de uimire a lui Jace la apariția lui Katherine, femeia se întoarse și o privi cu un aer de superioritate și cu niște ochi închiși la culoare și umezi. Nu îi dădu drumul lui Jace, în schimb, spuse pe un ton mîeros:

– Trebuie să fii Katherine. Ce plăcere să te cunosc.!

Se apropie și mai mult de Jace cu mișcări senzuale și spuse cu o stînjeneală prefăcută:

– Ah, iartă-mă, te rog. Nu m-am prezentat. Sînt Lacey Newton Manning. Soția lui Jace.

Capitolul zece

Katherine poseda, probabil, foarte multă autodisciplină și autocontrol care o împiedicară să leșine sau să o rupă la fugă. În schimb, își încheștă pumnii, înfigându-și unghiile în palme. Plămînii i se contractară și răsuflarea păru să-i iasă din trup încetul cu încetul pînă cînd trase aer în piept într-un efort de a se stăpîni.

Își desprinse privirea de chipul ironic și triumfător al lui Lacey și și-o îndreptă spre Jace a cărui supărare se manifestă printr-o zvicnire în

Sandra Brown

maxilarul rigid și prin răceala ochilor. Se desprinsese încet din îmbrățișarea lui Lacey și se ridică, dînd-o la o parte.

– Nu e chiar așa, Lacey. Ești fosta mea soție, ceea ce cred că e o diferență, o corectă el.

„Deci, chiar a fost căsătorit cu femeia asta“, își spusese Katherine, care se agățase de speranța foarte slabă cum că Lacey i-ar fi făcut o glumă proastă unui vechi prieten. Dar atitudinea seducătoare pe care o avea față de Jace demonstra că relația lor depășea cu mult limitele prieteniei. Pînă și un prost ar fi observat asta.

– Ah, Jace, îl mustră Lacey supărată, totdeauna ai fost atît de precis. Eu încă mă mai simt măritată cu tine. Întotdeauna o să te consider soțul meu. În ochii lui Dumnezeu, sîntem.

– Zău? spusese el arcuindu-și o sprînceană cu scepticism. Lacey, dacă Dumnezeu i-ar lua în considerare pe toți care se cred căsătoriți cu cineva, lumea ar fi plină de bigami.

Katherine nu își amintea să-l mai fi auzit vreodată vorbind cu atîta amărăciune. Se referea, oare, la căsnicia lor? Durerea din inima ei era insuportabilă.

El continuă să o privească pe Lacey stăruitor, în timp ce ea îi făcea o invitație foarte clară cu buze provocatoare.

Katherine se simți străină și în plus. Trebuia

Dragoste mai presus de rațiune

neapărat să plece de acolo. Privirile lor intime îi făceau greață. Întrerupsese o întâlnire intimă pe care ei păreau dornici să o continue.

Coșul cu mâncarea de prînz îi căzu din mînă. Înciudată, Katherine spera ca totul să se împrăstie pe jos și să facă murdărie. Poate că sticla de vin avea să se spargă. Cînd atinse clanța ușii, el strigă:

– Katherine, unde te duci?

Ea îl privi furioasă, nevenindu-i să creadă. Oare își pierduse mințile? Credea că avea să stea să vadă cum își dorește – sau își iubește – fosta soție?

– Acasă, spuse ea cu răceală. Am venit doar să-ți aduc ceva de mîncare.

– Ia te uită ce... Începu Lacey, dar Jace o întrerupse.

– Mulțumesc, spuse el.

Acea expresie de durere nu dispăruse de pe chipul lui, dar capacitatea de percepție nu îl înșelase niciodată. O măsură din cap pînă-n picioare cu ochi intuitivi. Știa de ce venise și ea roși puternic. Planurile ei de a petrece cîteva momente de intimitate ca între soți i se păreau acum obscene.

– Poate mîncăm împreună mai tîrziu, propuse el.

– Nu cred, spuse Katherine tăios.

Sandra Brown

Jace mormăi o înjurătură. Fiecare părticică a trupului îi emana furia.

– Bine, încă nu pleca. Vreau să stăm de vorbă.

Lacey se urcă pe birou, încrucișându-și picioarele. Șoldurile și pricioarele i se vedeau foarte bine conturate prin pantalonii albaștri de mătase. Prin bluza bej croșetată, Katherine îi vedea sînii mari cu sîrcuri închise la culoare. Și Jace îi vedea, își spuse ea nefericită.

– Nu-i așa că Jace e un soț minunat, Katherine? Întrebă ea cu un glas mieros. Cînd eram căsătoriți, mă ținea ocupată cîte o oră de fiecare dată.

– Lacey, zise el furios.

– Și acum îmi amintesc cum era cînd făceam dragoste, ceea ce se întîmpla foarte des, spuse ea rîzînd. Face din sex un adevărat eveniment, nu?

Katherine simți că-i vine să verse și tare mult ar fi vrut să alerge spre ușă și să se depărteze cît mai mult posibil de acei ochi. căprui batjocoritori și de acea gură senzuală.

– Binînteles, căsătoria noastră s-a bazat pe dragoste, în timp ce a voastră...

Katherine completă fraza în gînd. Oare Jace considerase necesar să-i povestească lui Lacey împrejurările în care se căsătoriseră?

– Lacey, toate astea țin de trecut și nu o

Dragoste mai presus de rațiune

privesc absolut deloc pe Katherine.

Era, oare, o tentă de avertisment în tonul lui?

– Ba dimpotrivă, dragul meu, spuse ea sprijinindu-se cu mîinile de suprafața biroului și aplecîndu-se puțin înainte.

Sînii grei i se balansau asemeni unor pepeni copti.

– Cred că i-ar plăcea să afle că am divorțat din cauza copiilor.

Se uită la Katherine cu un aer de superioritate.

– Vezi tu, Jace are o mare pasiune pentru familie. Imediat după ce ne-am căsătorit, a început să-mi spună că vrea copii, zise ea și se bosumflă. Dar eu am vrut să fie numai al meu un timp.

– Lacey, eu...

Ea se lăsă pe spate și începu să-și balanseze picioarele. Îl ignoră pe Jace și continuă, netulburată de furia lui crescîndă.

– Nu-i un mare noroc că a făcut rost de o familie de-a gata însurîndu-se cu tine?

Zîmbetul ei era strălucitor, dezvelind niște dinți albi și ascuțiți.

Katherine își mușcă buzele. Refuza să se arate distrusă în fața lui Lacey sau a lui Jace. Cînd el făcu o mișcare spre ea, se feri brusc. Tot ce spunea Lacey era adevărat, dar, într-un fel, a auzi acele cuvinte rostite de femeia aceea superbă

Sandra Brown

care fusese căsătorită cu Jace, trăise cu el, dormise...

Se cutremură. Faptul că el îi povestise lui Lacey despre viața lor personală era o insultă de neiertat. Poate că stătea acolo să o asculte pe Lacey fiindcă în subconștient dorea să fie pedepsită. Fusese o proastă că acceptase acea căsătorie de la bun început. Apoi mai făcuse un pas și se îndrăgostise de Jace când știa că nu este ceva reciproc. Ajunsese să aibă încredere în el. Aceasta fusese greșeala cea mai mare. Ar fi trebuit să-și dea seama. Mary nu îl iubise pe Peter și nu avusese încredere în el?

– Din moment ce ține atât de mult la a avea o familie, cum să nu se ofere să crească fetița bietului și scumpului Peter? Totuși, îi stă în fire să sacrifice tot pentru o cauză nobilă.

– Taci, Lacey, spuse el întorcându-se spre ea și străpungînd-o cu ochii lui albaștri care aruncau fulgere de mînie.

Se vedea foarte limpede că era nervos. Lacey scotea în evidență amănuntele neplăcute ale căsătoriei lui și acestea îl deranjau, mai ales când se vedea foarte clar că încă își mai iubea fosta soție.

– Eh, așa faci tu, dragul meu, că o situație neplăcută să se rezolve cu bine, zise ea studiîndu-și manichiura. Ai fost foarte generos făcîndu-i

Dragoste mai presus de rațiune

rost lui Katherine de slujba asta. Bineînțeles, cu cât e mai ocupată, cu atât stai mai puțin cu ea.

Ultimele ei cuvinte îi străpunseră inima lui Katherine ca o suliță. Involuntar, mușchii feței îi zvicniră și se întoarse furioasă spre Jace.

– Ce-ai făcut pentru a-mi face rost de slujba asta?

– Ah, draga mea, ar fi trebuit să-l auzi cum căuta să-l convingă pe tata că e o idee bună, zise Lacey. Eu ascultam la celălalt telefon. Practic îl implora să fie de acord cu ideea reclamelor ăstora prostești.

Katherine asculta fiecare cuvânt, îngrozită de implicațiile lor. Căuta pe chipul lui Jace vreun semn de negare, dar el nu făcea decât să strângă din maxilar și să adune răceală în ochi.

– E adevărat, Jace? E adevărat că ai născocit o slujbă inutilă pentru mine?

– Katherine, ascultă-mă, te rog... zise el făcând un pas spre ea.

– Răspunde-mi, afurisit să fii, strigă ea. Domnul Newton a avut ideea sau tu?

– Nu înțelegi...

– Spune-mi. Acum!

– La naiba! explodează el. Ți-aș explica dacă m-ai lăsa să termin o frază.

– N-am nevoie de nici una din explicațiile tale mincinoase. A cui a fost ideea reclamelor?

Sandra Brown

Văzînd că nu răspunde, strigă:

– A cui?

– A mea! urlă el.

Cuvintele acelea ricoșară în pereții rulotei, găsindu-și ecoul în spațiul strîmt din interior.

Katherine și Jace se înfruntau ca doi tauri extrem de furioși. Piepturile li se umflau, nările le fremătau și furia îi mistuia.

În cele din urmă, Katherine se sili să-și elimine tensiunea din trup și, îndreptîndu-și umerii, se pregăti să iasă. Deschise ușa și coborî pe treaptă.

Se miră cînd Jace veni după ea și o apucă de braț cu putere.

– Dă-mi drumul, zise ea încercînd să se elibereze din strînsoare.

– Nici vorbă. N-o să pleci de aici ca din pușcă, pentru că ar servi drept subiect de bîrfă.

Mergea lîngă ea cu pași mari și furioși.

– Eh, sigur că nu vrem să se bîrfească despre viața amoroasă a șefului, nu-i așa? Întrebă ea cu dulceață în glas. Cred că precauțiile tale sînt inutile din moment ce fosta ta soție se află deja aici.

Strînsoarea lui era dureroasă, dar el nu-i dădu drumul, ci ignorîndu-i sarcasmul, o întrebă:

– Unde naiba ți-e mașina?

– Acolo, zise ea arătîndu-i camioneta parcată la umbra unui stejar.

Dragoste mai presus de rațiune

Practic o tîrî restul drumului. Credea că-și păcălește oamenii făcînd pe cavalerul? Parcă ei nu își dădeau seama că era furioasă după chipul rigid și spatele drept?

Cînd ajunseră la mașină, unde nu mai puteau fi auziți de nimeni din cauza zgomotului produs de echipamentul de forare, spuse:

– Nimic din ce s-a spus sau s-a făcut acolo nu are importanță pentru noi. Mă auzi, Katherine? o întrebă el scuturînd-o ușor.

– Mă doare. Vrei să-mi dai drumul, te rog?

Îl privea calmă, fără să arate nimic din tulburările lăuntrice.

– El îi dădu drumul imediat și ea își frecă brațul, încercînd să-și refacă circulația sîngelui.

– Să mă aștept la un tratament și mai dur cînd vii acasă? Mai vii acasă?

– Katherine, spuse el exasperat, dar își întoarse privirea spre peisajul din jur care era atît de liniștit.

Oftă adînc și o privi din nou.

– Cînd ți-am făcut rost de slujbă...

– Îți mulțumesc, dar n-o vreau, spuse ea cu amărăciune.

– Am făcut-o pentru tine!

– Ah, sînt convinsă, spuse ea rîzînd ironic. Era singura parte din viața mea asupra căreia nu dețineai controlul. Cariera mea. Ai pus stăpînire

Sandra Brown

pe viața mea, pe casa mea. Pe...

Se opri înainte să facă o mărturisire care i-ar fi confirmat totala umilire.

– A trebuit să ai totul, nu? N-ai vrut să păstrez nici măcar o fărîmă din mîndria sau respectul față de mine însămi. Dumnezeu, voi aștia din familia Manning, sînteți tare lacomi. Acum îți sînt absolut îndatorată și sînt sub supravegherea ta, nu?

Recunoștea simptomele. Furia lui începea să iasă la suprafață. Vorbele ei îi străpunseră armura. „Așadar, am avut dreptate”, își spuse ea, văzînd cum cutele din jurul gurii lui deveneau și mai adînci. „Adevărul doare întotdeauna și el nu suportă.”

– Bine, spuse el amenințător. Poți să crezi ce vrei, adăugă el apoi și făcu încă un pas spre ea. Dar mai dețin controlul asupra unui lucru de care ai uitat să spui.

– Care? întrebă ea cu un glas tremurător, temîndu-se instinctiv de licărirea periculoasă din ochii lui.

– Ăsta, zise el și o trase la piept.

– Nu... protestă ea înainte ca gura să-i fie astupată de a lui.

După un sărut de pedeapsă, el își înălță capul o clipă.

– Poți să începi să-mi plătești datoriile.

O ținea nemișcată, lipită de trupul lui tare ca o stîncă. Își apăsă buzele pe gura ei închisă și nu

Dragoste mai presus de rațiune

renunță pînă nu o făcu să se deschidă.

Limba îi pătrunse înăuntru și șoldurile i se frecau de ale ei lipind-o de mașină. Mîinile o pipăiau peste tot, jignitoare și abuzive. Din fericire, el se afla cu spatele spre zona de lucru și nimeni nu era martor la umilirea ei.

El își încetă sărutul și își lipi buzele de gîtul ei.

– Ai venit pentru un prînz intim, nu-i așa? o întrebă el răgușit.

Ea scînci și lacrimile amenințau să-i țîșnească din ochi cînd își aminti de planurile ei inițiale. Atîtea se întîmplaseră de atunci. Cum i se spulberaseră visurile în interval de o oră!

– Mi-ar fi făcut mare plăcere, Katherine, spuse el atingîndu-i sînul. Știu că n-ai nimic pe sub bluză. În gîndul meu îți vād sîinii, îi simt și îi gust.

Îi găsi gura din nou și, de data aceasta, în sărutul lui nu mai exista nici un pic de violență, ci era extrem de tandru. Gura lui îi sorbi buzele și limba, pînă cînd ea se relaxă total.

Degetele lui îi frecară sfîrcurile prin materialul subțire al bluzei pînă le simți răspunzînd. Erau ca niște nasturi tari și catifeლაți sub atingerea lui.

Katherine simți cum fermitatea i se topea sub mîngîierile lui. Trupul o trăda prin faptul că răspundea mișcărilor lui. Nu. Nu trebuia. De la început fusese atrasă spre el datorită sexualității lui convingătoare și vāditei lui virilități. Acum su-

ferea din cauza propriei slăbiciuni. Acest lucru nu însemna nimic pentru el. Folosea acele îmbrățișări drept niște metode de a-i înfrînge voința, de a-i distruge autocontrolul și de a obține ceea ce voia.

Adunîndu-și toate puterile, îl împinse, deodată. Ochii lui, încețoșați din cauza pasiunii, clipiră de cîteva ori, încercînd să se focalizeze. Cînd îi văzu chipul furios, își lăsă brațele să-i cadă pe lîngă trup.

– Greșești, Jace. Nu mă mai impresionezi. Nu mai ai putere asupra nici unei părți din viața mea. Plec acum, dar după toate aparențele, Lacey are de gînd să mai rămînă. Sînt sigură că e mai mult decît gata să-ți satisfacă cele mai primitive instincte.

Urcă la volan și trînti portiera. După ce porni motorul, Jace puse mîna pe mînerul ușii.

– Un discurs frumos și bine jucat, Katherine, dar nu ține.

Furia îi dispăruse din glas.

– Mă mai vrei încă la fel de mult cît te vreau și eu. Și o să vin acasă ca de obicei.

Katherine îl înjură în gînd pe Jace, propria ei vulnerabilitate și treapta de sus în care se lovi

Dragoste mai presus de rațiune

cînd intră în casă. Din fericire, mașina lui Happy nu era pe alee. Probabil că plecase cu Allison la cumpărături. Aceasta îi oferea lui Katherine răgazul necesar pentru a se gîndi la problema ei și pentru a-și linge rănile.

Nu-i stătea în fire să se trîntească în patul cel mare și să izbucnească într-un torent de lacrimi. Katherine Adams cea calmă și stăpînă pe sine rareori își lăsa emoțiile să erupă cu atîta violență. Dar niciodată nu se simțise atît de trădată.

Nici măcar nu știuse că Jace mai fusese căsătorit. Cît de mult, oare? Cînd? De ce divorțaseră? Lacey spusese că unul din motive fusese dorința lui de a avea copii înainte ca ea să fie pregătită pentru așa ceva. Să fi fost Jace capabil să se însoare cu Katherine și să o crească pe Allison numai pentru a o pedepsi pe Lacey pentru refuzul de a-i dăruii copiii pe care și-i dorea? Acela să fi fost motivul șaradei?

Strîngînd în brațe perna care avea mirosul lui, își cufundă fața în moliciunea ei și îi rosti numele suspinînd. „De ce m-am îndrăgostit de el?” Se muștră ea. Ar fi trebuit să-și dea seama că o asemenea iubire nu exista decît în mințile poezilor și ale visătorilor. Nu putea supraviețui în lumea reală.

Nu își putea aminti de dragostea tatălui ei, deși era sigură că trebuia să o fi iubit foarte mult. După moartea soțului ei, Grace Adams a realizat

Sandra Brown

deodată că moștenise responsabilitatea de a-și întreține copiii și pe sine într-o vreme când femeilor nu li se ofereau prea multe posibilități în privința locurilor de muncă. Dragostea ei luase forma sacrificiului personal pentru ca Mary și Katherine să aibă mai mult. Doar rareori găsea timpul sau energia necesare după o zi de muncă la poștă să le mângâie, să le alinte și să-și arate dragostea față de fete. Dacă își găsea timp pentru așa ceva, Mary era, de obicei, cea care beneficia de atenție, căci era cea mai mică.

Katherine nu își învinuia tatăl că murise și nici mamei ei nu-i găsi vreo vină. Dar ținea să fie iubită. Se ferise întotdeauna de legături temporare, pentru că, undeva, înăuntrul ei, știa că nu ar fi putut suporta durerea despărțirii, de a pierde din nou o ființă iubită. Pînă cînd nu îl întâlnise pe Jace Manning nu își deschisese niciodată inima atît de mult, nu își mai arătase profunda afecțiune pentru nimeni.

Ea și Mary se înțeleseseră foarte bine și, dacă ar fi întrebat-o cineva, ar fi spus că își iubește sora și ar fi fost adevărat. Dar nu era același lucru. Ea și Mary nu avuseseră niciodată discuțiile intelectuale pe care le avea cu Jace. Istețimea și subtilul lui simț al umorului nu se comparau cu teribila naivitate a lui Mary. Jace fusese primul care primise dragostea ei adevărată și acum i-o

Dragoste mai presus de rațiune

respinsese.

Cînd lacrimile îi secară, aranjă patul și se spălă pe față. Cînd se întoarse cu Allison, Happy observă că era neobișnuit de tăcută, dar Katherine nu spuse nimic despre nefericirea ei. O atitudine stoică și indiferentă avea să fie scutul ei.

Pregăti cina vorbind singură. Își pleda cazul, repetînd fiecare cuvînt. Dacă – și era un mare „dacă” – Jace venea acasă, așa cum spusese, ea era gata să-i înfrunțe logica, despre care știa că era mai ascuțită decît o sabie.

Intenționat, făcu baie și se îmbracă îngrijit. Nu voia ca el să o găsească răvășită și deprimată. Nu avea de gînd să se umilească. Avea să-l înfrîngă prin aplombul ei.

În ciuda faptului că își spunea că nu-i pasă dacă se va întoarce sau nu, inima îi tresări cînd auzi motorul jeep-ului urmat de zgomotul pașilor lui pe scară.

Tocmai fixa leagănul lui Allison cînd intră el. Îi aruncă o privire scurtă, după care o așeză pe Allison cu grijă pe scaun. Fetița îl zări pe Jace și începu să dea din piciorușe și să scoată chiote de bucurie. Katherine le întoarse spatele și se duse la bucătărie.

Jace se purta supărător de normal. Se spălă și se jucă cu Allison înainte de cină, așa cum făcea întotdeauna. În bucătărie, Katherine trîntea

Sandra Brown

și zdrăngănea vasele. Când se fripse scoțind ceva din cuptor fără protecția mănușilor, înjură tare și grosolan. „Naiba să-l ia!” își spuse ea. „Uite ce-a făcut din mine!”

Jace intră în bucătărie și întrebă politicos:

– Pot să te ajut cu ceva?

– Nu, spuse ea tăios. Pot să fac totul singură, adăugă apoi cu subînțeles.

– Bine, zise el vesel și se așează la masă.

Era întruchiparea calmului, așa cum stătea la masă cu picioarele lungi întinse, cu gleznelor și cu brațele încrucișate. Ea simți o poftă teribilă de a-i răsturna în cap farfuria cu cartofi fierbinți doar ca să-l vadă pierzându-și cumpătul.

O culcase pe Allison și mâncau în liniște – Jace cu plăcere și apreciere, Katherine cu o hotărâre sufocantă.

Ca de obicei, Jace o ajută la vase. Ea evita orice contact cu el. O dată și-a vîrît mîna în apa cu detergent și i-a prins-o pe a ei mîngîindu-i palma cu degetul mare în timp ce analiza furtuna din ochii ei verzi. Ea și-o smuci furioasă, dar se stropi pe față.

– Vreau să-ți vorbesc, spuse el cînd ieșiră din bucătărie.

Katherine era furioasă că începuse el discuția. Atacul era cea mai bună strategie și acum el deținea acel avantaj. Să-l ia naiba!

Dragoste mai presus de rațiune

– Bine, zise ea tăioasă și se așeză pe un fotoliu în fața canapelei. Și eu vreau să-ți vorbesc.

Jace se așeză pe marginea canapelei și își studie mâinile.

– Ar fi trebuit să-ți spun de Lacey. Iartă-mă. Îmi pare rău că a trebuit să afli despre ea așa.

– Sînt convinsă. Cred că am întrerupt o întâlnire romantică.

– Nu chiar, spuse el scurt.

Expresia feței, care se mai înmuiase cînd își ceruse scuze, devenise acum severă și ochii îi erau furioși.

– Nu? Ah, bineînțeles, acum ai handicapul unei soții, nu? Ce păcat! Dar mă îndoiesc că acest mic detaliu v-ar împiedica să vă reluați legătura.

– La naiba, spuse el frecîndu-și încheieturile degetelor agitat. Întotdeauna ești atît de defensivă. Nu vrei să încerci să înțelegi?

– Să înțeleg? întrebă ea cu o voce ridicată. Intru în biroul soțului meu și îl găsesc în brațele unei femei frumoase, care se întîmplă să fie chiar fosta lui soție, zise ea și făcu o pauză pentru a-și trage răsufierea, și nu înțeleg?

– Ești geloasă? o întrebă el cu o licărire de umor în ochi.

Schimbarea stării lui de spirit o derută. „Da!” ar fi vrut ea să strige. „Da. Pentru tot timpul cît a stat cu tine. Da. Pentru fiecare dată cînd ai făcut

dragoste cu ea. Da. Pentru fiecare sărut pe care i l-ai dat. Da, mă roade gelozia.“

În schimb, spuse cu dezinvoltură:

– Geloasă? Nu. Ca să fii geloasă trebuie să iubești.

Să fi fost o ușoară licărire de durere în ochii lui? Nu, era numai iritare datorită faptului că ea nu se arăta mai distrusă.

– În definitiv, e o căsătorie de conveniență, continuă ea. Amîndoi știm de ce am făcut-o.

Îi ocoli privirea, incapabilă să-i înfrunte ochii cercetători. Se ridică brusc și se duse la birou. Trebuia să pună distanță între ei. „Apără-te, Katherine“, se sfătui ea.

– Eu... ăăă... se bîlbîi ea și se enervă pentru că nu își mai putea păstra sîngele rece cînd o privea el. M-a deranjat faptul că m-ai mințit în legătură cu slujba.

– O să faci o treabă foarte bună, Katherine, indi...

– Să știi că o să fac! exclamă ea răsucindu-se brusc pentru a-l privi. Sînt mai decisă ca oricînd să fac o treabă excelentă. Ca să vă arăt ție și domnului Willoughby Newton că nu trebuie să-mi faci favoruri numai pentru că sînt nevasta unuia din oamenii lui cei mai buni.

„Ai grijă, Katherine“, se avertiză ea. Simțea lacrimile umplîndu- i ochii.

Dragoste mai presus de rațiune

– Indiferent care ți-ar fi fost motivele, mi-ai găsit o slujbă excelentă. Ți mulțumesc, domnule Manning, dar acum sînt o simplă angajată și o să mă descurc singură. Dacă voi reuși, foarte bine. Dacă nu, va fi propriul meu eșec. Dar nu vreau nici un ajutor din partea ta.

Ultimele cuvinte le rosti răspicat și sfidător.

– Te înșeli dacă ți închipui că aș fi vrut să fac altceva, Katherine, spuse el calm.

Pe ea o surprinse foarte mult acea acceptare imediată a discursului ei. Unde îi era mînia? De ce nu riposta? Părea... cum? Trist? Făcu un efort pentru a-și recăpăta elanul.

– Cît despre căsnicia noastră, fiecare își vede de ale lui. Ținînd cont de împrejurări, găsesc că-i cinstit.

– Da.

Nu era o întrebare, ci mai degrabă o afirmație abia perceptibilă.

– Da, spuse ea cu mai multă convingere decît simțea.

Îi oferea permisiunea de a fi cu Lacey cînd dorea. Chiar în clipa în care rostea aceste cuvinte care îi dăruiau libertatea, se întrebă dacă ar fi suportat ca el să o părăsească acum.

– De dragul lui Allison, putem continua să ne prefacem că sîntem o familie, dacă... dacă mai dorești asta, spuse ea cu greu.

Sandra Brown

Făcînd o pauză, îi dădu prilejul de a o contrazice și se rugă să nu o facă. Văzînd că el nu spune nimic, continuă:

– Cred că ar trebui ca amîndoi să ne vedem de treburi și... să facem ce vrem.

Gata. Unde era sentimentul de satisfacție pe care se așteptase să- l simtă? Nici o bucurie triumfătoare nu îi umplea simțurile. În schimb, un gol, în mod ironic, la fel de greu ca o stîncă, îi apăsa inima. Discursul ei păruse banal, copilăresc, neinspirat și nesigur.

Jace se ridică și se duse spre ea.

– Cred că ai perfectă dreptate, Katherine.

Ea își blocă mintea în fața durerii produse de vorbele lui. Strînse din buze pentru a-și înăbuși suspinul ce ar fi dorit să iasă. Chiar și în acel moment spera ca el să-i implore iertarea și să-i spună că o iubea. Ei bine, ea îi dăduse un ultimatum și el îl acceptase. Dar ura aceea acceptare calmă. Era o înfruntare pe care s-ar fi bucurat să o piardă.

El continuă să se apropie încet și se opri chiar în fața ei. Se simțea încolțită, sufocată, copleșită. Aproximarea lui declanșa întotdeauna o distructivă reacție în lanț în trupul ei. Acest lucru se întîmpla încă de cînd îi deschisese ușa și îl văzuse pentru prima oară.

– Cred că fiecare din noi ar trebui să ne

Dragoste mai presus de rațiune

urmărim țelurile personale și să facem ce vrem. Și, în clipa asta, eu vreau să-mi sărut nevasta.

Ea se trezi în brațele lui înainte să aibă timp să-și dea seama care îi era intenția. Gura i-o acoperi pe a ei. Nu era nici un pic de violență în sărutul lui, așa cum se întâmplase în după-amiaza aceea. Forța era la fel de dominantă, dar era cu totul altceva.

Îi simțea gura mișcându-se pe buzele ei cu o precizie rugătoare pînă cînd, fără voia ei, buzele ei se depărtară pentru a-i primi mîngierea limbii. O sărută profund, complet și senzual. Nu își mișcă mîinile, ci doar o ținea strîns lipită de el făcînd inutilă cea mai mică împotrivire.

Ea era cu răsufierea tăiată cînd, în sfîrșit, el își înălță capul. Se uită în ochii ei verzi și umezi și își trase mîinile ușor pînă cînd podurile palmelor îi atinseră părțile laterale ale sînilor pe sub brațe.

– Noapte bună, șopti el atunci și, dîndu-i drumul, se îndepărtă, intră în camera lui și închise ușa.

Instinctiv, întinse mîna căutîndu-i sprijinul și îi șopti numele cu un glas răgușit. Acele senzații, deja familiare, îi furnicau trupul. „Nu mă lăsa așa“, strigă ea în gînd.

Apoi își recăpătă luciditatea. Aceasta se transformă în furie. Și furia clocotea.

Cum a îndrăznit? Cum a îndrăznit să mă

Sandra Brown

sărute astfel după ce și-a petrecut ziua cu Lacey?

Intră furioasă în camera lui Allison și trânti ușa. Zgomotul o trezi pe fetiță și trebui să o legene pînă adormi din nou.

Capitolul unsprezere

– Cred că o să cumpăr niște lemne de foc. Am văzut câteva anunțuri în ziar. Cooper și cu mine ne-am gândit să cumpărăm un stînjén și să-l împărțim. În curînd o să fie destul de răcoare pentru a face focul.

Jace mîncă o brișă și sorbea dintr-o ceașcă de cafea în timp ce Katherine îi dădea lui Allison porția de dimineață de cereale și fructe pasate.

Văzînd că ea nu răspunde încercării lui de a înfiripa o conversație, insistă:

Sandra Brown

– Ce zici?

Sporovăiala lui degajată o supără și acum la fel ca toată săptămîna. Încă din ziua în care noua și minunata ei lume se prăbușise, lăsînd-o pustie, el se purtase ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat între ei.

Ar fi preferat ca el să strige, să azvîrle cu ceva, să aibă o izbucnire de furie, orice, numai să nu fie tot timpul atît de plăcut.

– Cum crezi, murmură ea ștergînd-o pe Allison la guriță cu un șervețel de hîrtie umed.

Cu o săptămîină în urmă, ea n-ar fi crezut că vremea rece avea să-i mai prindă împreună și acum el vorbea de cumpăratul lemnului de foc.

Aproape că-i învinsese atitudinea iindiferentă în seara cînd venise și îi spusese că dăduseră de petrol în locul unde forau.

– Jace, e minunat! exclamase ea, după care se înfuriase pe sine pentru bucuria sinceră pe care o simțise la auzul acelei vești bune.

El o privise repede și zîmbise încîntat.

– Da. Știi, nu pot să mă obișnuiesc niciodată, spuse el frecîndu-și mîinile bucuroși. De fiecare dată cînd descoperim petrol, chiar dacă sînt convins că acest lucru se va întîmpla, e... e...

Se întrerupse și ridică din umeri, rîzînd copilărește.

– E ca nimic altceva.

Dragoste mai presus de rațiune

Ar fi vrut să-i împărășească fericirea, entuziasmul, ar fi vrut să-l îmbrățișeze, să-l felicite, dar...

– Mă gîndeam să ieșim undeva în seara asta, continuă el repede. Am putea s-o lăsăm pe Allison cu Happy și să cinăm...

– Nu, spuse ea scurt.

Dorința de a accepta era extrem de puternică.

– Aăă... am scris ore întregi astăzi și sînt obosită.

Dezamăgirea lui era foarte vizibilă, dar îi zîmbi și spuse:

– Bine. Altă dată.

– Cred că ar cam trebui să plec, spuse Jace acum și se întinse, ridicîndu-și brațele deasupra capului. Mă bucur că am cumpărat patul. Uple camera, dar merită.

Zîmbetul lui era fermecător și diabolic. Ea încercă să-l ignore.

El se aplecă și îi sărută ușor ceafa.

– Ca totul să fie perfect nu mai trebuie decît să fii și tu lîngă mine, zise el, iar buzele lui îi mîngîiau pielea delicată și lui Katherine îi tremură mîna cînd vîrî lingurița în gura lui Allison.

Jace își strecură mîna pe sub brațul ei și îi strînse sînul ușor. Atingera aceea îi pîrjoli pielea pe sub tricoul subțire. Lasă lingurița jos și se ridică, întorcîndu-se iute spre el.

Sandra Brown

– Nu mai face asta, spuse ea și se luptă să-și stăpânească vocea tremurătoare, adăugînd și mai categoric: Dacă vrei să... să te joci cu cineva, du-te și joacă-te cu Lacey.

Se simți încurajată cînd îl văzu strîngînd din buze nervos.

– În plus, trupul ei e mult mai... generos... decît al meu, spuse ea usturător.

Răceala metalică din ochii lui îi arătă foarte limpede că reușise să-l irite. Maxilarul i se încleștă și tot trupul îi era rigid, de parcă ar fi încercat să-și stăpânească o dorință de a ucide.

Totuși, victoria nu-i reveni lui Katherine, căci el o măsură din cap pînă-n picioare cu insolență și spuse:

– Da, așa e. Mult mai generos.

După aceea se întoarse și ieși din bucătărie, iar peste cîteva clipe Katherine auzi ușa de la intrare închizîndu-se în urma lui.

Distrusă, se prăbuși pe un scaun și dădu frîu liber lacrimilor.

– Ah, Jace, spuse ea plîngînd și, fără să-și dea seama, își duse mîna la sînul care, cu cîteva clipe înainte, se înfiorase sub atingerea lui. Mi-e dor de tine, gemu ea și puse capul pe masă, suspinînd.

Nu își putu permite să-și plîngă de milă prea mult, însă. De două zile, Allison era agitată și irascibilă, iar pofta de mîncare îi scăzuse. Nasul îi

Dragoste mai presus de rațiune

era înfundat și, mai târziu, în ziua aceea, începu să tușească. Cu timpul, Katherine se opri din lucru, căci neliniștea în legătură cu sănătatea lui Allison o împiedica să creeze ceva.

După-amiază târziu, fetița plîngea sfișietor și făcuse febră. Katherine se plimba în sus și în jos cu ea în brațe, încercînd să o liniștească prin bătăi ușoare pe spate și cuvinte de alinare. Începu să respire mai greu, iar tusea deveni mai aspră.

Katherine nu reuși să dea de Happy, a cărei mașină nu se afla în locul obișnuit. Cînd sună telefonul, se repezi la el ca la un colac de salvare. Jace suna pentru a-i spune că era posibil să întârzie, dar Katherine era atît de bucuroasă să-i audă vocea, încît uită de mîndrie și de hotărîrea de a-l îndepărta și spuse repede de boala fetiței.

– L-ai sunat pe doctor? Întrebă el.

– Da. A zis să-i dau un sirop pentru scăderea febrei, să o țin sub observație și să-l sun din nou dacă starea ei se înrăutățește.

– Cînd s-a întîmplat asta?

– După-amiază devreme.

– O să-l sun să-i spun să vină acolo. Tu te simți bine?

– Da, zise ea agitat. Dar, Jace, era atît de mică la naștere și plămîinii...

– Știu, draga mea, știu. Stai liniștită că vin și eu cît pot de repede.

Sandra Brown

Katherine puse receptorul la loc și simți un val de iubire cuprinzându-i inima. Jace venea să o ajute. Totul avea să fie bine. Jace avea să vină acasă în curînd. Îi șoptea acele cuvinte micuței Allison care plîngea și tușea, în timp ce continua să se plimbe cu ea prin casă sau să o lege în balansoar.

Copilul devenea din ce în ce mai agitat, iar neliniștea lui Katherine se transformă în groază cînd respirația fetei se îngreună foarte tare. O auzi scoțînd un sunet aspru și hîrîit din gîtlej. Tusea era ceva îngrozitor. Îi amintea lui Katherine de lătratul cîinilor de vînătoare.

Era înnebunită cînd auzi pași pe scară și dădu fuga la ușă, deschizînd-o larg. Jace urca treptele cîte două odată, urmat de doctorul Peterson, medicul lui Allison. Jace se opri brusc cînd văzu privirea îngrozită a lui Katherine, dar după aceea urcă repede și celelalte trepte și intră în casă.

Se uită la Allison, în timp ce Katherine bîlguia:

– Abia mai respiră. Ascultă. O să moară. Știu sigur. Plămîinii...

Doctorul și Jace o ignorară și se uitară la Allison. Cînd auzi tusea aceea puternică, doctorul spuse repede:

– În baie.

Jace o împinse pe Katherine spre baie. Părea să știe ce să facă, deoarece dădu drumul la apă

Dragoste mai presus de rațiune

fierbinte înainte ca doctorul Peterson să intre și să închidă ușa.

– Ce... încep Katherine, dar doctorul o întrerupse întrebînd-o:

– Aveți Mentholatum, Vaporub sau altceva de genul ăsta?

Ea încuviință tăcută și arată spre dulăpiorul de medicamente din spatele oglinzii. Doctorul luă un borcan și începu să ungă fetița pe gît cu o gelatină mentolată.

Între timp, baia se transformă într-o adevărată saună, fiindcă apa fierbinte continua să curgă în cadă cu toată forța. Jace luă un prosop pe care îl înmuie în apă caldă și, după ce îl stoarse, i-l puse cu grijă pe piept.

– Ar fi trebuit să știu... zise Katherine începînd să se scuze pentru ignoranța ei.

– N-aveați de unde dacă n-ați mai avut un copil bolnav de laringită difterică, o întrerupse doctorul din nou. E una din cele mai alarmante experiențe. Pare ceva mai grav decît este în realitate.

Vocea lui era liniștitoare, iar Jace o luă pe după umeri. Uitînd de problemele dintre ei, Katherine se rezemă de el recunoscătoare, în timp ce doctorul puse din nou prosopul cald și umed pe pieptul lui Allison.

Cei trei adulți aflați în spațiul acela îngust erau

Sandra Brown

scăldați de sudoare când, în sfârșit, Allison tuși îndelung și puternic. Katherine se întinse spre ea, dar doctorul o reținu.

– S-ar putea să se termine.

Din năsul fetiței ieși o mucozitate și, în același timp, ea tuși și scuipă tot ce îi crease atîta suferință.

– Așa, strigă doctorul vesel, după care îi șterse nasul cu o batistă de hîrtie și gurița cu un deget blînd.

Aproape imediat, respirația lui Allison reveni la normal, iar ea închise ochii somnoroasă. Pentru prima oară după ore întregi, nu plîngea.

Jace făcu ordine în baie, iar Katherine îl urmă pe doctorul Peterson, care o duse pe Allison în camera ei. După ce o așeză cu grijă în pătuț, scoase stetoscopul și i-l lipi de piept.

– Exact cum am bănuir, spuse el îndreptîndu-se. N-are nimic la plămîni. Probabil că a răcit și căile respiratorii s-au îmbîcsit puțin. Rășflarea grea și tusea și-au aflat originea în gît, nu în plămîni.

– Vă mulțumesc mult, domnule doctor. M-am speriat atît de tare.

– Știu. Amintiți-vă mereu de trucul cu baia dacă Allison sau viitorii copii or să mai pățească așa ceva.

Apoi se uită la Allison și hotărî să-i dea un

Dragoste mai presus de rațiune

medicament pe care i-l administrea cu pipeta.

– E un calmant foarte slab care o s-o facă să doarmă liniștită toată noaptea.

În timp ce completa o rețetă, spuse:

– Cumpărați toate astea mâine. Dacă face febră îi puteți da aspirină lichidă, iar dacă, într-o zi, două, nu se face bine, sunați-mă din nou.

– Da, spuse Katherine, conștientă de faptul că Jace apăruse în încăpere.

– Vă mulțumim, domnule doctor, îi spuse acesta strângându-i mâna și conducându-l.

Cînd se întoarse, o văzu pe Katherine aplecată deasupra pătului, mîngîindu-i spatele lui Allison.

– Ți-a tras o sperietură zdravănă, așa-i? șopti el.

– Oh, Doamne, Jace, am fost îngrozită, zise ea cu un glăs tremurător.

– Știu. Mă bucur că am sunat și am putut să fiu alături de tine.

Își puse mîinile pe umerii ei și îi făcu un masaj ușor.

– Îți mulțumesc, spuse ea încet, apoi, amintindu-și cît de priceput fusese în timpul crizei, îl întrebă: De unde ai știut ce să faci?

El rîse ușor și apoi zise:

– Cînd te afli într-o zonă de forare în sălbăcie, înveți să faci o mulțime de lucruri. Uneori trebuie să jucăm rolul de soră medicală unul pentru

Sandra Brown

celălalt. Într-o seară, unul din oamenii mei a avut o astfel de criză și Billy ne-a spus ce să facem.

– Spune-i lui Billy că o să-i fiu veșnic îndatorată.

– O să-i placă, spus el. Hei, nu ți-e foame? Am sărit peste cină.

– Și peste prînz, zise ea, apoi o bătu ușor peste șezut pe Allison și se întoarse. Dar nici nu m-am gândit.

– Odihnește-te puțin pînă mă duc să iau niște hamburgeri.

– N-aș vrea să...

– Nu-i nici o problemă, o întrerupse el și ieși repede.

Katherine se așeză pe canapea și își rezemă capul de spătar, închizînd ochii. Ce zi...

Acela fu ultimul ei gând conștient înainte de a fi trezită de niște sărutări delicate pe obraz. Deschise ochii și îl văzu pe Jace aplecat deasupra ei.

– Am adormit? Întrebă ea somnoroasă.

– Aș fi putut să jur. Ce-ai zice de un picnic?

– Poftim? Întrebă ea ridicîndu-se în capul oaselor. Ah, Jace! exclamă ea cînd văzu hamburgerii și cartofii prăjiți așezați frumos pe măsuța de cafea luminată de luminări.

– Stăpîna e servită, spusese el făcînd o plecăciune.

Katherine rîse pentru prima oară după mult

Dragoste mai presus de rațiune

timp. Aceasta creă o atmosferă plăcută pentru cina lor intimă. El îi povesti tot felul de lucruri despre experiența din străinătate. Descrierea unui șeic care îl voise de soț pentru una din cele douăsprezece fiice ale lui o făcu să rîdă cu lacrimi.

– Rîzi, dar eu abia am scăpat cu virtutea intactă, spusese el prefăcîndu-se indignat.

Katherine se ridică și începu să strîngă farfuriile și cutiile din carton, dar mîinile îi rămăseră nemișcate cînd el o luă pe după mijloc și o întoarse cu fața.

Fără să se împotrivească, ea îl lăsă să o tragă mai aproape. Mîinile lui i se plimbau pe spate în sus și în jos în timp ce el o privea în ochi.

– N-ai sutien astăzi, șopti el răgușit și îi aruncă acel zîmbet neastîmpărat pe care ea ajunsese să-l adore.

Susținîndu-i privirea, el își strecură mîinile mîngietoare pe sub tricoul ei și ochii ei se umplură de emoție cînd îi simți degetele pe piele. Nu îi opuse rezistență. Voia acest lucru. Avea să-și consume regretele mai târziu. Deocamdată, se bucura de atingerea lui.

El îi ridică tricoul și i-l scoase, iar părul de culoarea mierii îi căzu greu pe umeri. Lumînările ofereau singura lumină și trupul ei părea o sculptură minunată.

Sandra Brown

Jace își cufundă fața între sînii ei și îi sărută pielea delicată. Cuvintele îi erau înăbușite.

– Katherine... frumoasă... dulce...

Îi sărută sînii cu tandrețe, aproape cu respect, după care se dădu puțin înapoi și îi veneră din priviri în timp ce degetele lui îi mîngîiau. Apoi îi sărută din nou.

Privindu-l din poziția aceea, Katherine observă că genele negre îi erau dese și lungi. Nasul avea o formă perfectă – lung, drept și aristocratic.

Îi cuprinse genunchii și își plimbă mîinile peste partea din spate a pulelor. Inima ei bătea cu putere de emoție. În mod spontan, îi luă capul în mîini și și-l aplecă pe al ei peste el, acoperindu-l cu părul ei.

Mîinile lui îi înconjurară mijlocul, după care se îndreptară spre burtă. Îi desfăcu blugii și trase fermoarul. Strecurîndu-și mîinile înăuntru, le așeză pe șoldurile ei.

– Katherine, pielea ta e aurie și splendidă peste tot, șopti el trecîndu-și buzele peste abdomenului.

Firele de păr care îi crescuseră pe față îi zgîriau pielea, dar era o senzație plăcută.

Mîinile lui o strînseră și mai tare cînd gura îi cuprinse buricul, pe care i-l roase ușor cu dinții și i-l exploră cu limba. Îl atacă, făcu dragoste cu el. Era un atac sexual cald, posesiv și absolut.

Dragoste mai presus de rațiune

Răsuflarea ei se înteeți. Mici explozii aveau loc înăuntrul ei pornind din feminitatea care pulsa, umplînd-o de foc. Avea prea mult sînge pentru a fi conținut de vene, așa că acesta îi inundă trupul năvalnic.

Jace se dădu înapoi și îi studie banda elastică a bikinilor. După aceea își strecură un deget sub ea și trasă o linie amețitoare mai întîi într-o parte a abdomenului și apoi în cealaltă, oprindu-se chiar sub buric. Cu o precizie lentă, își lăsă degetul să alunece în jos.

Exact cînd ea avea impresia că nu mai suportă, Jace își retrase mîna și se ridică brusc, aproape dezechilibrînd-o. Îi luă fața în mîini și îi căută gura cu lăcomie.

– Nu mai rezist, murmură el cu un glas îngroșat, după care stinse lumînările repede și o trase spre dormitor.

Dînd la o parte așternutul cu nerăbdare, o așeză pe Katherine pe pat. Ea nu ezită nici o clipă să-și scoată blugii și bikinii, în timp ce el se dezbracă, înjurînd furios nasturi, catarama și închi-zători.

Cînd erau goi, el îi acoperi trupul cu al său și îi copleși fața cu sărutări trecîndu-și degetele prin părul auriu răsfirat pe pernă.

Îi șopti cu disperare:

– Katherine, nu mă respinge. Te rog. Te vreau.

Am nevoie...

Trupul ei răspunse oferindu-i-se fără nici o rezervă. Mîinile i se plimbau pe spatele lat, în jos pe șolduri și cît putu acoperi din pulpe. Dorința adunată în ea o făcu să-i răspundă pasiunii cu pasiune.

Se uniră fără să stea pe gînduri. Jace își încetă sărutările febrile și își puse capul pe pernă lîngă al ei, trăgînd aer în piept. Katherine rămase cu mîinile pe șoldurile lui. Erau bucuroși să savureze senzația, satisfacția, fericirea provocată de unirea trupurilor lor în acea intimitate atemporală.

După cîteva momente îndelungate, Jace se sprijini în coate și se uită la ea.

– Am știut că ești pregătită, altfel n-aș fi...

– Știu, șopti ea, dîndu-i la o parte de pe frunte buclele negre și ude de transpirație.

El îi contură trăsăturile feței, lăsîndu-și degetul să alunece peste pomeți, pe nas spre buze. Iar gura lui urmă același drum.

– Să fiu așa cu tine... e... ah, Katherine, sărută-mă, șopti el răgușit.

Ea simți că trupul lui cerea mai mult acum, că dorința inițială fusese satisfăcută și îl sărută, explorîndu-i gura curioasă. El se depărtă ușor și îi cuprinse sînii în cîte o mînă, ridicîndu-i spre buzele lui lacome. Limba lui catifelată îi umezi sfîrcurile trandafirii înainte de a le suga.

Katherine îi rosti numele cuprinsă de extaz și nu mai știu nimic în afară de faptul că Jace îi aducea împlinirea. Nu mică îi fu încîntarea cînd își auzi numele rostit de Jace în clipa propriului său extaz.

– Mă duc să vad ce face Allison, spuse Katherine în întuneric la puțin timp după aceea.

– Cine? Întrebă el în glumă și se feri de palma pe care ea i-o dădu în joacă. Vin și eu cu tine.

Chicotiră ca doi copii neastîmpărați în timp ce străbăteau casa goi pușcă. Jace reușise să se lovească și să se împiedice de orice și se agăță de Katherine ca să nu cadă. De fiecare dată, se prindea de cîte o parte intimă a anatomiei ei și apoi își cerea mii de scuze.

– Ah, iartă-mă, stăpînă. Îmi pare nespus de rău. E teribil de întuneric, zău așa.

Katherine chicoti.

– Nici nu-ți trebuie lumină. Știi perfect unde se află fiecare lucru.

– Ai perfectă dreptate, spuse el și o ciupi de șezut.

– Jace! În fața copilului?

Riseră amîndoi de nebunia lor, dar deveniră

Sandra Brown

serioși cînd se uitară la Allison, care dormea liniștită în pătutul ei.

– Nu cred că i-a fost dor de noi, șopti Jace.

Stînd în pat, după aceea, cu spatele lipit de pieptul lui, Katherine simți primele regrete.

Să fi fost atît de naivă și de visătoare încît să creadă că sexul era o prelungire a iubirii? Îl iubea pe Jace și sexul făcea parte, cu siguranță, din dragostea ei, dar știa că el nu o iubește.

Totuși, simțea ceva față de ea. Părea să-i placă să fie cu ea. Mai devreme, se temuse la fel de mult ca ea pentru Allison. Poate că, pentru el, iubire însemna acea preocupare plină de afecțiune.

Un lucru era sigur. Nu avea să-și permită să mai sufere atît de mult ca în acele cîteva săptămîni. Dacă atît avea să aibă de la el, atîta avea să ceară. Va trebui să-i fie de ajuns.

Parcă aprobîndu-i gîndurile, Jace se mișcă în somn și îi strînse ușor sînul înainte ca degetele să i se relaxeze din nou.

Katherine mimă ceva ce nu ar fi recunoscut niciodată la lumina zilei.

– Te iubesc, Jace.

Dragoste mai presus de rațiune

Katherine stătea în fața mașinii de scris privind în gol. Trebuia să facă altă serie de reclame, dar amintirea delicioasă a nopții trecute îi încețoșa mintea și îi stimula trupul astfel încât îi era imposibil să gândească.

Allison se simțea mai bine. Își mai recăpătase pofta de mâncare, iar medicamentele prescrise de doctorul Peterson îi provocau o stare de somnolență.

Katherine își stabilise un țel pentru ziua aceea și era hotărâtă să-l atingă înainte să se apuce de pregătirea cinei. Bătu câteva cuvinte și fu întrerupt de soneria telefonului.

Se miră când auzi vocea aspră a lui Billy.

– Bună, Billy, spuse ea veselă. Cu ce pot să te ajut?

– Păi, Katherine, nu-mi place deloc că a trebuit să dau telefonul ăsta.

Inima lui Katherine se strînse dureros. I se întâmplase ceva lui Jace. Nu! Un accident? Era rănit?

– Jace? întrebă ea cu o voce subțire.

Probabil că Billy bănuise la ce se gîndea, fiindcă se grăbi să o liniștească:

– Jace e bine. Adică nu-i rănit, mort sau ceva de genul ăsta.

Genunchii i se înmuiară și se prăbuși recunoscătoare în cel mai apropiat fotoliu.

Sandra Brown

– Mi-ai tras sperietură teribilă.

– Îmi pare rău, Katherine.

Să fi fost un scuipat ceea ce auzi ea șuierînd pe lîngă receptor?

– Jace m-a rugat să te sun și nu-mi place deloc că trebuie să-ți spun că nu vine acasă în seara asta.

– S-a întîmplat ceva cu puțul?

Un alt scuipat.

– Nu chiar, se eschivă Billy.

– Atunci ce este? întrebă ea exasperată de sovăiala lui.

– S-a dus la Longview să o scape din bucluc pe căteaua aia de Newton.

Îl auzi pe Billy răsufînd ușurat după ce, în sfîrșit, transmisese mesajul.

– Înțeleg, murmură ea fără să mai adauge ceva de teamă să nu-și trădeze emoția.

– Pe naiba, dar asta-i treaba voastră. Oricum, stricata aia a sunat acum vreo oră, agitată și vorbind aiurea. Se pare că a dat de vreun necaz într-unul din localurile alea ale cowboy-lor care le plac atîta femeilor singure și nesatisfăcute. L-a implorat pe Jace să se ducă imediat. Și el s-a dus, zise Billy dezgustat.

– Bineînțeles, spuse Katherine oftînd. Mulțumesc că m-ai sunat, Billy. Aș fi fost îngrijorată dacă aș fi văzut că nu vine acasă.

Dragoste mai presus de rațiune

– Nu știu cînd să-ți spun că o să se întoarcă. Muierea aia... adică... ea...

– Înțeleg, Billy, spuse ea scutindu-l de și mai multă stînjeneală.

Închise telefonul înainte ca el să apuce să-i răspundă. Își acoperi fața cu mîinile și clătină din cap, neverinindu-i să creadă că Jace ar fi putut să o părăsească pentru Lacey. După seara trecută? Imposibil! După dimineața aceea, cînd se dusesse la farmacie înainte ca aceasta să se deschidă pentru a-i lua medicamentele lui Allison? Nu!

Cum putea să o sărute cu atîta tandrețe și pasiune ca, după numai cîteva ore, să dea fuga în brațele lui Lacey? Așa ceva să fie viața lor de acum încolo? Va trebui să-i împartă pasiunea cu Lacey, în timp ce aceasta beneficia în plus și de dragostea lui?

– Nu știu dacă pot să fac asta, spuse Katherine cu glas tare și abia atunci își dădu seama că luase o hotărîre.

Capitolul doisprezece

– Bună, iubito.

Katherine încremeni la birou, furioasă, când Jace descuie și intră, venind apoi să o sărute pe obraz.

– Dumnezeu, sînt frînt. A mai rămas ceva cafea?

– Cred că da, spuse ea cu răceală.

Îl urmări cu privirea cum se duse la bucătărie, sporovăind ca și cum ar fi ieșit doar să cumpere un ziar – cu două zile înainte. Vorbi despre vreme,

Dragoste mai presus de rațiune

întrebă de Allison și își exprimă dezamăgirea când auzi că dormea. Nu spusese nimic referitor la locul unde fusese în ultimele două zile și la ce făcuse cu Lacey Newton Manning.

Katherine trăise într-un vid din clipa în care primise telefonul lui Billy. Jace se dusese repede la Lacey. Lipsise două zile fără să-i spună măcar un cuvânt. Oare se aștepta să vină acasă și să reia lucrurile de unde le lăsaseră? Avea de gând să se poarte ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat? Ei bine, nu-i va fi chiar atât de ușor domnului Jason Manning.

– Cum merge lucrul? o întrebă el venind cu o ceașcă de cafea.

Se așeză pe canapea și își rezemă capul de spetează, închizînd ochii cîteva clipe. Îi deschise și o privi mirat când răspunsul ei întîrzie să vină. Ea îi observă cearcănele și barba care îi crescuse. Părea tras la față.

– Merge bine, spusese ea după cîteva clipe. Ieri am primit o scrisoare de la domnul Newton prin care mă felicită pentru primele materiale pe care i le-am trimis. Am vorbit și cu șeful de producție de la televiziune, care mi-a spus că e deja în căutarea unui loc de filmare.

– Hei, e grozav. Știam că o să reușești. Sînt mîndru de tine.

Ea se ridică de pe scaun și se duse la ferea-

stră. Stătea cu spatele la el cînd îi spuse:

– Bănuiesc că poți să răsufli ușurat. Acum nu mai trebuie să te simți răspunzător față de mine.

Trecu nu moment îndelungat de liniște. Cînd vorbi, el o făcu cu oarecare asprime.

– Ce vrea să însemne asta?

Katherine înghiți în sec, încercînd să își înăbușe durerea care îi sfîșia inima. Își îndreptă umerii, adoptă o expresie rece și lipsită de emoție și se sili să se întoarcă spre el.

– Înseamnă că mă gîndesc că ar trebui să punem capăt cercului ăstuia căruia îi spunem căsătorie.

Dacă acele cuvinte nu o uciseră, durerea din inimă avea să o facă sigur. Continuă cu hotărîre, neputînd să-i întâlnească ochii pătrunzători care o sfredeleau.

– Ai alte... interese... și eu am fost întotdeauna independentă. Nu-mi place ca altcineva să-mi conducă viața tot timpul.

De ce nu putea să păstreze un ton ferm? Vocea îi tremura. Nu voia să admită că furia lui crescîndă și privirile lui acuzatoare o intimidau.

– Înțeleg. Te-ai gîndit la toate, spuse el cu amărăciune.

– Da.

– Nu poți accepta existența lui Lacey.

Ea rămase uimită cînd îl auzi exprimînd în

Dragoste mai presus de rațiune

cuvinte sursa problemei lor, dar nu ezită să-i răspundă.

– Nu, nu pot s-o accept...

– Nu poți să mă accepți pe mine! N-ai acceptat absolut nimic în legătură cu mine încă din clipa în care am intrat prima oară în casa asta, spuse el ridicându-se și ducându-se spre ea furios.

Katherine făcu un pas înapoi instinctiv.

– Vezi? strigă el referindu-se la gestul ei. Asta vreau să spun, zise el apoi, oprindu-se la câțiva pași de ea. De fapt, ce te-a deranjat la mine? Hm?

Ea îl privi doar, încremenită de teamă.

– Răspunde-mi, fir-ar să fie!

– Faptul că ești un Manning, spuse ea.

Țimpletele îi zvîcneau și trase adînc aer în piept. Acum, cînd venise momentul răfuielii, îi era groază de el.

– Am fost rănită de familia ta o dată și n-am de gînd să sufăr și mai mult.

– De familia mea, nu de mine, spuse el.

– Nu-i același lucru?

– Nu! Nu ți-ai dat seama pînă acum că mă deosebesc de ei ca ziua de noapte? Dumnezeu! exclamă el izbind cu pumnul în palma celeilalte mîini.

– Nu neapărat, spuse ea înfierbîntîndu-se.

Era intimidată de furia pe care el o radia prin

Sandra Brown

fiecare por, dar era decisă să-și pledeze cauza și să fie cît se poate de convingătoare. Nu-i putea spune că îi era imposibil să trăiască împreună cu el cînd era îndrăgostit de altă femeie. Era o situație insuportabilă din moment ce ea însăși era îndrăgostită de el.

– Te-ai purtat exact cum mă așteptam, Jace. Manipulezi și îți farmeci victimele pînă cînd le faci să renunțe la apărare și atunci dai lovitura. Mi-ai înșelat și puțină încredere pe care începusem s-o am în tine.

– Ah, dra...

Nu rosti, însă, toată înjurătura. După ce își trecu degetele nervoase prin păr, își propti mîinile în șolduri și o privi cu un dispreț vădit.

– Ești o prefăcută și o suspicioasă. Știai asta?

– Poftim! spuse ea îndreptînd spre el un deget acuzator. Tocmai mi-ai dovedit că am dreptate. Și Peter îi vorbea urît surorii mele. Mary a recunoscut chiar că, uneori, nici nu înțelegea toate cuvintele pe care i le arunca. Dar asta a fost numai prima rundă, pentru că, mai tîrziu, a început să o maltrateze și fizic. Allison e rezultatul unui viol. Știai? Să mă aștept la așa ceva și din partea ta? În rest, ai făcut totul la fel, pînă și faptul că ți-ai etalat prin fața mea fosta nevastă transformată în amantă. Și Peter o chinuia pe Mary cu relațiile pe care le avea cu alte femei.

Dragoste mai presus de rațiune

Din doi pași, el străbătu distanța care îi despărțea și, apucându-i brațele, o trase spre el.

– Ți-am spus să nu mă mai compari niciodată cu Peter, zise el printre dinții încleștați. Era un monstru. Înțelegeți? Încă din copilărie era predestinat distrugerii. Mi-a omorât primul cățel și mi-a lăsat un bilet pe pernă în care-mi spunea unde îl pot găsi îngropat. A violat-o pe una din fetele cameristei. Cred că avea vreo treisprezece ani. Venise la maică-sa după orele de școală. Bineînțeles, totul a fost mușamalizat. S-au dat bani, spuse el și, strângînd-o și mai tare, o întrebă: Te iau prea repede cumva? O să-ți dau toate amănuntele oribile pe care le dorești.

– Jace, te rog...

– Ah, nu, domnișoară Katherine. Vrei să afli totul despre noi, cei din familia Manning și n-am de gînd să te dezamăgesc.

Îi dădu drumul și îi întoarse spatele brusc. Își vîrî mîinile în buzunarele blugilor și începu să se plimbe încolo și înapoi, continuînd:

– Firește, era lumina ochilor alor mei. Era moștenitorul lor, în timp ce eu eram o cantitate neglijabilă, fapt care mi se amintea tot timpul. Băiat fiind, mă întrebam mereu de ce nu eram și eu copleșit cu tot atîta dragoste și devotament. Cît am fost mic n-am putut suporta faptul că-l preferau pe Peter, dar acum mă bucur, căci, alt-

fel, aş fi ajuns exact ca el. Vezi tu, l-au iubit, dar nu cum trebuia. Erau prea ignoranţi ca să-şi dea seama. Mie mi-au trebuit ani întregi ca să înţeleg. Ani de prea multă băutură, prea multe băţai şi aventuri inutile. Într-o bună zi, mi-a trecut prin cap că, dacă voiam să ajung o persoană respectată, trebuia s-o fac prin propriile mele puteri. Eram decis să nu-i las să-mi distrugă viaţa.

Katherine îşi acoperi gura cu o mână tremurătoare ca să nu strige. Dacă ar fi putut să ia înapoi câteva din cuvintele jignitoare pe care le spusese, ar fi făcut-o. Dar acest lucru era imposibil.

Jace nu vorbea cu ea acum, ci analiza totul în mintea lui pe măsură ce rostea acele cuvinte.

– Mi-a părut nespus de rău pentru biata Mary. Ştiu că trebuie să se fi simţit ca Daniel în cuşca cu lei. Bănuiesc că venise vremea ca Peter să se însoare. Era o mişcare bună pentru imaginea bancherului şi alte porcării din astea. Dar nu am înţeles de ce s-a căsătorit cu o fată ca ea şi de ce ai mei au fost de acord cu acea partidă. Apoi am înţeles. Dacă s-ar fi însurat cu o femeie din lumea lui, la prima greşeală, ea ar fi dat fuga la taică-său sau, şi mai rău, la presă, şi Peter ar fi avut de înfruntat un imens scandal. Dar micuţa Mary cea dulce şi naivă, orfană, care nu avea decât o soră mai mare, n-ar fi făcut o asemenea scenă, ci ar fi

Dragoste mai presus de rațiune

îndurat totul cu stoicism, cum s-ar spune.

Se opri și trase adânc aer în piept. O privi pe Katherine îndelung, făcând un efort pentru a-și concentra privirea obosită.

– Jace, îmi...

El își ridică mâinile pentru a o împiedica să vorbească.

– Te rog, Katherine, nu mai vreau să aud nimic. Sînt foarte obosit, zise el și închise ochii frecîndu-i cu degetul mare și cel mijlociu. Cred că ai spus ce ai avut de spus și eu ți-am răspuns. Hai să încheiem discuția.

Se aplecă să ia cheile jeep-ului de pe măsuta de cafea și porni spre ușă.

– Unde te duci? întrebă ea timidă.

– La lucru. Aveam de gînd să-mi iau liber astăzi, dar ținînd cont de împrejurări...

Glasul i se frînse și ridică din umeri.

Cînd ajunse lîngă ușă, se întoarse și o privi.

– Ai dreptate, Katherine. Dacă simți cum simți, cred că ar fi bine să punem capăt acestui... „Cîrcăruia îi spunem căsătorie.” Am citat corect?

Inima lui Katherine se sfărîmă în milioane de bucățele, fiecare sfîșiindu-i sufletul.

– Și, dacă-i așa, continuă el cu acea voce lipsită de orice inflexiune, unul din noi va trebui să renunțe la Allison.

Katherine duse o mînă la piept și gura ei formă

un „O“ mic.

– Ce vrei să spui? întrebă ea tremurător.

El o privi cu ochii închiși pe jumătate și spuse:

– Ești atât de deșteaptă, încît găsești răspuns la orice; fă-o și acum. Dar să nu uiți că noi, cei din familia Manning, sîntem foarte periculoși cînd ne stă cineva în cale.

Ușa se trînti în urma lui.

Katherine acționează ca un robot în următoarele cîteva ore, dîndu-i să mănînce lui Allison și făcîndu-și treburile personale ca o făptură drogată. Strînse fetița la piept și plînse. Nu îi era teamă că Jace avea să-și pună în aplicare amenințarea, dar era disperată din cauza iubirii pentru el care fusese distrusă.

Îl rănise prea mult pentru ca el să o ierte vreodată pentru bănuielile ei. Poate că se înșelase în privința motivelor și caracterului lui, dar de un lucru era sigură – era foarte orgolios. Orgoliul acela avea să-l împiedice să se întoarcă pentru a încerca să refacă relația dintre ei.

Orgoliul și Lacey.

Katherine auzi vag sirenele pompierilor, dar era prea absorbită de suferința ei pentru a mai

Dragoste mai presus de rațiune

băga de seamă cîte mașini trecură în viteză.

Abia cînd auzi pe cineva urcînd scara se trezi din letargie. Să fi fost Jace? Inima i se opri în loc, dar imediat își reveni, căci recunoscuse pașii grei ai lui Happy. Și părea foarte grăbită.

Katherine îi ieși în întîmpinare la ușă.

– Katherine, scumpa mea. Nu te speria pînă nu aflăm ce s-a întîmplat.

Buza de jos îi tremura, iar ochii ei, atît de veseli de obicei, acum erau umbriți de neliniște.

– Ce tot spui? o întrebă ea amețită, dar avu presimțirea că se întîmplase ceva cumplit și se cutremură.

Amintirile legate de seara în care muriseră Peter și Mary îi fulgerară prin minte ca niște diapozitive.

– Scumpa mea, n-ai auzit mașinile pompierilor?

– Ba da, dar...

– A fost o explozie la puțul petrolifer, Katherine.

– Dumnezeuule! strigă ea și își astupă repede gura pentru a-și înăbuși țipetele isterice pe care le simțea în gîtlej.

– Nu știm foarte multe...

– Poți să stai cu Allison? o întrebă Katherine ducîndu-se deja spre dormitor pentru a-și lua poșeta și a se încălța cu o pereche de espadrile.

– Katherine, doar nu te gîndești să te duci acolo! E încă periculos. La radio se spune tot timpul să nu se apropie nimeni.

– Mă duc. Stai cu Allison sau trebuie să chem pe altcineva?

Lui Katherine îi păru rău că trebuia să fie atît de brutală cu prietena ei, dar nu putea pierde timpul acum. Trebuia să vadă ce era cu Jace. Dacă...? Oh, Doamne, nu! Nu se putea.

– Katherine, știi foarte bine că o să stau cu ea. O s-o duc la mine și o s-o poți lua de acolo oricînd te vei întoarce.

Happy păru jignită, iar Katherine se opri puțin pentru a o îmbrățișa, dorind cu disperare ca femeia aceea să-i dăruiască din forța ei.

– Îți mulțumesc Happy, pentru... Oh, Doamne! Jim?

Abia atunci își aminti că și fiul ei putea fi în pericol.

– E ziua lui liberă. Slavă Domnului. S-a dus pînă la Dallas, spuse ea și o împinse ușor. Hai, du-te odată. Sună-mă cînd o să afli ceva. Nimic nu i s-a întîmplat lui Jace, sînt sigură.

Ochii îi erau ciudat de umezi.

Și ai lui Katherine înotau în lacrimi cînd spuse:

– Sper să ai dreptate. N-aș suporta să...

Nu vru să exprime în cuvinte ce gîndea. Coborî scara în fugă și se duse spre camionetă.

Dragoste mai presus de rațiune

Îi era imposibil să străbată drumul și, în același timp, să caute la radio un post care să transmită ceva despre incendiu. Până la urmă, renunță. Poate era mai bine să nu știe.

Plîngea, se ruga și se autoîncuraja. Jace trebuie să trăiască! Chiar dacă era desfigurat, ars sau altcumva, dar trebuia să trăiască. Gîndurile acelea îi făceau greață, dar se sili să-și păstreze sîngele rece.

Se rugă „Doamne, dacă mă urăște, nu-i nimic. Dacă o vrea pe Allison, renunț eu la ea. Numai să nu fi murit. Îl iubesc. Dacă e să moară, lasă-mă să-i spun mai întîi că-l iubesc. Să nu sufere. Să nu fie ars. Oh, Doamne, nu suport.”

Nici măcar nu intenționase să se ducă la lucru în ziua aceea. Spusese că ar fi vrut să stea acasă. Numai acuzațiile ei oribile îl făcuseră să plece. Numai din vina ei se afla acolo.

Peisajul din jur era încetoșat din cauza lacrimilor care îi umpleau ochii. Se ghida după dîra de fum care se înălța pe deasupra pădurii de pini tot așa cum Moise se ghidase după coloana de foc din sălbăticie. Se vedea de la o distanță de cîteva mile. Văzu cîteva elicoptere rotindu-se deasupra

Sandra Brown

incendiului asemeni unor vulturi deasupra unui hoit. Acest lucru îi displăcea și teribil de mult doare să dispară aceste imagini apăsătoare. În fiecare seară, urmărea buletinele de știri unde se arătau imagini ale unor ciocniri de trenuri, accidente de mașini și incendii. Oare și familiile acestor victime urau acea încălcare a intimității lor? Katherine nu își dăduse seama pînă atunci că suferința lor era reală. Întîmplările acelea nu era pentru divertismentul telespectatorilor, ci tragedii umane și personale.

Fu surprinsă cînd zări turla de sondă. Deci explozia nu avusese loc la puțul petrolifer. În jurul zonei de forare se aflau autovehicule, camionete și mașini de pompieri. Opri brusc și sări, rupînd-o la fugă spre focul pe care îl vedea acum izolat într-o parte lîngă...rulotă!

– Hei, doamnă!

Două brațe viguroase o prinseră de mijloc și ea se zbătu ca o tigroaică să scape.

– Nu se poate să vă duceți acolo. E periculos.

Pompierul îmbrăcat într-o manta impermeabilă de un galben aprins înjură teribil cînd ea îl mușcă de mîna care o ținea.

– Cred că-ți va fi foarte greu s-o convingi.

Vocea aceea calmă și groasă străpunse mintea febrilă a lui Katherine și ea se prăbuși deodată în brațele pompierului uluit, care i-ar fi

Dragoste mai presus de rațiune

dat drumul dacă altă pereche de brațe nu l-ar fi ajutat să o țină.

– Jace, șopti ea nevenindu-i să creadă când îi văzu fața înnegrită. Ah! exclamă ea speriată.

– Nu, nu sînt ars, doar murdar, o liniști el.

– Ah, dragul meu, dragul meu, spuse ea atunci, îngropîndu-și fața în cămașa lui și îmbrățișîndu-l strîns. Am fost atît de îngrijorată. Credeam...

Emoția îi încleștă gîtlejul și ea îl strînse și mai tare.

– Vino încoace să-ți explic ce s-a întîmplat, spuse Jace desprinzîndu-se din îmbrățișarea ei.

În timp ce se îndepărtau, îl zări pe pompier care continua să-și îngrijească mîna.

– Îmi pare rău, spuse ea. Credeam că soțul meu e rănit și eram înnebunită. Îmi pare nespus de rău.

– Nu-i nimic, spuse el îmbutnat.

Jace o conduse spre mașină ținînd-o cu fermitate de cot. Cînd ajunseră, Katherine îl privi înlăcrimată.

– Ce s-a întîmplat?

Jace își șterse fruntea cu mîneca.

– Pare mai rău decît e în realitate. Pompierii au venit din cauza pădurii din jur. Mai degrabă ca să prevină ceva. Dar ar trebui să fim mulțumiți că n-am zburat cu toții în aer, adăugă el sumbru.

Sandra Brown

– Fumul...

– Da, petrolul scoate foarte mult fum. Ceva din apropierea rulotei – un cablu electric sau telefonic – ceva a generat o scînteie destul de puternică pentru a face cîteva butelii de butan să sară în aer. Cîțiva barili fuseseră puși neglijent unde nu trebuia. Dacă aș fi fost aici...

Strînse din dinți.

– Oricum, a sărit în aer și rulota.

– Billy! exclamă Katherine apucîndu-l de braț.

– Din fericire, tocmai ieșisem amîndoi ca să-i aruncăm o privire camionetei aleia la care lucra.

Cînd ea se cutremură, el o strînse la piept.

– Am o echipă grozavă, Katherine, spuse el cu mîndrie în glas. Au lăsat totul și au pus mîna pe stingătoare. Alții au luat lopețile și au început să sape șanțuri în jurul focului. Au reacționat ca niște profesioniști.

– Au un șef excelent, murmură ea cu gura lipită de gîtul lui.

El o depărtă puțin și o privi adînc în ochii umezi.

– Te grăbeai foarte tare cînd ai venit. De ce? o tachină el, deși părea foarte serios.

– Trebuia neapărat să te văd, recunosc eu ea fără ezitare. Să te văd, să-ți spun că-mi pare rău, Jace. Pentru tot. Am fost o proastă.

Dragoste mai presus de rațiune

Lacrimile îi șiroiau pe obraji acum.

– Când mă gîndeam că ai putea să fi... Ei bine, nimic nu mai conta. Absolut nimic. Nici chiar... vreau să spun... te iubesc, indiferent ce...

El nu o lăsă să termine și o întrerupse coborîndu-și gura asupra gurii ei. Katherine ignoră praful și funinginea care îi acopereau fiecare părticică vizibilă a pielii și mirosul oribil de fum din haine și păr. Nu era conștientă decît de căldura cu care o săruta.

Îi lipsea totuși acea pasiune senzuală a celorlalte sărutări, dar nu era momentul potrivit pentru pasiune, ci pentru angajamente, iar gura lui Jace, contopită cu a ei, reprezenta un legămint puternic între ei.

– Katherine, Katherine, te iubesc. Cum ai putut să te îndoiești vreodată de asta? De mine?

– Am fost o proastă, bănuiesc, spuse ea zîmbind.

El o ciupi ușor de bărbie și spuse cu tristețe:

– Oricît de mult aș vrea să continuăm această discuție, am o mulțime de lucruri pe cap. Du-te acasă și nu folosi toată apa caldă, pentru că s-ar putea să fie nevoie să fac o baie cînd o să vin. Și nu mă aștepta, pentru că s-ar putea să mai stau mult pe-aici, zise el apoi.

– O să te aștept, șopti ea, după care îl sărută și urcă la volan.

- Jace?
- Hmm?
- Povestește-mi despre Lacey.

Jace deschise un ochi cu care o privi. Erau întinși în pat și soarele dimineții își trimitea razele printre obloane, mângâindu-le goliciunea. Jace stătea cu fața în sus, cu un genunchi ridicat, iar Katherine, pe burtă, sprijinită în coate și își privea liniștită soțul.

Acesta venise acasă după miezul nopții, epuizat, murdar și înfometat. Cât timp a făcut duș, ea i-a pregătit un sandviș cu mai multe straturi, pe care el l-a înghițit practic dintr-odată înainte de a se prăbuși în pat și de a cădea pradă unui somn adânc.

Katherine încercase să o ia pe Allison, dar Happy insistase ca ei doi să-și petreacă ziua liniștiți. Jace avea nevoie de odihnă după trauma provocată de incendiu și nu trebuia să fie deranjat de stările de agitație ale lui Allison, oricât de rare ar fi fost acestea. Katherine era încântată să știe că își putea petrece toată ziua cu Jace și nu se împotrivi propunerii lui Happy.

Jace se trezise cu o oră în urmă și nu o deza-

Dragoste mai presus de rațiune

măgise. Făcuseră dragoste cu o pasiune plină de tandrețe.

Acum el își întinse brațele deasupra capului și le împreună la ceafă.

– Lacey. Lacey, spuse el disprețuitor. Nici nu știu de unde să încep. Era frumoasă, fata șefului. S-a dat pe lângă mine, un tânăr viguros, sănătos și ambițios și m-am însurat cu ea. A jucat bine teatru. Cît i-am făcut curte, actul sexual a fost total interzis. Închipuie-ți mirarea mea cînd, în noaptea nunții, am descoperit că mai existaseră și alții. Poate de aceea am fost atît de surprins cînd am văzut că cea de-a doua soție era virgină.

Se întinse și o sărută pe nas, iar ea și-l ascunse imediat în părul de pe pieptul lui.

– Lacey era o răsfatată, semănînd într-un fel cu Peter. Era, și mai este în continuare, hotărîtă să se distrugă. A avut legături amoroase una după alta și după fiecare mă implora să o iert, făcînd scene îngrozitoare în care plîngea și amenința că se sinucide. Pînă la urmă, m-am săturat și i-am spus lui Willoughby că, dacă vrea să mai lucrez pentru el, trebuia să divorțez. A rezolvat el totul. Cu toată modestia, trebuie să recunosc că eram prea valoros pentru el ca să mă piardă. Și știa cum era Lacey. Bănuiesc că, în adîncul sufletului, se simte răspunzător pentru ce a creat.

– Ce s-a întîmpat cînd ai fost la Longview?

– Ești geloasă?

– Bineînțeles.

El rîse, dar redeveni serios cînd continuă:

– Ei bine, așa cum, fără îndoială, ai observat cînd ne-ai surprins în rulotă, Lacey refuză să accepte ideea că nu mai sîntem căsătoriți. Pentru ea nu contează asta decît în măsura în care nu mă mai ține captiv. Are o mulțime de bărbați care să-i țină companie, spuse el fără ranchiună. Și, adevărul e că e o amantă îngrozitoare. Sexualitatea ei e doar de suprafață. E de plîns.

Își schimbă poziția.

– Deci, mai departe, spuse el apoi oftînd. S-a dus la un bar în Longview și a dat de bucluc încercînd să ia partenerul alteia. Cînd cealaltă a cîștigat, ea a fost distrusă. S-a dus la un motel, a înghițit o sticlă de somnifiere și m-a sunat. Reacția mea inițială a fost de a-i spune să se ducă naibii, dar n-am putut. Nu știu, zise el clătînînd din cap, poate că de vină e legătura mea cu Willoughby, dar n-am putut s-o ignor. Abia după două zile a putut să iasă din spital. L-am sunat pe Willoughby să vină să o ia și el a promis să facă ceva ca să o ajute, într-un fel. Nu știu dacă o face sau nu. Dar le-am spus foarte clar amîndurora că m-am săturat. Acum am o altă soție pe care o iubesc foarte mult și n-am de gînd să-mi pun în pericol această relație cu nici un chip.

Dragoste mai presus de rațiune

– Ar fi trebuit să mă suni și să-mi explici situația, Jace. Aș fi înțeles.

– Acum îmi dau seama de asta, spuse el rîzînd ușor. S-au întîmplat atîtea și, sincer, nu mi-a trecut prin cap. Am trăit singur atîta timp, încît nu sînt obișnuit să spun mereu unde mă duc și ce fac. Îmi cer scuze. Și, în plus, nu suportam gîndul de a te tirî în mizeriile vieții mele trecute.

– Nu... nu...

– Nu m-am culcat cu ea cu mult înainte de divorțul care a avut loc acum patru ani.

– Și problema copiilor?

El rîse.

– Nu s-a pus niciodată. A aflat amănuntele legate de căsătoria noastră de la Willoughby și, cu prima ocazie, s-a răzbunat pe tine.

– De ce nu mi-ai explicat toate astea înainte? Cînd am văzut-o prima oară?

– Poftim? exclamă el amuzat. Și să te lipsesc de toate clipele acelea minunate de îmbufnare și de trîntitul sertarelor! Uneori cred că-ți place incertitudinea. Și, pe urmă, sînt prea mîndru ca să mă fi apucat să mă dezvinovățesc cînd, de fapt, nu aveam nici o vină.

– Jace, murmură ea aplecîndu-se și sărutîndu-l.

Rămînînd fără suflare, i se ghemui la piept și își propti capul sub bărbia lui, iar el îi mîngîia spatele alene.

Sandra Brown

– Ce-ai zice să cumpărăm un teren și să construim o casă? o întrebă el, luînd-o prin surprindere.

Ea își înălță capul și se uită la el.

– Am văzut un loc frumos de vînzare, continuă el. E doar la o milă distanță de oraș, dar e înconjurat de o pădure superbă. Și nu cred că o să mai încăpem în apartamentul ăsta multă vreme. Simt cum mă sufoc.

– Jace, e minunat, spuse ea încîntată. Dar *Sunglow*? O să stai aici atîta timp?

– O să forăm în regiune cel puțin încă trei ani. După aceea, zise el ridicînd din umeri, vom vedea, da?

– Da, zise ea zîbind. O casă, adăugă ea oftînd. O să fie atît de plăcut să o proiectăm.

– Ah, nu, zise el uitîndu-se implorator spre tavan, iar Katherine rîse și își puse capul din nou pe pieptul lui.

– Care ți-au fost planurile cînd ai început să mă cauți? îl întrebă ea somnoroasă.

El rîse ușor și pârul de pe piept o gîdilă pe nas.

– Păi, am plecat cu gîndul s-o găsesc pe domnișoara Katherine Adams și să-i dau o bătaie bună la funduleț pentru că a făcut o asemenea nebunie. Bineînțeles, asta a fost înainte să văd cît de drăgălaș îți era fundulețul.

Dragoste mai presus de rațiune

Nu se putu abține să nu mîngîie ușor obiectul admirației sale.

– Pe urmă aveam de gînd să mă folosesc de mijloace de convingere, de logică, de bani sau chiar de forță ca să te fac să mi-o dai pe Allison. Nu că aș fi avut ceva cu tine, Katherine, îi explică el, dar mă temeam că vei pierde o eventuală luptă la tribunal și că părinții mei vor obține dreptul de tutelă asupra copilului. Mă bucur că n-au făcut-o, bineînțeles, spuse el și apoi făcu o pauză. Dar nu știu dacă nu ar trebui să-i lăsăm s-o vadă. Știu ce părere ai despre asta, zise el încet și șovăitor, dar poate că ar trebui să ne gîndim puțin. Poate că mă simt mărinimos datorită faptului că am fost la un pas de moarte ieri, dar probabil că și ei suferă pentru tot ce s-a întîmplat. Iar Allison ar putea să ne reproșeze peste cîțiva ani dacă nu-i oferim ocazia să-și formeze propria părere în legătură cu bunicii ei... și chiar cu Peter.

Katherine rămase nemișcată și tăcută multă vreme. În cele din urmă, întrebă încet:

– Pot să mă gîndesc la ce-ai spus și să discutăm din nou mai tîrziu?

– Bineînțeles. Îmi dau seama că e dureros pentru tine să-ți amintești de Mary și de tot ce s-a întîmplat, spuse el sărutîndu-i umărul. Să știi că am un temperament îngrozitor, dar încerc să nu mai fie așa. Jur că o să vă fac fericite pe tine și pe

Allison.

Cînd Katherine vorbi din nou, buna dispoziție îi revenise în glas.

– Și, cînd m-ai găsit, ce te-a făcut să te răzgîndești?

– Am văzut ceva, zise el, de asemenea, cu o voce schimbată, răgușită și caldă.

Katherine se ridică în coate și îl privi.

– Ce anume? Întrebă ea curioasă.

– Chipul tău.

– Jace, șopti ea.

– Ca să nu mai vorbesc de restul, continuă el cu aceeași inflexiune tulburătoare în glas.

Îl privi sîinii care îi stăteau lipiți de piept. Se bucură cîteva clipe de splendoarea lor și apoi se aplecă și îi sărută.

– Încă de atunci te-am iubit, Katherine. Am știut chiar după primul sărut, lîngă pătutul lui Allison, că nu voiam s-o am fără să te am și pe tine.

Buzele lui deveniră și mai lacome.

– lubește-mă. Te rog.

Katherine ezită doar o clipă, după care se ridică deasupra lui, oferindu-i posibilitatea să-i aline durerea sfîrcurilor cu limba lui înfierbîntată.

Se așeză cu o precizie care îl uimi chiar și prin ceața plăcerii.

– Ai văzut cumva filme porno? o întrebă el răgușit.

Dragoste mai presus de rațiune

– Bineînțeles că nu, spuse ea șicanându-i interiorul urechii cu limba.

– Atunci de unde știi să faci dragoste ca o adevărată expertă?

– Tu m-ai învățat, Jason Manning, șopti ea înainte de a-și uni gura cu a lui.

Sfârșit

IMPORTANT!

Stimați cititori, pentru a ajunge la dumneavoastră, chiar dacă sînteți în cele mai îndepărtate sate ale țării, am înființat un serviciu de expediat cartea prin poștă. Ne scrieți ce cărți vreți, la adresa următoare:

EDITURA MIRON

**București, C.P. 28-30; Tel.: 641.33.04
cu mențiunea Cartea prin poștă**

Avem în stoc următoarele cărți:

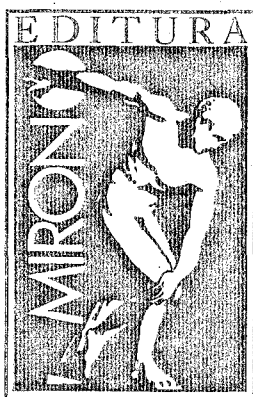
1. Sidney Sheldon - **Nisipurile timpului** - 3000 lei
2. Sidney Sheldon - **Stelele strălucesc aproape** - 2000 lei
3. Sidney Sheldon - **Chipul fără mască** - 1500 lei
4. Sidney Sheldon - **Străinul din oglindă** - 1600 lei
5. Sandra Brown - **Pinza de păianjen** - 2200 lei
6. Sandra Brown - **Chiar și îngerii cad** - 3000 lei
7. Sandra Brown - **Fuga de celebritate** - 2000 lei
8. Sandra Brown - **Tu ești tatăl copilului meu** - 2100 lei
9. Elizabeth Adler - **Léonie** - 2400 lei
10. Elizabeth Adler - **Amélie** - 3000 lei
11. Elizabeth Adler - **Imagini trecătoare** - 2200 lei
12. Kate Coscarelli - **Vedeta** - 3000 lei
13. Jackie Collins - **Bărbații de la Hollywood vol.I-I** - 5000 lei
14. Jackie Collins - **Nevestele de la Hollywood vol.I-II** - 2900 lei
15. Jackie Collins - **Rock Star vol.I-III** - 4.200 lei
16. Sheryl Wilson - **În seara asta și pe vecie** - 2500 lei
17. J.G. Ballard - **Imperiul soarelui** - 2300 lei
18. Elizabeth Gage - **Lovitură de maestru** - 3400 lei
19. Charlotte Bingham - **Pulbere de stele** - 4200 lei
20. Danielle Steel - **Daddy** - 2700 lei
21. Beverly Martin - **Seducătoarea** - 3200 lei
22. Ruth Rendell - **Tentația** - 2200 lei

23. Susan Howatch - **Tărul întunecat** - 1500 lei
24. Susan Howatch - **Mormintul lui April** - 1400 lei
25. Josephine Hart - **Păcatul** - 1500 lei
26. Laura Taylor - **Femeia lui Wilder** - 1400 lei
27. Theresa Gladden - **Tortul cu frișcă** - 1200 lei
28. Billie Green - **Ultimul erou** - 1200 lei
29. Anne and Ed Kolaczyk - **Valetul și stăpina lui** - 1200 lei
30. Bonnie Pega - **Și apoi căsătoria** - 1200 lei
31. Susan Connell - **E minunat** - 1200 lei
32. Theresa Gladden - **Tovărășie compromițătoare** - 1200 lei
33. Bonnie Pega - **Atracție magnetică** - 1400 lei
34. Terry Lawrence - **Numai pentru îndrăgostiți** - 1600 lei
35. Gail Douglas - **Vreme furtunoasă** - 1600 lei
36. Elizabeth Gage - **Destine imprevizibile vol. I - III** - 6.200 lei
37. Sandra Brown - **Focul mornit din Paradis** - 3200 lei
38. Jan Hudson - **Ușuraticul Shade** - 1600 lei
39. Kay Hooper - **Toți pentru Quinn** - 1600 lei
40. Fayrene Preston - **O afacere magnifică** - 1600 lei
41. Cindy Gerard - **Bărbatul din preajma casei** - 1600 lei
42. Sally Goldenbaum - **Clar de lună în golful Monterey** - 1600 lei
43. Bonnie Pega - **Sălbăticiunea** - 1600 lei
44. Sandra Brown - **Căderea lui Adam** - 1600 lei
45. Nora Roberts - **Secrete publice vol. I** - 1950 lei
45. Jan Hudson - **Zboară cu mine** - 1600 lei
47. Sidney Sheldon - **Flori de cireș și coca-cola** - 1600 lei
48. Jude Deveraux - **Femeia falsă** - 2900 lei
49. Sandra Chastain - **Dimineața de după** - 1600 lei
50. Leanne Banks - **Pentru plăcerea altei sale** - 1600 lei
51. Nora Roberts - **Secrete publice vol. II** - 2300 lei
52. Lynne Bryant - **O inimă încrezătoare** - 1600 lei
53. Laura Taylor - **Cuceritorul** - 1600 lei

Urmează:

1. Eileen Goudge - **Grădina minciunilor**
2. Jackie Collins - **Lumea e plină de femei divorțate**
3. Susan Connell - **Pare să fie dragoste**
4. Sidney Sheldon - **Morile de vânt ale zellor**

EXPEDIEREA prin poștă o plătește editura noastră..

Tehnoredactare computerizată:

Ioan Lilă jr.

Tel. 641.17.21
641.33.04

Str. Baiulescu 63A,
București, Sector 5
(îngă stația de
metrou Pieptănari)

"Milioane de cititori sînt încîntați de romanele moderne și captivante ale Sandrei Brown. Și nu-i de mirare!

Îți înflăcărează imaginația cu personaje irezistibile, întorsături neașteptate, secrete scandaloase și o tensiune sexuală atît de puternică, încît simți energia."

Bestseller

În noaptea cînd soțul ei infidel a murit într-un accident de mașină, **Mary** moare și ea la spital, dînd naștere unei fetite. Sora ei **Katherine**, fură fetița și fuge cu ea în alt oraș, jurînd ca niciodată să nu lase să ajungă în preajma ei vreun membru al bogatei și puternicei dinastii Manning, cei care făcuseră din căsătoria surorii ei un coșmar.

Pîna cînd, la ușa ei apare **Jason**, un splendid și fermecător petrolist...

Preț 1800 lei